

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 28. junij 2023
(OR. en)**

2020/0353 (COD)

PE-CONS 2/23

**ENV 45
ENT 11
MI 32
CODEC 44**

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES

UREDBA (EU) 2023/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o baterijah in odpadnih baterijah,
spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020
ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 114 Pogodbe in člena 192(1) Pogodbe v povezavi s členi 54 do 76 te uredbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 220, 9.6.2021, str. 128.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. junija 2023 [(UL ...)/(še ni objavljeno v Uradnem listu)] in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sporočilo Komisije z dne 11. decembra 2019 o evropskem zelenem dogovoru (v nadaljnjem besedilu: evropski zeleni dogovor) je strategija za rast Evrope, katere cilj je preobraziti Unijo v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, ki v letu 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. Eden od pogojev za doseg podnebne nevtralnosti leta 2050 je prehod z uporabe fosilnih goriv v vozilih na elektromobilnost. Da bi politike Unije v zvezi s proizvodi prispevale k zmanjšanju emisij ogljika na svetovni ravni, je treba zagotoviti trajnostno pridobivanje surovin in proizvodnjo proizvodov, ki se tržijo in prodajajo v Uniji.

- (2) Baterije so pomemben vir energije in eden ključnih dejavnikov, ki omogočajo trajnostni razvoj, zeleno mobilnost, čisto energijo in podnebno nevtralnost. Po predvidevanjih se bo povpraševanje po baterijah v prihodnjih letih hitro povečevalo, zlasti za električna vozila za cestni prevoz in lahka vozila, ki uporabljajo baterije za pogon, zaradi česar bo imel trg baterij čedalje večji strateški pomen na svetovni ravni. Znatno znanstveni in tehnološki napredek na področju tehnologije baterij se bo nadaljeval. Zaradi strateškega pomena baterij ter za zagotovitev pravne varnosti vsem vključenim subjektom ter preprečitev diskriminacije, ovir za trgovino in izkrivljanj na trgu baterij je treba določiti pravila o trajnostnosti, delovanju, varnosti, zbiranju, recikliranju in drugi življenjski dobi baterij ter informacijah o baterijah za končne uporabnike in gospodarske subjekte. Oblikovati je treba harmoniziran regulativni okvir za obravnavanje celotnega življenjskega cikla baterij, ki se dajo na trg v Uniji.

- (3) Treba je tudi posodobiti pravo Unije o ravnanju z odpadnimi baterijami in ukrepati za zaščito okolja in zdravja ljudi s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi, z zmanjšanjem vpliva rabe virov in z izboljšanjem učinkovitosti rabe virov. Ti ukrepi so ključnega pomena za prehod na krožno in podnebno nevtravno gospodarstvo in okolje brez strupov ter dolgoročno konkurenčnost in strateško avtonomijo Unije. Ustvarijo lahko pomembne gospodarske priložnosti, povečajo sinergije med krožnim gospodarstvom ter politikami na področju energije, podnebja, prometa, industrije in raziskav, zaščitijo okolje in zmanjšajo emisije toplogrednih plinov.
- (4) Z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ se je okolju prijazno delovanje baterij izboljšalo, za gospodarske subjekte pa so bila določena nekatera skupna pravila in obveznosti, zlasti s harmoniziranimi pravili za vsebnost težkih kovin in označevanje baterij ter pravili in cilji za ravnanje z vsemi odpadnimi baterijami, na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca.

¹ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1).

- (5) Komisija je v poročilih o izvajanju, vplivu in oceni Direktive 2006/66/ES, predloženih v letu 2019, poleg dosežkov izpostavila tudi omejitve navedene direktive, zlasti v temeljito spremenjenih okoliščinah, za katere sta značilna strateški pomen in večja uporaba baterij.
- (6) Sporočilo Komisije z dne 17. maja 2018 o „Evropi v gibanju – trajnostna mobilnost za Evropo: varna, povezana in čista“ vsebuje strateški akcijski načrt za baterije. V njem so opredeljeni ukrepi v podporo prizadevanjem za vzpostavitev vrednostne verige baterij v Evropi, ki zajema ekstrakcijo, trajnostno pridobivanje in predelavo surovin, trajnostne baterijske materiale, proizvodnjo celic ter ponovno uporabo in recikliranje baterij.
- (7) Komisija je z evropskim zelenim dogovorom potrdila svojo zavezo izvedbi strateškega akcijskega načrta za baterije in navedla, da bo predlagala zakonodajo za zagotovitev varne, krožne in trajnostne vrednostne verige za vse baterije, tudi za oskrbo rastočega trga električnih vozil.

- (8) Svet je v svojih sklepih z dne 4. oktobra 2019 o „več krožnosti – prehod na trajnostno družbo“ med drugim pozval k usklajenim politikam v podporo razvoju tehnologij, s katerimi se izboljšata trajnostnost in krožnost baterij, da se okrepi prehod na elektromobilnost. Poleg tega je pozval k nujni reviziji Direktive 2006/66/ES, ki bi morala zajemati vse ustrezne materiale baterij ter pri kateri bi bilo treba proučiti zlasti specifične zahteve za litij in kobalt, ob tem pa še mehanizem, s katerim bo mogoče navedeno direktivo prilagoditi prihodnjim spremembam tehnologij baterij.
- (9) V sporočilu Komisije z dne 11. marca 2020 o „novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo – za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo“ je navedeno, da se bodo v predlogu novega regulativnega okvira za baterije upoštevali pravila o vsebnosti recikliranih materialov ter ukrepi za izboljšanje stopenj zbiranja in recikliranja vseh baterij za zagotavljanje predelave dragocenih materialov in smernic za potrošnike, poleg tega pa se bo obravnavala možnost postopne odprave nepolnilnih baterij, kadar obstajajo druge možnosti. Navedeno je še, da se bodo obravnavale zahteve glede trajnostnosti in preglednosti, ki upoštevajo ogljični odtis proizvodnje baterij, etično pridobivanje surovin in zanesljivost oskrbe ter omogočajo ponovno uporabo, spremembo namena in recikliranje baterij.

- (10) Za obravnavanje celotnega življenjskega cikla vseh baterij, danih na trg Unije, je treba opredeliti harmonizirane zahteve za proizvode in trženje, vključno s postopki ugotavljanja skladnosti, ter zahteve za celovito obravnavo faze ob koncu življenjske dobe baterij. Zahteve v zvezi s fazo ob koncu življenjske dobe so potrebne za obravnavo posledic baterij za okolje ter zlasti za podporo vzpostavitvi trgov recikliranja za baterije in trgov sekundarnih surovin, pridobljenih iz odpadnih baterij. Da bi se dosegli predvideni cilji in bi se z enim pravnim instrumentom obravnaval celotni življenjski cikel baterije, hkrati pa bi se preprečile ovire za trgovino in izkrivljanje konkurence ter varovala celovitost notranjega trga, bi se morala pravila, ki določajo zahteve za baterije, uporabljati enotno za vse gospodarske subjekte po vsej Uniji brez možnosti različnega izvajanja v državah članicah. Zato bi bilo treba Direktivo 2006/66/ES nadomestiti z uredbo.

- (11) Ta uredba bi se morala uporabljati za vse kategorije baterij, ki se dajo na trg ali v uporabo v Uniji, ne glede na to, ali so bile proizvedene v Uniji ali uvožene. Uporabljati bi se morala ne glede na to, ali je baterija vgrajena v aparate, lahka ali druga vozila ali drugače dodana proizvodom, ali pa je dana na trg ali v uporabo v Uniji samostojno. Ta uredba bi se morala uporabljati, ne glede na to, ali je baterija posebej zasnovana za proizvod ali je za splošno rabo, in ne glede na to, ali je vgrajena v proizvod ali dobavljena skupaj s proizvodom, s katerim naj bi se uporabljala, ali ločeno. Šteje se, da je bila baterija dana na trg Unije, ko je bila prvič omogočena njena dostopnost na trgu Unije, izdelovalec ali uvoznik pa jo je dobavil za distribucijo, porabo ali uporabo v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno. Zato baterijam, ki so jih distributerji, vključno s prodajalci na drobno ali na debelo in prodajnimi oddelki izdelovalcev, dali v zalogo v Uniji pred začetkom uporabe ustreznih zahtev te uredbe, ni treba izpolnjevati navedenih zahtev.

- (12) S to uredbo bi bilo treba preprečiti in zmanjšati škodljive vplive baterij na okolje ter zagotoviti varno in trajnostno vrednostno verigo za vse baterije, pri čemer je treba med drugim upoštevati ogljični odtis proizvodnje baterij, etično pridobivanje surovin in zanesljivost oskrbe ter omogočanje ponovne uporabe, spremembe namena in recikliranja. Njen cilj bi moralo biti izboljšanje okolju prijaznega delovanja baterij in dejavnosti vseh subjektov, vključenih v življenjski cikel baterij, kot so proizvajalci, distributerji in končni uporabniki ter zlasti tisti subjekti, ki so neposredno vključeni v obdelavo in recikliranje odpadnih baterij. Taki ukrepi bodo pomagali zagotoviti prehod na krožno gospodarstvo in dolgoročno konkurenčnost Unije, prav tako pa bi morali prispevati k učinkovitemu delovanju notranjega trga, ob hkratnem upoštevanju visoke ravni varstva okolja. S to uredbo bi bilo treba tudi preprečevati in zmanjševati škodljive vplive, ki ga ima nastajanje odpadnih baterij in ravnanje z njimi na zdravje ljudi in okolje, njen cilj bi moralo biti tudi zmanjšanje rabe virov in dajanje prednosti praktičnemu izvajanju hierarhije ravnanja z odpadki. Zato je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) primerna pravna podlaga za preprečitev razhajanj, ki ovirajo prosti promet z baterijami s tem, da se določijo enotne obveznosti in zahteve za celoten notranji trg. Kolikor ta uredba vsebuje specifična pravila za ravnanje z odpadnimi baterijami, je primerna pravna podlaga, kar zadeva ta specifična pravila, člen 192(1) PDEU.

- (13) Za proizvode, ki se dajo na trg kot baterijski sklopi, tj. baterije ali skupine celic, ki so medsebojno povezane ali zaprte v zunanje ohišje, tako da tvorijo zaključeno enoto, pripravljeno za uporabo s strani končnih uporabnikov ali v napravah, ki je končni uporabnik ne more razdeliti ali odpreti, ter ustrezajo opredelitvi baterij, ali baterijske celice, ki ustrezajo opredelitvi baterij, bi se morale uporabljati zahteve, ki se uporabljajo za baterije.
- (14) Baterije, ki jih lahko končni uporabnik pripravi za uporabo s splošno dostopnim orodjem po načelu „naredi sam“, bi bilo treba za namene te uredbe šteti za baterije. Za gospodarski subjekt, ki da tako orodje na trg, bi morala veljati ta uredba.

- (15) Primerno je, da se na širšem področju uporabe te uredbe razlikuje med kategorijami baterij v skladu z njihovo zasnovo in uporabo, neodvisno od kemijske sestave baterije. Razvrstitev med prenosne baterije na eni strani ter industrijske baterije in avtomobilske baterije na drugi na podlagi Direktive 2006/66/ES bi bilo treba dodatno razviti, da bi se bolje upošteval razvoj uporabe baterij. Baterije, ki se uporabljajo za pogon električnih vozil in v skladu z Direktivo 2006/66/ES spadajo v kategorijo industrijskih baterij, obsegajo velik del trga, ki se zaradi hitre rasti na področju električnih vozil za cestni prevoz še povečuje. Zato je primerno, da se baterije, ki se uporabljajo za pogon v cestnih vozilih, razvrstijo v novo ločeno kategorijo baterij za električna vozila. Baterije za pogon lahkih vozil, kot so električna kolesa in električni skiroji, na podlagi Direktive 2006/66/ES niso razvrščene v ločeno kategorijo baterij. Vendar imajo take baterije velik tržni delež, saj se vse pogosteje uporabljajo v okviru trajnostne mobilnosti v mestih. Zato je primerno, da se navedene baterije razvrstijo v novo ločeno kategorijo baterij, in sicer baterije za lahka vozila. Baterije, ki se uporabljajo za pogon v drugih vozilih, vključno z železniškimi, vodnimi in zračnimi vozili, ali delovnih strojih, na podlagi te uredbe še naprej spadajo v kategorijo industrijskih baterij.

Kategorija industrijskih baterij zajema široko skupino baterij, predvidenih za industrijske dejavnosti, komunikacijsko infrastrukturo, kmetijske dejavnosti ali proizvodnjo in distribucijo električne energije. Baterije, ki so bile prvotno namenjene za drugačno uporabo, vendar se njihova uporaba spremeni v industrijsko, potem ko so pripravljene za spremembo namena ali potem ko se spremeni njihov namen, bi se morale v skladu s to uredbo šteti za industrijske baterije. Poleg tega neizčrpnega seznama primerov bi bilo treba za industrijsko baterijo šteti vsako baterijo, ki je težja od 5 kg in ne spada v nobeno drugo kategorijo v skladu s to uredbo. Za namene te uredbe bi se morale baterije, ki se uporabljajo za shranjevanje energije v zasebnem ali domačem okolju, šteti za industrijske baterije. Baterije, ki se uporabljajo za pogon vozil s kolesi, ki se štejejo za igrače v smislu Direktive 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, se za namene te uredbe ne bi smele šteti za baterije za lahka vozila, temveč za prenosne baterije.

¹ Direktiva 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač (UL L 170, 30.6.2009, str. 1).

- (16) Potem ko je baterija prvič dana na trg Unije ali v uporabo, jo je mogoče ponovno uporabiti, spremeniti njen namen, jo ponovno izdelati, pripraviti za ponovno uporabo ali pripraviti za spremembo namena. Za namene te uredbe in v skladu z okvirom Unije o regulaciji proizvodov se šteje, da je bila rabljena baterija, ki pomeni baterijo, ki je bila dana v ponovno uporabo, že dana na trg, ko je bila prvič dana na voljo na trgu za uporabo ali distribucijo. Nasprotno pa se za baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, šteje, da so že bile dane na trg kot nove in bi zato morale biti skladne s to uredbo. Poleg tega se v skladu z okvirom Unije o regulaciji proizvodov tudi za rabljeno baterijo, uvoženo iz tretje države, šteje, da je dana na trg, ko prvič prispe v Unijo. Torej bi morala tudi baterija, uvožena iz tretje države, ki je dana v ponovno uporabo, katere namen je spremenjen, ki je ponovno izdelana, pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, biti skladna s to uredbo.

- (17) Ponovna proizvodnja zajema velik nabor tehničnih postopkov, ki se lahko izvedejo na baterijah ali odpadnih baterijah. Pri odpadnih baterijah se lahko ponovna proizvodnja šteje za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena. Zato v tej uredbi ni treba določiti specifičnega režima za ponovno proizvodnjo odpadnih baterij, ki bi bil drugačen kot režim za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena odpadnih baterij. Pri rabljenih baterijah je namen ponovne proizvodnje zagotoviti, da baterija ponovno deluje kot na začetku. V tem smislu je ponovno proizvodnjo mogoče šteti za skrajni primer ponovne uporabe, ki zajema razstavljanje ter oceno celic in modulov baterije ter zamenjavo določenega števila teh celic in modulov. Da bi razlikovali med ponovno proizvodnjo in zgolj ponovno uporabo, bi bilo treba šteti, da je baterija, pri kateri je ponovno zagotovljenih vsaj 90 % prvotne nazivne zmogljivosti baterije, ponovno izdelana, ter zagotoviti, da se uporablja specifični režim.

- (18) Kadar je končni uporabnik potrošnik in je bila baterija pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, je bil njen namen spremenjen ali je bila ponovno izdelana, bi morala biti navedena baterija zajeta v prodajni pogodbi, ki je v skladu z Direktivo (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Zahteve iz navedene direktive zajemajo predvsem skladnost proizvoda, odgovornost prodajalca (vključno z možnostjo krajšega obdobja odgovornosti ali zastaranja), dokazno breme, jamčevalne zahtevke v primeru neskladnosti, popravilo ali zamenjavo blaga in tržne garancije.
- (19) Zasnova in proizvodnja baterij bi morali zagotavljati, da so delovanje, trajnost in varnost baterij čim boljši, njihov okoljski odtis pa čim manjši. Primerno je določiti specifične zahteve glede trajnostnosti za polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh, baterije za lahka in električna vozila, saj take baterije pomenijo segment trga, ki se bo po predvidevanjih v prihodnjih letih najbolj povečal.

¹ Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).

- (20) Za varnost baterij za električna vozila in baterij za zagon, osvetljavo in vžig (v nadaljnjem besedilu: baterije SLI) se za nadaljnjo veljavnost EU-homologacije za vozila kategorij M, N in O v skladu z Uredbo (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta¹ zahteva, da vse baterije, ki so bile popravljene ali zamenjane, še naprej izpolnjujejo veljavne varnostne zahteve. Če so se varnostne značilnosti spremenile, so potrebni dodatni pregledi ali preizkusi, da se preveri stalna skladnost z zahtevami, na katerih temelji obstoječa EU-homologacija.

¹ Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L 151, 14.6.2018, str. 1).

- (21) V skladu s sporočilom Komisije z dne 12. maja 2021 o „poti do zdravega planeta za vse – akcijski načrt EU za ničelno onesnaževanje zraka, vode in tal“ bi morale politike Unije temeljiti na načelu, da je treba preventivne ukrepe sprejeti pri viru. Komisija v svojem sporočilu z dne 14. oktobra 2020 o „trajnostni strategiji EU za kemikalije za okolje brez strupov“ (v nadaljnjem besedilu: trajnostna strategija za kemikalije) poudarja, da bi bilo treba Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta² okrepiti kot temelj Unije za urejanje kemikalij v Uniji ter ju dopolniti z usklajenimi pristopi k ocenjevanju kemikalij in ravnanju z njimi v obstoječi sektorski zakonodaji. Uporabo nevarnih snovi v baterijah bi bilo treba zato prednostno omejiti pri viru, da bi se zagotovilo varstvo zdravja ljudi in okolja ter zmanjšala prisotnost takih snovi v odpadkih. Ta uredba bi morala dopolnjevati Uredbo (ES) št. 1907/2006 in Uredbo (ES) št. 1272/2008 ter omogočati sprejetje ukrepov za obvladovanje tveganja v zvezi s snovmi, tudi v fazi odpadkov.

¹ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

² Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

- (22) Primerno je, da se poleg omejitev iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 določijo omejitve za prisotnost živega srebra, kadmija in svinca v nekaterih kategorijah baterij. Baterije, ki se uporabljajo v vozilih in za katere velja izjema na podlagi Priloge II k Direktivi 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, bi bilo treba izvzeti iz prepovedi glede vsebnosti kadmija. Da bi nadalje omejili snovi, ki so prisotne v baterijah ali se uporabljajo pri njihovi proizvodnji, je primerno evidentirati snovi, ki vzbujajo zaskrbljenost in so v trajnostni strategiji za kemikalije opredeljene kot snovi s kroničnim učinkom na zdravje ljudi in okolje, na primer snovi na seznamu kandidatnih snovi za morebitno vključitev v Prilogo XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 in Prilogo VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008, pa tudi snovi, ki ovirajo recikliranje za varne in visokokakovostne sekundarne surovine, v okviru ocene snovi iz Skupnega akcijskega načrta za oceno uredbe REACH, objavljenega na spletišču Evropske agencije za kemikalije, ustanovljene na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (v nadaljnjem besedilu: Agencija).
- (23) Za zagotovitev možnosti ustreznega obravnavanja snovi, ki predstavljajo nesprejemljivo tveganje za zdravje ljudi ali okolje, kadar so uporabljene v baterijah ali prisotne v odpadnih baterijah, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo omejitev snovi v baterijah.

¹ Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34).

- (24) Postopek ocenjevanja za sprejemanje novih in spremembo obstoječih omejitev snovi v baterijah in odpadnih baterijah bi bilo treba v celoti uskladiti z Uredbo (ES) št. 1907/2006. Za zagotovitev učinkovitega odločanja, usklajevanja in upravljanja povezanih tehničnih, znanstvenih in upravnih vidikov te uredbe bi morala Agencija opravljati specifične naloge v zvezi z oceno tveganj zaradi snovi pri proizvodnji in uporabi baterij ter tveganj, ki se lahko pojavijo ob koncu življenjske dobe baterij, ter oceno socialno-ekonomskih elementov in analizo alternativ v skladu z ustreznimi smernicami Agencije. Zato bi morala odbora Agencije za oceno tveganja in za socialno-ekonomsko analizo olajševati opravljanje nekaterih nalog, prenesenih na Agencijo na podlagi te uredbe.
- (25) Komisija bi morala oceniti, ali je potrebna sprememba členov 6, 86, 87 ali 88 te uredbe, da bi zagotovila njeno skladnost z vsemi prihodnjimi spremembami Uredbe (ES) št. 1907/2006 ali z drugim prihodnjim pravom Unije o trajnostnih merilih za nevarne snovi in kemikalije. Kadar je ustrezno, bi morala Komisija predlagati spremembe te uredbe v prihodnji uredbi o spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 ali v drugem prihodnjem pravu Unije o trajnostnih merilih za nevarne snovi in kemikalije predlagati spremembe te uredbe.

- (26) Da bi spodbudila trajnostni evropski gospodarski model, bi morala Komisija, kadar je ustrezno, predlagati spremembe določb te uredbe, ki urejajo omejitve snovi v baterijah in odpadnih baterijah, vključno z uvedbo prepovedi izvoza baterij, pri katerih te omejitve niso upoštevane.
- (27) S predvidenim množičnim uvajanjem baterij v sektorjih, kot sta mobilnost in shranjevanje energije, bi se morale zmanjšati emisije ogljika. Da pa bi bile možnosti za to čim večje, morajo imeti baterije v celotnem življenjskem ciklu majhen ogljični odtis. V skladu s pravili o okoljskem odtisu kategorij proizvodov za polnilne baterije z visoko specifično energijo za mobilno uporabo so podnebne spremembe za rudarjenjem in rabo mineralov in kovin druga najvišja povezana kategorija vpliva za baterije. Zato bi bilo treba polnilnim industrijskim baterijam z zmogljivostjo nad 2 kWh ter baterijam za lahka in električna vozila, ki se dajo na trg Unije, priložiti izjavo o ogljičnem odtisu. Harmonizacija tehničnih pravil za izračun ogljičnega odtisa za vse polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh ter baterije za lahka in električna vozila, dane na trg Unije, je pogoj za uvedbo zahteve po izjavi o ogljičnem odtisu in poznejšo določitev razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom, na podlagi katerih bo mogoče opredeliti baterije, katerih ogljični odtis je na splošno manjši.

Zahteve za obveščanje o ogljičnem odtisu baterij in povezano jasno označevanje same po sebi predvidoma ne bodo povzročile spremembe ravnanja, potrebne za zagotovitev uresničevanja cilja Unije za razogljičenje sektorjev mobilnosti in shranjevanja energije v skladu z mednarodno dogovorjenimi cilji za podnebne spremembe. Torej bi bilo treba uvesti zgornje mejne vrednosti ogljika, ki bodo določene na podlagi namenske presoje vpliva. Komisija bi morala s predlogom ravni zgornje meje ogljičnega odtisa med drugim upoštevati relativno porazdelitev vrednosti ogljičnega odtisa baterij na trgu, napredek pri zmanjševanju ogljičnega odtisa baterij, danih na trg Unije, ter dejanski in potencialni prispevek tega ukrepa k ciljem Unije za trajnostno mobilnost in podnebno nevtralnost najpozneje do leta 2050. Za zagotovitev preglednosti v zvezi z ogljičnim odtisom baterij in prehoda na baterije z nizkim ogljičnim odtisom na trgu Unije ne glede na kraj njihove proizvodnje je upravičeno, da se zahteve glede ogljičnega odtisa postopno in kumulativno povečujejo. Na podlagi teh zahtev se bodo preprečile emisije ogljika v življenjskem ciklu baterij, to pa bo prispevalo k podnebnim ciljem Unije, predvsem glede doseganja podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050. To bi lahko tudi prispevalo k drugim politikam na ravni Unije in nacionalni ravni, kot je s spodbudami ali merili za zelena javna naročila, ki spodbujajo proizvodnjo baterij z manjšimi vplivi na okolje.

- (28) Zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu bi morale biti primerne tudi za prihodnost. Zato bi morala Komisija pri sprejemanju delegiranega akta, s katerim je določena zgornja mejna vrednost ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu, upoštevati najboljše razpoložljive proizvodne postopke in zagotoviti, da bodo tehnična merila, ki jih izbere, skladna s ciljem te uredbe, s čimer bi zagotovili, da baterije, dane na trg Unije, zagotavljajo visoko raven varstva zdravja in varnosti ljudi, lastnine in okolja.
- (29) Nekatere snovi, ki so prisotne v baterijah, kot je kobalt, svinec, litij ali nikelj, se pridobivajo iz redkih virov, ki v Uniji niso zlahka dostopni, Komisija pa nekatere od njih šteje za kritične surovine. V skladu s sporočilom Komisije z dne 5. maja 2021 o „posodobitvi nove industrijske strategije iz leta 2020: močnejši enotni trg za okrevanje Evrope“ mora Unija povečati svojo strateško avtonomijo in odpornost, da bi se pripravila na morebitne motnje dobave zaradi zdravstvenih ali drugih kriz. Povečanje krožnosti in učinkovitosti rabe virov s povečanjem recikliranja in predelave navedenih surovin bo prispevalo k doseganju tega cilja.

- (30) Večja uporaba predelanih surovin bi podprla razvoj krožnega gospodarstva in omogočila z viri bolj gospodarno rabo surovin, hkrati pa bi se tako zmanjšala odvisnost Unije od surovin iz tretjih držav. Pri baterijah je to pomembno zlasti za kobalt, svinec, litij in nikelj. Zato je treba spodbujati predelavo takih materialov iz odpadkov, in sicer z določitvijo zahteve glede ravni vsebnosti recikliranih materialov v baterijah, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij in nikelj. V tej uredbi bi torej morali biti določeni obvezni cilji za vsebnost recikliranih materialov za kobalt, svinec, litij in nikelj, ki bi jih bilo treba doseči do leta 2031. Za kobalt, litij in nikelj bi bilo treba za leto 2036 določiti večje ciljne deleže. Pri vseh ciljih bi bilo treba upoštevati razpoložljivost odpadkov, iz katerih se lahko pridobijo taki materiali, tehnično izvedljivost povezanih postopkov predelave in proizvodnje ter čas, ki ga gospodarski subjekti potrebujejo za prilagoditev svojih postopkov dobave in proizvodnje. Torej bi morala biti zahteva v zvezi z vsebnostjo recikliranih materialov do začetka uporabe takih obveznih ciljev omejena na razkritje informacij o vsebnosti recikliranih materialov. Odpadki iz proizvodnje baterij bodo verjetno glavni vir sekundarnih surovin za proizvodnjo baterij zaradi povečanja proizvodnje baterij in zanje bi morali veljati enaki postopki recikliranja kot za popotrošniške odpadke. Šteti bi bilo torej treba, da so odpadki iz proizvodnje baterij del ciljev glede vsebnosti recikliranih materialov, da bi pospešili razvoj potrebne infrastrukture za recikliranje. Vendar stranski proizvodi proizvodnje baterij, ki se ponovno uporabijo v proizvodnem postopku, kot je proizvodni odpad, niso odpadki in se jih zato ne bi smelo šteti za del ciljev glede vsebnosti recikliranih materialov.

- (31) Za upoštevanje tveganja za nezadostno dobavo kobalta, svinca, litija in niklja ter oceno razpoložljivosti navedenih surovin bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spreminjanjem ciljev za minimalni delež recikliranega kobalta, svinca, litija ali niklja v aktivnih materialih baterij.
- (32) Za upoštevanje sprememb v tehnologijah baterij, ki vplivajo na vrste materialov, ki jih je mogoče predelati, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi z dopolnitvijo te uredbe z vključitvijo dodatnih surovin in ustreznih ciljev na seznam minimalnih deležev recikliranih materialov v aktivnih materialih baterij.

- (33) Za zagotovitev, da so izračuni in preverjanja odstotnega deleža pridobljenega kobalta, svinca, litija in niklja točni in zanesljivi, ter za zagotovitev večje pravne varnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te uredbe v zvezi z določitvijo metodologije za izračun in preverjanje odstotnega deleža kobalta, litija ali niklja, ki je prisoten v aktivnih materialih in je bil pridobljen iz odpadkov iz proizvodnje baterij ali popotrošniških odpadkov, in odstotnega deleža svinca, ki je prisoten v bateriji in je bil pridobljen iz odpadkov, ter obliko tehnične dokumentacije o teh odsotnih deležih, za vsak model baterij na leto in na proizvodni obrat. Iz te metodologije bi bilo treba izključiti ponovno uporabo materialov, kot so ponovna obdelava, ponovno mletje ali odpadki, ki so nastali med postopkom proizvodnje baterij, ki jih je mogoče predelati v istem postopku, v katerem je bil material izdelan.

- (34) Za baterije, dane na trg Unije, bi morala biti značilna trajnost in dobro delovanje. Zato je treba določiti parametre delovanja in trajnosti za prenosne baterije za splošno rabo ter za polnilne industrijske baterije in baterije za lahka in električna vozila. V zvezi z baterijami za električna vozila je neformalna delovna skupina UN/ECE za električna vozila in okolje razvila zahteve glede trajnosti v vozilu, ki se bodo v Uniji uporabljale na podlagi prihodnje uredbe o homologaciji motornih vozil in motorjev ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, glede na njihove emisije in trajnost baterije (Euro 7) (v nadaljnjem besedilu: uredba o Euro 7). Torej bi morala ta uredba določati le zahteve glede informacij o delovanju in trajnosti baterij za električna vozila. Na področju baterij za shranjevanje energije pa se šteje, da obstoječe merilne metode za preizkušanje delovanja in trajnosti baterij niso dovolj natančne in reprezentativne, da bi omogočale uvedbo minimalnih zahtev. Ob uvedbi minimalnih zahtev v zvezi z delovanjem in trajnostjo teh baterij bi morali biti na voljo ustrezni harmonizirani standardi ali skupne specifikacije.
- (35) Za zmanjšanje vpliva, ki ga imajo baterije v svojem življenjskem ciklu na okolje, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo parametrov delovanja in trajnosti za prenosne baterije za splošno rabo ter za polnilne industrijske baterije ter določitev minimalnih vrednosti navedenih parametrov. V navedenih delegiranih aktih bi bilo treba določiti tudi, kako se bodo zadevne minimalne vrednosti uporabljale za baterije, ki so bile ponovno izdelane.

- (36) Za zagotovitev skladnosti pravil Unije o elektrokemičnem delovanju in trajnosti baterij za električna vozila s tehničnimi specifikacijami neformalne delovne skupine UN/ECE za električna vozila in okolje ter ob upoštevanju tehničnega in znanstvenega napredka bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo parametrov delovanja in trajnosti za baterije za električna vozila. Za minimalne vrednosti navedenih parametrov za baterije za električna vozila, ki so vgrajene v motorna vozila, je primerno določiti minimalne zahteve glede delovanja, in sicer s prihodnjo uredbo o Euro 7 na podlagi minimalnih zahtev glede delovanja iz globalnega tehničnega predpisa Združenih narodov (ZN) št. 22 o trajnosti akumulatorjev v električnih vozilih.

(37) Nekatere nepolnilne baterije za splošno rabo so lahko neučinkovite v smislu rabe virov in energije. Določiti bi bilo treba objektivne zahteve v zvezi z delovanjem in trajnostjo takih baterij, da bi se zagotovilo, da se na trg daje manj nepolnilnih prenosnih baterij za splošno rabo, za katere je značilno slabo delovanje, zlasti kadar bi se na podlagi ocene življenjskega cikla z uporabo polnilnih baterij na splošno zagotovile okoljske koristi. Za baterije, ki so vgrajene v mobilne telefone in tablične računalnike, je primerno določiti zahteve glede delovanja in trajnosti teh baterij s prihodnjo uredbo o okoljsko primerni zasnovi glede telefonov in tabličnih računalnikov ter posodobiti Uredbo Komisije (EU) št. 617/2013¹ o računalnikih in računalniških strežnikih. Za druge prenosne baterije, ki so vgrajene v druge aparate, kot sta vrtnarsko orodje ali brezžično električno orodje, bi bilo treba v ustreznih pravnih aktih o proizvodih, kot so izvedbeni akti na podlagi Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta², ali drugih pravnih aktih Unije obravnavati možnost določitve minimalnih zahtev glede delovanja in trajnosti.

¹ Uredba Komisije (EU) št. 617/2013 z dne 26. junija 2013 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovo računalnikov in računalniških strežnikov (UL L 175, 27.6.2013, str. 13).

² Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

(38) Za zagotovitev ločenega zbiranja, obdelave in visokokakovostnega recikliranja prenosnih baterij, ki so vgrajene v aparate po tem, ko ti aparati postanejo odpadki, so potrebne določbe, s katerimi se zagotovi, da je mogoče baterije odstraniti iz takih aparatov in jih zamenjati. V skladu s pravom Unije in zlasti varnostnimi standardi Unije bi bilo treba zagotoviti varnost potrošnikov med odstranjevanjem prenosnih baterij iz aparata ali zamenjavo prenosnih baterij v aparatu. Za prenosno baterijo se šteje, da jo lahko končni uporabnik odstrani, kadar jo je mogoče odstraniti z uporabo komercialno dostopnega orodja, ne da bi bila za razstavljanje potrebna uporaba specializiranega orodja, razen če je to brezplačno zagotovljeno, lastniškega orodja, toplotne energije ali topil. Za komercialno dostopna orodja se štejejo orodja, ki so na voljo na trgu vsem končnim uporabnikom, ne da bi jim bilo treba predložiti dokazila o kakršnih koli lastniških pravicah, in ki se lahko uporabljajo brez omejitev, razen omejitev v zvezi z zdravjem in varnostjo. Splošne določbe te uredbe bi se morale uporabljati brez poseganja v varnostne zahteve in zahteve glede vzdrževanja za profesionalne medicinske pripomočke za slikanje in radioterapijo, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ter za *in vitro* diagnostične medicinske pripomočke, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta², in se lahko dopolnijo z zahtevami za določene proizvode, ki se napajajo z baterijami, na podlagi izvedbenih ukrepov iz Direktive 2009/125/ES. Kadar so v drugem pravu Unije iz varnostnih razlogov opredeljene bolj specifične zahteve v zvezi z odstranjevanjem baterij iz proizvodov, kot so igrače, bi se morala uporabljati navedena specifična pravila.

¹ Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1).

² Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176).

- (39) Za zagotovitev varnosti končnih uporabnikov bi bilo treba v tej uredbi določiti omejeno odstopanje za prenosne baterije od zahtev glede odstranljivosti in zamenljivosti, določenih za prenosne baterije v zvezi z aparati, ki vključujejo prenosne baterije in so posebej zasnovani, da se v večini obdobja aktivne rabe uporabljajo v okolju, ki je redno izpostavljeno škropljenju, vodnim tokovom ali potopitvi v vodo, in ki jih je mogoče prati ali izpirati. To odstopanje bi se moralo uporabljati le, kadar s preoblikovanjem aparata ni mogoče zagotoviti varnosti končnega uporabnika in varne nadaljnje uporabe aparata, potem ko končni uporabnik pravilno upošteva navodila za odstranitev in zamenjavo baterije. Kadar se uporablja odstopanje, bi moral biti proizvod zasnovan tako, da lahko baterijo odstranijo in zamenjajo le neodvisni strokovnjaki, končni uporabniki pa ne.

- (40) Za popravljene baterije za električna vozila in baterije SLI se varnostne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2144 Evropskega parlamenta in Sveta¹ uporabljajo za homologirana vozila kategorij M, N in O ter baterije, zasnovane in izdelane za ta vozila. Varnost popravljenih baterij je treba oceniti na podlagi njim prilagojenih neporušnih preizkusov. Komisija bo za popravljene baterije za lahka vozila pripravila pravila o varnosti mikromobilnostnih naprav na podlagi izkušenj z varnostnimi zahtevami na nacionalni in lokalni ravni, kot je bilo napovedano v sporočilu Komisije z dne 14. decembra 2021 z naslovom „Novi okvir EU za mobilnost v mestih“. Za druge popravljene baterije, ki so namenjene potrošnikom ali za katere obstaja verjetnost, da jih bodo ti uporabljali, se uporabljajo zahteve iz Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta².

¹ Uredba (EU) 2019/2144 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o zahtevah za homologacijo motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, v zvezi z njihovo splošno varnostjo in zaščito potnikov v vozilu ter izpostavljenih udeležencev v cestnem prometu in o spremembi Uredbe (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb (ES) št. 78/2009, (ES) št. 79/2009 in (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta in uredb Komisije (ES) št. 631/2009, (EU) št. 406/2010, (EU) št. 672/2010, (EU) št. 1003/2010, (EU) št. 1005/2010, (EU) št. 1008/2010, (EU) št. 1009/2010, (EU) št. 19/2011, (EU) št. 109/2011, (EU) št. 458/2011, (EU) št. 65/2012, (EU) št. 130/2012, (EU) št. 347/2012, (EU) št. 351/2012, (EU) št. 1230/2012 in (EU) 2015/166 (UL L 325, 16.12.2019, str. 1).

² Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

- (41) Interoperabilnost polnilnikov za določene kategorije baterij bi lahko zmanjšala nepotrebne odpadke in stroške v korist potrošnikov in drugih končnih uporabnikov. Zato bi bilo treba omogočiti ponovno polnjenje baterij za lahka vozila in polnilnih baterij, vgrajenih v posebne kategorije električne in elektronske opreme, z uporabo univerzalnih polnilnikov, ki omogočajo interoperabilnost v vsaki kategoriji proizvodov. Ta uredba bi zato morala od Komisije zahtevati, da oceni, kako uvesti harmonizirane standarde za univerzalne polnilnike za navedene kategorije baterij, razen za naprave za polnjenje v kategorijah in razredih radijske opreme v skladu z Direktivo 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (42) Zagotoviti bi bilo treba, da lahko baterije SLI in baterije za električna vozila, ki so vgrajene v motorna vozila, odstranijo in zamenjajo neodvisni strokovnjaki. Primerno je razmisliti o reviziji Direktive 2000/53/ES, da se zagotovi možnost odstranitve, zamenjave in razstavljanja navedenih baterij, tudi v zvezi z združevalnimi, pritrdilnimi in tesnilnimi elementi. Za namene zasnove, proizvodnje in popravila baterij SLI in baterij za električna vozila bi morali izdelovalci vsem zainteresiranim izdelovalcem, monterjem ali serviserjem opreme za vozila kategorij M, N in O, kot so opredeljene v Uredbi (EU) 2018/858, na nediskriminatorni podlagi zagotoviti ustrezne informacije o vgrajenem sistemu za diagnostiko na vozilu ter informacije o popravilu in vzdrževanju vozil. Poleg tega bi morala Komisija spodbujati razvoj standardov za tehnike zasnove in sestavljanja, ki olajšujejo vzdrževanje, popravilo in spremembo namena baterij in baterijskih sklopov.

¹ Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62).

- (43) Zanesljive baterije so ključne za delovanje in varnost številnih proizvodov, aparatov in storitev. Torej bi bilo treba z zasnovo in proizvodnjo baterij zagotoviti, da ne predstavljajo tveganja za zdravje ali varnost ljudi, lastnino ali okolje.. To je pomembno zlasti za stacionarne baterijske sisteme za shranjevanje energije, ki zdaj niso zajeti z drugim pravom Unije. Zato bi bilo treba za te baterije določiti parametre, ki jih je treba upoštevati pri varnostnih preizkusih, in jih dopolniti z veljavnimi standardi evropskih organizacij za standardizacijo.
- (44) Baterije bi morale biti označene, da bi se končnim uporabnikom zagotovile pregledne, zanesljive in jasne informacije o baterijah in odpadnih baterijah. Na podlagi teh informacij bi lahko končni uporabniki sprejemali informirane odločitve pri kupovanju in odstranjevanju baterij, izvajalcem ravnanja z odpadki pa bi bila omogočena ustrezna obdelava odpadnih baterij. Baterije bi morale biti označene z vsemi potrebnimi informacijami v zvezi z njihovimi glavnimi značilnostmi, vključno z zmogljivostjo in količino, v kateri so prisotne nekatere nevarne snovi. Da bi se zagotovila trajna razpoložljivost informacij, bi jih bilo treba zagotoviti tudi z uporabo kod QR, ki so natisnjene na baterijah ali vgravirane vanje ali nameščene na embalažo in na dokumente, ki so priloženi bateriji, pri čemer je treba upoštevati smernice standarda ISO/IEC 18004:2015. Koda QR bi morala omogočiti dostop do potnega lista baterije. Etikete in kode QR bi morale biti dostopne invalidom v skladu z Direktivo (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

¹ Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

- (45) Navedba informacij o delovanju baterij na etiketi baterije je ključna za zagotovitev ustreznega obveščanja končnih uporabnikov, predvsem potrošnikov, pred nakupom ter zlasti enotne podlage za primerjanje različnih baterij. Zato bi bilo treba nepolnilne prenosne baterije označiti z etiketo „ni primerno za ponovno polnjenje“ in z informacijami o njihovem minimalnem povprečnem trajanju pri specifični uporabi. Poleg tega je pomembno, da se končnemu uporabniku zagotovijo smernice, na podlagi katerih lahko primerno zavrže odpadne baterije.

- (46) Pri stacionarnih baterijskih sistemih za shranjevanje energije, baterijah za lahka vozila in baterijah za električna vozila, v katerih se uporablja krmilni sistem baterije, bi morali biti v krmilnem sistemu baterije shranjeni podatki, ki bi končnemu uporabniku ali kateri koli drugi tretji strani, ki deluje v njegovem imenu, omogočili kadar koli ugotoviti stanje staranja in pričakovano življenjsko dobo baterije. Osebi, ki je kupila baterijo, ali tretji strani, ki deluje v njenem imenu, bi bilo treba kadar koli zagotoviti dostop samo za vpogled do teh podatkov za oceno preostale vrednosti baterije, olajšanje priprave za ponovno uporabo, priprave za spremembo namena, spremembe namena ali ponovne proizvodnje baterije ali za dajanje baterije na voljo neodvisnim agregatorjem, ki upravljajo virtualne elektrarne v omrežjih električne energije in so opredeljeni v Direktivi (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Zato bi morali biti podatki posodobljeni. Posodabljati bi se morali vsaj enkrat dnevno in pogosteje, kadar je to potrebno za določen namen. Tehnične specifikacije, ki izhajajo iz dela neformalne delovne skupine UN/ECE za električna vozila in okolje o dostopu do podatkov v električnih vozilih, bi bilo treba obravnavati kot referenčno merilo za stanje staranja in pričakovano življenjsko dobo baterij za električna vozila. Te zahteve bi se morale uporabljati poleg prava Unije o homologaciji vozil, ki je ustrezen pravni okvir, ki med drugim obravnava funkcije pametnega polnjenja, kot so polnjenje vozilo-omrežje, vozilo-odjemalec, vozilo-vozilo, vozilo-zunanja baterija in vozilo-stavba.

¹ Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158, 14.6.2019, str. 125).

(47) Več zahtev za posamezne proizvode, določenih v tej uredbi, med drugim glede delovanja, trajnosti, spremembe namena in varnosti, bi bilo treba izmeriti z uporabo zanesljivih, točnih in ponovljivih metod, ki upoštevajo splošno priznane najsodobnejše metodologije merjenja, standardov in izračuna. Za preprečitev ovir za trgovino na notranjem trgu bi bilo treba standarde harmonizirati na ravni Unije. Pri takih metodah in standardih bi bilo treba čim bolj upoštevati resnično uporabo baterij in upoštevati povprečni razpon ravnanja potrošnika, hkrati pa bi morali biti robustni, da bi odvrčali od namernega in nenamernega izogibanja zahtevam. Po objavi sklica na tak standard v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹, bi bilo treba sprejeti domnevo o skladnosti baterij, ki izpolnjujejo ta standard, z zahtevami za posamezne proizvode na podlagi te uredbe, pod pogojem, da so bile dosežene minimalne vrednosti, določene za navedene zahteve za posamezne proizvode.

¹ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

Da bi se izognili podvajanju tehničnih specifikacij na eni strani in kar najbolj povečali učinkovitost ter upoštevali najboljše strokovno in najnovejše znanje na drugi strani, bi si morala Komisija prizadevati, da od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva pripravo standarda, kadar standard ni določen. Če ob uporabi zahtev za posamezne proizvode standardi niso objavljeni ali če se ustrezna evropska organizacija za standardizacijo ne odzove zadovoljivo, bi morala Komisija v izjemnih in utemeljenih primerih in po posvetovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi z izvedbenimi akti sprejeti skupne specifikacije. Skladnost s takimi specifikacijami bi morala biti tudi podlaga za domnevo o skladnosti. Kadar se v poznejši fazi ugotovi, da imajo skupne specifikacije pomanjkljivosti, bi morala Komisija zadevne skupne specifikacije spremeniti ali razveljaviti z izvedbenim aktom. Po objavi sklicev na harmonizirane standarde v *Uradnem listu Evropske unije* bi bilo treba posamezno skupno specifikacijo preklicati v razumnem obdobju, ki izdelovalcem omogoča, da lahko začnejo upoštevati spremembe.

- (48) Aktivna udeležba v delu mednarodnih odborov za standardizacijo je pomemben strateški pogoj za dajanje prihodnjih tehnologij baterij na trg. Evropsko sodelovanje v nekaterih teh odborih je bilo manj učinkovito, kot bi lahko bilo. Evropsko sodelovanje bi bilo treba izboljšati, da bi dali večjo težo glasu Unije pri svetovni standardizaciji, tudi z namenom povečanja konkurenčnosti podjetij Unije, zmanjšanja odvisnosti Unije ter zaščite interesov, političnih ciljev in vrednot Unije. Torej bi morale Komisija in države članice spremljati in usklajevati evropski pristop k mednarodni standardizaciji. Harmonizirani standardi, ki dopolnjujejo izvajanje te uredbe bi morali upoštevati obstoječe mednarodne standarde, zlasti na ravni IEC in ISO.
- (49) Komisija bi morala zagotoviti doslednost glede harmoniziranih standardov in skupnih specifikacij v okviru te uredbe, tudi pri pregledu Uredbe (EU) št. 1025/2012.
- (50) Za zagotovitev učinkovitega dostopa do informacij zaradi nadzora trga, prilagajanje novim tehnologijam in zagotovitev odpornosti v primeru svetovnih kriz, kot je pandemija COVID-19, bi moralo biti mogoče zagotoviti informacije na spletu v zvezi s skladnostjo z vsemi akti Unije, ki se uporabljajo za baterije, v obliki enotne EU izjave o skladnosti.

- (51) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹ določa pravila za akreditacijo organov za ugotavljanje skladnosti, vzpostavlja okvir za nadzor trga proizvodov in nadzor proizvodov iz tretjih držav ter določa splošna načela glede oznake CE. Navedena uredba bi se morala uporabljati za baterije, ki jih zajema ta uredba, da se zagotovi, da proizvodi, ki so vključeni v prosti pretok blaga znotraj Unije, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje in varnost ljudi in okolje.
- (52) Da bi lahko gospodarski subjekti izkazali in pristojni organi preverili, da so baterije, ki so dostopne na trgu, skladne s to uredbo, je treba določiti postopke ugotavljanja skladnosti. Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta² opredeljuje module za postopke ugotavljanja skladnosti od najmanj do najbolj strogega, odvisno od stopnje tveganja in zahtevane stopnje varnosti. V skladu z navedenim sklepom je treba v primerih, kadar je potrebno ugotavljanje skladnosti, postopke, ki se bodo izvajali, izbrati med navedenimi moduli. Za zagotavljanje skladnosti baterij z novostjo in kompleksnostjo zahtev glede ogljičnega odtisa in vsebnosti recikliranih materialov ter potrebne skrbnosti iz te uredbe so potrebni zanesljivi postopki ocenjevanja skladnosti.

¹ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

² Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

- (53) Oznaka CE na bateriji izraža njeno skladnost s to uredbo. Splošna načela, ki urejajo oznako CE in njeno povezavo z drugimi oznakami, so določena v Uredbi (ES) št. 765/2008. Navedena načela bi se morala uporabljati za oznako CE na baterijah. Za zagotovitev, da se baterije shranjujejo, uporabljajo in zavržejo na način, ki je varen z vidika varstva zdravja ljudi in okolja, bi bilo treba določiti specifična pravila za namestitev oznake CE na baterije.
- (54) Za postopke ugotavljanja skladnosti, določene v tej uredbi, je potrebno posredovanje organov za ugotavljanje skladnosti. Organi držav članic bi morali Komisiji priglasiti navedene organe, da bi se zagotovilo enotno izvajanje določb te uredbe.

(55) Glede na to, da so zahteve glede trajnostnosti, delovanja, varnosti, označevanja in obveščanja v zvezi z baterijami na podlagi te uredbe nove in kompleksne, ter za zagotovitev dosledne ravni kakovosti ugotavljanja skladnosti baterij je treba opredeliti zahteve za priglasitvene organe, ki sodelujejo pri oceni, priglasitvi in spremljanju organov za ugotavljanje skladnosti, ki so bili priglašeni Komisiji, s čimer so postali priglašeni organi. Zlasti bi bilo treba zagotoviti, da priglasitveni organ deluje objektivno in nepristransko ter da ima dovolj tehnično usposobljenega osebja za izvajanje svojih nalog. Poleg tega bi se moralo od priglasitvenih organov zahtevati, da varujejo zaupnost informacij, ki jih pridobivajo, vseeno pa bi morali imeti možnost, da si z nacionalnimi organi, priglasitvenimi organi drugih držav članic in Komisijo izmenjujejo informacije o priglašeni organih, da se zagotovi usklajenost ugotavljanja skladnosti.

- (56) Bistveno je, da vsi priglašeni organi opravljajo svoje funkcije na enaki ravni ter pod pogoji poštene konkurence in avtonomije. Torej bi bilo treba v tej uredbi določiti zahteve za organe za ugotavljanje skladnosti, ki želijo biti priglašeni za izvajanje dejavnosti ugotavljanja skladnosti. Te zahteve bi se morale še naprej uporabljati kot pogoj za ažurno ohranjanje sposobnosti priglašenega organa. Za zagotovitev avtonomije priglašenega organa bi se morale od organa in njegovega osebja zahtevati ohranjanje neodvisnosti od gospodarskih subjektov v vrednostni verigi baterij in drugih družb, vključno s poslovnimi združenji ter matičnimi in odvisnimi družbami. Od priglašenega organa bi se moralo zahtevati, da zagotovi dokumentarni dokaz o svoji neodvisnosti in predloži to dokumentacijo priglasitvenemu organu. Priglašeni organi bi morali zagotoviti rotacijo osebja, ki izvaja različne naloge ugotavljanja skladnosti.
- (57) Če organ za ugotavljanje skladnosti izkaže skladnost baterije z merili, navedenimi v harmoniziranih standardih, bi se moralo šteti, da izpolnjuje ustrezne zahteve iz te uredbe.

- (58) Organi za ugotavljanje skladnosti za dele svojih dejavnosti, povezanih z ugotavljanjem skladnosti, pogosto sklenejo pogodbo s podizvajalci ali jih prenesejo na odvisno družbo. Vendar bi moral nekatere dejavnosti in postopke odločanja v zvezi z ugotavljanjem skladnosti baterij in drugimi notranjimi dejavnostmi priglašene organa izvajati izključno priglašeni organ, da se zagotovita njegova neodvisnost in avtonomija. Poleg tega bi morali podizvajalci in odvisne družbe za ugotavljanje skladnosti izpolnjevati iste zahteve kot priglašeni organi v zvezi z opravljanjem nalog ugotavljanja skladnosti na podlagi te uredbe, da bi se ohranila raven varnosti, potrebna za dajanje baterij na trg Unije.
- (59) Ker bi se lahko storitve, ki jih ponujajo priglašeni organi v državi članici, nanašale na baterije, katerih dostopnost je omogočena na trgu po vsej Uniji, je primerno dati drugim državam članicam in Komisiji priložnost, da izrazijo svoja nestrinjanja glede priglašene organa. Komisija lahko med preiskavami zaprosi za nasvet preizkuševalno zmogljivost Unije, imenovano v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da se bo lahko od priglasitvenega organa zahtevalo sprejetje korektivnih ukrepov, kadar priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev te uredbe.

¹ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

- (60) Zaradi olajševanja in pospeševanja postopka ugotavljanja skladnosti, certificiranja in končno dostopa na trg ter zaradi dejstva, da so zahteve iz te uredbe glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja v zvezi z baterijami nove in kompleksne, je ključno, da imajo priglašeni organi stalen dostop do vse potrebne opreme in zmogljivosti za preizkušanje ter da uporabljajo postopke, ne da bi ustvarjali nepotrebna bremena za gospodarske subjekte. Iz istih razlogov in za zagotovitev enakega obravnavanja gospodarskih subjektov morajo priglašeni organi dosledno uporabljati postopke ugotavljanja skladnosti.
- (61) Pred sprejetjem končne odločitve o tem, ali se lahko za baterijo izda certifikat o skladnosti, bi moral imeti gospodarski subjekt, ki želi baterijo dati na trg, možnost, da enkrat predloži dopolnjeno dokumentacijo o bateriji.
- (62) Komisija bi morala omogočiti ustrezno usklajevanje priglašanih organov in sodelovanje med njimi.

- (63) Primerno je, da se za gospodarske subjekte določijo obveznosti, povezane z dajanjem baterije na trg ali v uporabo. Za namene te uredbe bi moral izraz „gospodarski subjekt“ vključevati izdelovalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja, ponudnika storitev odpremnih skladišč ali katero koli drugo fizično ali pravno osebo, za katero veljajo obveznosti v zvezi s proizvodnjo baterij, omogočanjem njihove dostopnosti na trgu ali njihovim dajanjem na trg ali v uporabo. Baterije bi morale za namene te uredbe vključevati baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane.
- (64) Primerno je, da bi za baterije, ki so bile dane v uporabo, vendar pred tem niso bile dane na trg, veljale iste zahteve kot za baterije, ki so dane na trg pred začetkom uporabe. To velja na primer za baterije, ki jih izdelovalec uporablja za lastne namene, ali baterije, ki se zaradi svojih značilnosti lahko sestavijo in preizkusijo le na kraju samem v končnem namembnem kraju. Da pa se prepreči potreba po dvojnem dokazovanju skladnosti za isti proizvod, za baterije, ki so dane na trg, ne bi smele veljati enake zahteve, ko se dajo v uporabo.

- (65) Gospodarski subjekti bi morali biti v skladu s svojo vlogo v oskrbovalni verigi odgovorni za to, da baterije izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, da se zagotovi visoka raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje in varnost ljudi, varstvo lastnine in okolje.
- (66) Vsi gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so na trgu dostopne samo baterije, ki so v skladu s to uredbo. Določiti je treba jasno in sorazmerno porazdelitev obveznosti, ki ustreza vlogi vsakega gospodarskega subjekta v dobavni in distribucijski verigi.
- (67) Izdelovalec, ki natančno pozna postopek načrtovanja in proizvodnje, je najprimernejši za izvedbo postopka ugotavljanja skladnosti. Postopek ugotavljanja skladnosti bi moral torej ostati obveznost samega izdelovalca.
- (68) Izdelovalec bi moral zagotoviti dovolj podrobne informacije o predvideni uporabi baterije, da omogoči njeno pravilno in varno dajanje na trg ali v uporabo in ravnanje z odpadno baterijo, vključno z morebitno spremembo namena.
- (69) Za lažjo komunikacijo med gospodarskimi subjekti, organi za nadzor trga in končnimi uporabniki bi morali gospodarski subjekti pri svojih kontaktnih podatkih navesti poštni ter, če sta na voljo, elektronski in spletni naslov.

- (70) Enotni trg bi moral zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse gospodarske subjekte ter varstvo pred nelojalno konkurenco. Za ta namen je potrebno okrepljeno izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije o baterijah. Dobro sodelovanje med gospodarskimi subjekti in organi za nadzor trga je ključni element takega okrepljenega izvrševanja, ki omogoča takojšnje ukrepanje in korektivne ukrepe. Pomembno je, da se določi gospodarski subjekt s sedežem v Uniji, na katerega lahko organi za nadzor trga naslovijo zahteve, vključno z zahtevami za posredovanje informacij v zvezi s skladnostjo baterije s harmonizacijsko zakonodajo Unije, in ki lahko sodeluje z organi za nadzor trga, da se sprejmejo takojšnji korektivni ukrepi za odpravo primerov neskladnosti. Med gospodarske subjekte, ki bi morali izvajati te naloge, sodijo izdelovalec oziroma uvoznik, kadar izdelovalec nima sedeža v Uniji, ali pooblaščen zastopnik, ki ga v ta namen pooblasti izdelovalec, ali ponudnik storitev odpremnih skladišč s sedežem v Uniji za baterije, ki jih obdela, kadar noben drugi gospodarski subjekt nima sedeža v Uniji.
- (71) Treba je zagotoviti, da baterije iz tretjih držav, ki vstopajo na trg Unije in se uvažajo kot baterije same ali so vgrajene v proizvode ali dodane proizvodom, izpolnjujejo zahteve te uredbe ter drugega veljavnega prava Unije, in zlasti, da so izdelovalci izvedli ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti v zvezi s temi baterijami. Torej bi bilo treba določiti, da morajo uvozniki zagotoviti, da baterije, ki jih dajo na trg in v uporabo, izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, ter da sta oznaka CE na baterijah in dokumentacija, ki jo pripravijo izdelovalci, na voljo nacionalnim organom za inšpekcijski pregled, ne glede na to, ali so uvožene kot nove ali rabljene baterije ali kot baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane.

- (72) Vsak uvoznik bi moral ob dajanju baterije na trg ali v uporabo na bateriji navesti svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in poštni, ter, če sta na voljo, elektronski in spletni naslov. Treba bi bilo določiti izjeme za primere baterij, ki so premajhne, da bi bile lahko te informacije nameščene nanje, ali kadar bi moral uvoznik odpreti embalažo, da bi lahko na baterijo namestil svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in druge kontaktne podatke. V teh izjemnih primerih bi moral uvoznik te informacije predložiti v dokumentu, ki bi bil priložen bateriji, ali na drugačen, takoj dostopen način. Če se uporablja embalaža, bi moral uvoznik navesti informacije na tej embalaži.
- (73) Kadar distributer omogoča dostopnost baterije na trgu, potem ko jo da na trg ali v uporabo izdelovalec ali uvoznik, mora delovati skrbno in zagotoviti, da njegovo ravnanje z baterijo ne vpliva negativno na njeno skladnost z zahtevami iz te uredbe.
- (74) Vsakega uvoznika ali distributerja, ki da baterijo na trg ali v uporabo pod svojim imenom ali blagovno znamko ali spremeni baterijo tako, da bi ta sprememba lahko vplivala na izpolnjevanje zahtev iz te uredbe, ali spremeni namen baterije, ki je že na trgu, bi bilo treba šteti za izdelovalca in bi moral prevzeti obveznosti izdelovalca iz te uredbe.

- (75) Distributerji, uvozniki in ponudniki storitev odpremnih skladišč, ki so blizu trga, bi morali biti vključeni v naloge nadzora trga, ki jih izvajajo nacionalni organi, ter pripravljeni dejavno sodelovati in navedenim organom predložiti vse potrebne informacije v zvezi z zadevno baterijo.
- (76) Zagotavljanje sledljivosti baterije po vsej oskrbovalni verigi prispeva k preprostejšemu in učinkovitejšemu nadzoru trga, potrošnikom pa omogoča preglednost. Z učinkovitim sistemom sledljivosti lahko organi za nadzor trga lažje izsledijo gospodarske subjekte, ki so dali na trg ali v uporabo neskladne baterije ali omogočili njihovo dostopnost na trgu. Zato bi se moralo od gospodarskih subjektov zahtevati, da za določeno obdobje hranijo informacije o svojih transakcijah z baterijami, tudi v elektronski obliki.
- (77) Pridobivanje in predelava naravnih mineralnih virov ter trgovanje z njimi so ključni za zagotavljanje surovin, potrebnih za proizvodnjo baterij. Tudi izdelovalci baterij lahko nenamerno prispevajo k škodljivim vplivom oskrbovalne verige z minerali, in to ne glede na njihov položaj ali vpliv, ki ga imajo na dobavitelje, in geografsko lokacijo. Pri nekaterih surovinah je več kot polovica svetovne proizvodnje namenjena uporabi v zvezi z baterijami. Na primer več kot 50 % svetovnega povpraševanja po kobaltu in več kot 60 % litija na svetu se uporablja za proizvodnjo baterij. Proizvodnji baterij je namenjenih tudi približno 8 % svetovne proizvodnje naravnega grafita in 6 % svetovne proizvodnje niklja.

- (78) Surovine, ki se uporabljajo pri proizvodnji baterij, dobavlja le nekaj držav in v nekaterih primerih lahko nizki standardi upravljanja v teh državah poslabšajo okoljske in socialne probleme. Rudarjenje in rafiniranje kobalta in niklja sta povezana z najrazličnejšimi socialnimi in okoljskimi težavami. Čeprav socialni in okoljski vplivi za naravni grafit niso tako resni, ima lahko njegovo rudarjenje resne vplive na zdravje in okolje, saj ga izvajajo obrtniški akterji in akterji, ki rudarijo v majhnem obsegu, ti pa večinoma delujejo v neformalnih okvirih. To skupaj z odsotnostjo redno posodobljenih načrtov zapiranja in sanacije rudnikov, povzroča uničenje ekosistemov in tal. Predvideno povečanje uporabe litija pri proizvodnji baterij bo verjetno povzročilo dodaten pritisk na dejavnosti pridobivanja in rafiniranja. Primerno je torej, da se litij vključi v področje uporabe obveznosti glede potrebne skrbnosti pri baterijah. Pričakovano ogromno povečanje povpraševanja po baterijah v Uniji ne bi smelo prispevati k povečanju takih okoljskih in socialnih tveganj.
- (79) Nekatere od surovin, ki se uporabljajo pri proizvodnji baterij, kot so kobalt, litij in naravni grafit, se štejejo za kritične surovine za Unijo, kot je Komisija navedla v svojem sporočilu z dne 3. septembra 2020 z naslovom „Odpornost na področju kritičnih surovin: oris poti k večji zanesljivosti in trajnostnosti“, za ustrezno delovanje ekosistema baterij v Uniji pa je potrebno njihovo trajnostno pridobivanje.

- (80) Akterji v oskrbovalni verigi z baterijami so že uvedli številna prostovoljna prizadevanja za spodbujanje uporabe praks trajnostnega pridobivanja, vključno s pobudo za zagotovilo o odgovornem rudarjenju (Initiative for Responsible Mining Assurance), pobudo za odgovorne minerale (Responsible Minerals Initiative) in okvirom industrije kobalta za odgovorno oceno (Cobalt Industry Responsible Assessment Framework). Vendar ni gotovo, da se bo s prostovoljnimi prizadevanji za vzpostavitev shem potrebne skrbnosti zagotovilo, da bodo vsi gospodarski subjekti, ki dajejo baterije na trg Unije, upoštevali isti nabor minimalnih pravil.
- (81) V Uniji so bile splošne zahteve glede potrebne skrbnosti v zvezi z nekaterimi minerali in kovinami uvedene z Uredbo (EU) 2017/821 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Vendar navedena uredba ne obravnava mineralov in materialov, ki se uporabljajo za proizvodnjo baterij.
- (82) Zaradi predvidenega eksponentnega povečevanja povpraševanja po baterijah v Uniji bi moral gospodarski subjekt, ki da baterijo na trg Unije, določiti politiko potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami. V tej uredbi bi bilo treba določiti zahteve, da bi se obravnavala socialna in okoljska tveganja, ki nastajajo pri pridobivanju in predelavi nekaterih surovin in sekundarnih surovin za proizvodnjo baterij in trgovanju z njimi. Taka politika bi morala zajemati vse subjekte v dobavni verigi, in njihove odvisne družbe ter podizvajalce, ki pridobivajo in predelujejo nekatere surovine in sekundarne surovine ter z njimi trgujejo.

¹ Uredba (EU) 2017/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o določitvi obveznosti za potrebno skrbnost v oskrbovalni verigi za uvoznike v Uniji, ki uvažajo kositer, tantal in volfram, njihove rude ter zlato, ki izvirajo s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem (UL L 130, 19.5.2017, str. 1).

- (83) Politika potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami na podlagi tveganja, ki jo vzpostavi gospodarski subjekt, bi morala temeljiti na mednarodno priznanih standardih in načelih potrebne skrbnosti, kot so tista iz vodilnih načel Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah, desetih načel globalnega dogovora Združenih narodov, smernic Programa Združenih narodov za okolje (UNEP) za ocenjevanje življenjskega cikla proizvodov ob upoštevanju družbenega vidika, tristranske deklaracije Mednarodne organizacije dela (MOD) o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike, smernic Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za večnacionalna podjetja ter smernic potrebne skrbnosti OECD za odgovorno ravnanje podjetij. Ti standardi in načela, ki bi jih moral vsak gospodarski subjekt prilagoditi svojim specifičnim razmeram in okoliščinam, odražajo skupno razumevanje vlad in zainteresiranih strani. V zvezi s pridobivanjem in predelavo naravnih mineralnih virov, ki se uporabljajo za proizvodnjo baterij, in trgovanjem z njimi smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem odražajo mednarodno priznan standard o specifičnih tveganjih resnih kršitev človekovih pravic ter dolgotrajna prizadevanja vlad in zainteresiranih strani za oblikovanje dobre prakse na tem področju.

- (84) V skladu s standardi in načeli OZN, Mednarodne organizacije dela in OECD je potrebna skrbnost trajen, proaktiven in reaktiven postopek, s katerim lahko podjetja zagotovijo, da spoštujejo človekove pravice in okolje ter ne prispevajo h konfliktom. Potrebna skrbnost na podlagi ocene tveganja se nanaša na ukrepe, ki bi jih morala podjetja sprejeti za opredelitev, zmanjšanje, blažitev in drugačno obravnavo škodljivih vplivov, povezanih z njihovimi dejavnostmi ali odločitvami glede pridobivanja. Gospodarski subjekti bi morali izvesti informirano, učinkovito in tehtno posvetovanje s prizadetimi skupnostmi. Podjetje lahko oceni tveganja, ki jih povzročajo njegove dejavnosti in razmerja, ter sprejme ukrepe za njihovo zmanjšanje, med katerimi so lahko zahteva za dodatne informacije, pogajanja za popravo položaja, začasna prekinitve ali prenehanje odnosa z dobavitelji, v skladu z ustreznimi standardi iz nacionalnega in mednarodnega prava, priporočili o odgovornem poslovnem ravnanju mednarodnih organizacij, orodji, ki jih podpirajo vlade, prostovoljnimi pobudami zasebnega sektorja ter notranjimi politikami in sistemi podjetja. Poleg tega ta pristop pomaga prilagoditi obseg dejavnosti za potrebno skrbnost v sorazmerju z obsegom dejavnosti podjetja ali njegovim odnosom v oskrbovalni verigi.
- (85) Sheme privatnega sektorja za potrebno skrbnost so gospodarskemu subjektu sicer lahko v pomoč pri izpolnjevanju obveznosti glede potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami v skladu s smernicami OECD za večnacionalna podjetja in vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, bi pa morali biti gospodarski subjekti posamično odgovorni za izpolnjevanje obveznosti glede potrebne skrbnosti iz te uredbe.

- (86) Sprejeti ali spremeniti bi bilo treba politike obvezne potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami ter obravnavati vsaj glavne kategorije socialnih in okoljskih tveganj. Taka politika bi morala zajemati sedanje in predvidljive vplive na družbena vprašanja na eni strani, zlasti človekove pravice, zdravje in varnost ljudi ter zdravje in varnost pri delu ter pravice delavcev, na drugi pa vplive na okolje, zlasti rabo vode, varstvo tal, onesnaževanje zraka, podnebne spremembe in biotsko raznovrstnost, ter varstvo življenja v skupnosti.
- (87) V zvezi s kategorijami družbenih tveganj bi morale politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami obravnavati tveganja v zvezi z varstvom človekovih pravic, vključno z zdravjem ljudi, življenjem v skupnosti, tudi pri domorodnih ljudstvih, zaščito otrok in enakostjo spolov, v skladu z mednarodnim pravom o človekovih pravicah. Politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami bi morale vključevati informacije o tem, kako gospodarski subjekt prispeva k preprečevanju kršitev človekovih pravic, ter instrumentih, vzpostavljenih v poslovni strukturi subjekta, za boj proti korupciji in podkupninam. Poleg tega bi morale zagotavljati pravilno izvajanje pravil temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela, kot so navedene v Prilogi I k tristranski deklaraciji MOD o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike.

- (88) Na konfliktnih območjih in območjih z visokim tveganjem, ki so bogata z viri, so pogoste kršitve človekovih pravic. Zato je treba tem območjem nameniti posebno pozornost v politiki potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami gospodarskih subjektov. Uredba (EU) 2017/821 vključuje določbe za okvirni, neizčrpen in redno posodobljen seznam konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem. Ta seznam je pomemben tudi za izvajanje določb o potrebni skrbnosti v zvezi z baterijami iz te uredbe.
- (89) V zvezi s kategorijami okoljskih tveganj bi morale politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami obravnavati tveganja glede varstva naravnega okolja in biotske raznovrstnosti v skladu s Konvencijo o biološki raznovrstnosti, kar vključuje tudi upoštevanje lokalnih skupnosti ter njihovo varstvo in razvoj. Politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami bi morale obravnavati tudi tveganja, povezana s podnebnimi spremembami, v skladu s Pariškim sporazumom¹, sprejetim 12. decembra 2015 na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum ZN), ter okoljska tveganja, ki jih zajemajo druge mednarodne okoljske konvencije.
- (90) Obveznosti za potrebno skrbnost v zvezi z baterijami glede opredelitve in zmanjšanja socialnih in okoljskih tveganj, povezanih s surovinami, ki se uporabljajo v proizvodnji baterij, bi morale prispevati k izvajanju Resolucije št. 4/19 UNEP o upravljanju mineralnih virov, v kateri se priznava pomemben prispevek rudarskega sektorja k uresničevanju Agende 2030 in ciljev trajnostnega razvoja.

¹ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

- (91) Kolikor ta uredba ne vsebuje specifičnih določb z istim ciljem, isto naravo in istim učinkom, ki se lahko prilagodijo glede na prihodnje zakonodajne spremembe, bi se morali za baterije uporabljati drugi pravni akti Unije, ki določajo zahteve v zvezi s potrebno skrbnostjo v oskrbovalni verigi. Taki pravni akti bi lahko obravnavali civilno odgovornost podjetij za škodo, ki nastane zaradi neizpolnjevanja zahtev glede potrebne skrbnosti. Kadar taki pravni akti ne obravnavajo ali ne obravnavajo v celoti posledic civilne odgovornosti glede obveznosti potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami iz te uredbe, bi bilo treba omogočiti, da se obravnavajo z nacionalnimi pravili.
- (92) Za prilagajanje razvoju dogodkov v vrednostni verigi baterij, vključno s spremembami obsega in narave zadevnih okoljskih in socialnih tveganj, ter tehničnemu in znanstvenemu napredku v zvezi z baterijami in njihovimi kemijskimi sestavami bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo seznama surovin in kategorij tveganja, seznama mednarodnih instrumentov ter obveznosti glede potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami.
- (93) Za zagotovitev enakovrednosti shem potrebne skrbnosti, ki so jih vzpostavile vlade, sektorska združenja in skupine zainteresiranih organizacij, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.

- (94) Da se omogoči ustrezno, zanesljivo in dosledno ocenjevanje shem potrebne skrbnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te uredbe z določitvijo meril in metodologije za ugotavljanje, ali sheme potrebne skrbnosti gospodarskim subjektom omogočajo izpolnjevanje zahtev glede potrebne skrbnosti iz te uredbe.

- (95) Potrebna so harmonizirana pravila za ravnanje z odpadki, s katerimi se zagotavlja, da se v vseh državah članicah za proizvajalce in druge gospodarske subjekte uporabljajo enaka pravila pri izvajanju razširjene odgovornosti proizvajalca za baterije, ter visoka raven varovanja zdravja ljudi in okolja v vsej Uniji. Razširjena odgovornost proizvajalca lahko prispeva k zmanjšanju splošne rabe virov, predvsem z zmanjšanjem količine odpadnih baterij in škodljivih vplivov, povezanih z ravnanjem z odpadnimi baterijami. Za dosego visoke ravni snovne predelave je treba doseči čim višjo stopnjo ločenega zbiranja odpadnih baterij in zagotoviti, da se vse zbrane odpadne baterije reciklirajo po postopkih, ki dosegajo skupne minimalne učinkovitosti recikliranja. Komisija je pri oceni Direktive 2006/66/ES ugotovila, da so ena od pomanjkljivosti te direktive premalo podrobne določbe, ki povzročajo neenakomerno izvajanje in ustvarjajo precejšnje ovire za delovanje trgov recikliranja in neoptimalne stopnje recikliranja. Zato bi se s podrobnejšimi in harmoniziranimi pravili preprečilo izkrivljanje trga za zbiranje, obdelavo in recikliranje odpadnih baterij ter zagotovilo usklajeno izvajanje zahtev po vsej Uniji. To bi privedlo tudi do dodatne harmonizacije kakovosti storitev ravnanja z odpadki, ki jih opravljajo gospodarski subjekti, ter spodbujalo delovanje trga sekundarnih surovin.
- (96) Da se zagotovi izpolnjevanje obveznosti na podlagi te uredbe ter spremlja in preverja, ali so proizvajalci in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, skladne s to uredbo, morajo države članice imenovati enega ali več pristojnih organov.

(97) Ta uredba temelji na pravilih o ravnanju z odpadki in splošnih načelih, določenih v Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki bi jih bilo treba prilagoditi, da bi odražala specifično naravo odpadnih baterij. Za najučinkovitejšo organizacijo zbiranja odpadnih baterij je pomembno, da se zbiranje izvaja blizu kraja, kjer se baterije prodajajo, in blizu končnih uporabnikov. Odpadne baterije bi bilo treba zbirati ločeno od drugih tokov odpadkov, kot so kovine, papir in karton, steklo, plastika, les, tekstil in biološki odpadki. Poleg tega bi bilo treba omogočiti, da se lahko odpadne baterije zbirajo skupaj z odpadno električno in elektronsko opremo ter izrabljenimi vozili v okviru nacionalnih sistemov zbiranja, vzpostavljenih na podlagi Direktive 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta² oziroma Direktive 2000/53/ES. Čeprav Direktiva 2006/66/ES določa specifična pravila za baterije, je potreben usklajen in dopolnilen pristop, ki temelji na obstoječih strukturah za ravnanje z odpadki in jih dodatno harmonizira. Zato in za učinkovito izvajanje razširjene odgovornosti proizvajalca v zvezi z ravnanjem z odpadki bi bilo treba določiti obveznosti v zvezi z državo članico, kjer se prvič omogoči dostopnost baterij na trgu.

¹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

² Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

- (98) Za spremljanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev glede ravnanja z odpadnimi baterijami, ki so prvič dostopne na trgu na ozemlju države članice, mora pristojni organ v vsaki državi članici vzpostaviti in upravljati register. Informacije v registru bi morale biti dostopne tistim subjektom, ki sodelujejo pri spremljanju skladnosti z razširjeno odgovornostjo proizvajalca in njenem izvrševanju. Obstajati bi morala možnost, da bi bil ta register lahko isti kot je nacionalni register, vzpostavljen na podlagi Direktive 2006/66/ES. Proizvajalci bi se morali registrirati, da zagotovijo potrebne informacije, na podlagi katerih lahko pristojni organi spremljajo izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev. Zahteve za registracijo bi bilo treba poenostaviti po vsej Uniji.
- (99) Zahteve iz te uredbe glede pooblastil zastopanega proizvajalca ne veljajo za državne organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, saj nimajo takih pooblastil.

- (100) Glede na načelo „onesnaževalec plača“ je primerno, da se proizvajalcem naložijo obveznosti glede ravnanja z odpadnimi baterijami. V zvezi s tem bi se moralo šteti, da proizvajalci vključujejo vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, ki ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, kot so opredeljene v členu 2, točka 7, Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, na ozemlju države članice prvič na poslovni podlagi dobavi baterijo za distribucijo ali uporabo, tudi kadar je vgrajena v aparat, lahko ali drugo vozilo.

¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

(101) Za proizvajalce bi se morala uporabljati razširjena odgovornost proizvajalca za ravnanje z njihovimi baterijami ob koncu življenjske dobe. V skladu s tem bi morali financirati stroške zbiranja, obdelave in recikliranja vseh zbranih baterij, izvajanja sortirnih analiz zbranih mešanih komunalnih odpadkov, poročanja o baterijah in odpadnih baterijah ter zagotavljanja informacij končnim uporabnikom in izvajalcem ravnanja z odpadki o baterijah ter ustrezni ponovni uporabi odpadnih baterij in ravnanju z njimi. Namen novih pravil o razširjeni odgovornosti proizvajalca na podlagi te uredbe je zagotoviti visoko raven varstva okolja in zdravja v Uniji z doseganjem čim večjega ločenega zbiranja odpadnih baterij in zagotavljanjem, da se vse zbrane odpadne baterije reciklirajo po postopkih, ki dosegajo visoke stopnje učinkovitosti recikliranja in snovne predelave glede na tehnični in znanstveni napredek. Obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca bi se morale uporabljati za vse oblike dobave, vključno s prodajo na daljavo. Proizvajalci bi morali imeti možnost, da skupaj izpolnjujejo navedene obveznosti prek organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ki prevzamejo odgovornost v njihovem imenu. Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, bi morali pridobiti odobritev in bi morali dokazati, da imajo finančna sredstva za kritje stroškov, ki jih vključuje razširjena odgovornost proizvajalca. Države članice bi morale imeti možnost, da pri določanju upravnih in postopkovnih pravil glede odobritve skladnosti posameznih proizvajalcev in skupne skladnosti organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, razlikujejo med postopki za posamezne proizvajalce in postopki za organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, da bi omejile upravno breme za posamezne proizvajalce.

V tem smislu bi moralo biti mogoče, da se dovoljenja, izdana v skladu z Direktivo 2008/98/ES, štejejo za odobritev za namene te uredbe. Kadar je to potrebno za preprečitev izkrivljanja notranjega trga in za zagotovitev enotnih pogojev za modulacijo finančnih prispevkov, ki jih proizvajalci plačajo organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Za izvajalce ravnanja z odpadki, ki izvajajo zbiranje in obdelavo v skladu s to uredbo, bi morali proizvajalci zadevnih baterij ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ki delujejo v njihovem imenu, uporabiti postopek izbire v skladu z Direktivo 2008/98/ES. Kadar postopki ravnanja z odpadki potekajo v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila baterija prvič dostopna na trgu, bi morali proizvajalci kriti stroške, ki jih imajo izvajalci ravnanja z odpadki v državi članici, v kateri potekajo postopki ravnanja z odpadki. V razpravi o morebitnih predlogih zakonodajnih aktov Unije o izrabljenih vozilih ter odpadni električni in elektronski opremljeni bi bilo treba razmisliti o vzpostavitvi čezmejnih mehanizmov razširjene odgovornosti proizvajalca za odpadne baterije, vključno s tistimi, ki so vgrajene v vozila ali aparate, med ustreznimi akterji. Poleg tega bi bilo treba razmisliti o sprejetju drugih ukrepov, kot so orodja za upravljanje in preverjanje informacij, po potrebi tudi s pooblaščenimi zastopniki za razširjeno odgovornost proizvajalca, izvajalci ravnanja z odpadki, organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, digitalnimi potnimi listi za proizvode in registri proizvajalcev ter nacionalnimi sistemi registracije vozil, kadar so zajete baterije za električna vozila.

- (102) Razširjena odgovornost proizvajalca bi morala veljati tudi za gospodarske subjekte, ki dajejo na trg baterijo, ki je bila pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, katere namen je bil spremenjen ali ki je bila ponovno izdelana. Zato gospodarski subjekt, ki je prvi dal baterijo na trg, ne bi smel nositi dodatnih stroškov, ki bi lahko nastali zaradi ravnanja z odpadki zaradi naknadne življenjske dobe te baterije. Obstajati bi morala možnost, da bi gospodarski subjeki, za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca, lahko vzpostavili mehanizem delitve stroškov na podlagi porazdelitve dejanskih stroškov ravnanja z odpadki.
- (103) Glede na Direktivo 2008/98/ES je ta uredba *lex specialis*, kar zadeva minimalne zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca o ciljnih zbiranja in recikliranja, prevzema s strani distributerja in drugi življenjski dobi. Od držav članic bi bilo treba zahtevati, da določijo razširjeno odgovornost proizvajalca iz te uredbe, v skladu z Direktivo 2008/98/ES in z nacionalnim pravom, s katerim je bila prenesena navedena direktiva. Poleg tega bi morale imeti države članice, kadar ta uredba v poglavju VIII ne določa popolne harmonizacije, možnost zagotovi dodatne ukrepe za ta posebna področja pod pogojem, da je tako dodatno urejanje v skladu z določbami Direktive 2008/98/ES in v skladu z nacionalnim pravom, s katerim sta bili preneseni navedena direktiva, in s to uredbo.

(104) V tej uredbi bi bilo treba določiti, kako se bodo obveznosti glede sledljivosti trgovcev iz Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta¹ uporabljale za spletne platforme, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s proizvajalci, ki ponujajo baterije, vključno z baterijami, vgrajenimi v aparate, lahka ali druga vozila, in za potrošnike v Uniji v zvezi z registri proizvajalcev, vzpostavljenimi na podlagi te uredbe. Za namene te uredbe bi bilo treba vsakega proizvajalca, ki potrošnikom v državi članici neposredno ponuja baterije, vključno s tistimi, ki so vgrajene v aparate, lahka ali druga vozila, s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, ne glede na to, ali ima sedež v državi članici ali tretji državi, šteti za trgovca, kot je opredeljen v Uredbi (EU) 2022/2065. Na podlagi navedene uredbe bi morali ponudniki spletnih platform, ki spadajo na področje uporabe oddelka 4 poglavja III navedene uredbe in ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s proizvajalci, od teh proizvajalcev pridobiti informacije o registru proizvajalcev, v katerem so registrirani, ter njihovo matično številko in samocertificiranje, s katerim se zavežejo, da bodo izpolnjevali zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca iz te uredbe. Za izvajanje pravil o sledljivosti trgovcev za spletno prodajo baterij veljajo pravila o izvrševanju iz Uredbe (EU) 2022/2065.

¹ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

- (105) Za zagotovitev visoke kakovosti recikliranja v oskrbovalni verigi z baterijami, spodbujanje uporabe kakovostnih sekundarnih surovin in varstvo okolja bi morali doseči visoke stopnje zbiranja in recikliranja odpadnih baterij. Zbiranje odpadnih baterij je temeljni in ključni korak predelave dragocenih materialov, ki jih vsebujejo baterije, z njihovim recikliranjem, in ohranjanja oskrbovalne verige z baterijami v Uniji, ki krepi strateško avtonomijo Unije v tem sektorju. Tako recikliranje tako tudi olajšuje dostop do predelanih materialov, ki se lahko ponovno uporabijo za proizvodnjo novih proizvodov.
- (106) Proizvajalci bi morali biti odgovorni za financiranje in organizacijo ločenega zbiranja odpadnih baterij. V ta namen bi morali vzpostaviti mrežo za prevzem in zbiranje in povezane kampanje obveščanja, ki pokriva celotno ozemlje vsake države članice. Take mreže bi morale biti blizu končnemu uporabniku in ne bi smele biti ciljno usmerjene zgolj v območja, kjer je zbiranje dobičkonosno, in odpadne baterije, katerih zbiranje je dobičkonosno. Mreža za zbiranje bi morala vključevati distributerje, pooblaščen naprave za obdelavo odpadne električne in elektronske opreme ter izrabljenih vozil in zbirne centre ter na prostovoljni podlagi druge akterje, kot so javni organi in šole. Za preverjanje in izboljšanje učinkovitosti mreže za zbiranje in povezanih kampanj obveščanja bi bilo treba v zvezi z mešanimi komunalnimi odpadki ter odpadno električno in elektronsko opremo vsaj na ravni NUTS 2, kot je določena v Uredbi (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta¹, izvajati redne sortirne analize, da bi se ugotovila količina odpadnih prenosnih baterij, ki jo vsebujejo.

¹ Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

- (107) Treba bi bilo omogočiti, da se odpadne baterije zbirajo skupaj z odpadno električno in elektronsko opremo v okviru nacionalnih sistemov zbiranja, vzpostavljenih na podlagi Direktive 2012/19/EU, in skupaj z izrabljenimi vozili v skladu z Direktivo 2000/53/ES. V takih primerih bi morala veljati obvezna minimalna zahteva za ravnanje z baterijami, v skladu s katero bi jih bilo treba odstraniti iz zbranih odpadnih aparatov in izrabljenih vozil. Po odstranitvi iz zbranih odpadnih aparatov in izrabljenih vozil bi se morale za baterije uporabljati zahteve iz te uredbe. Zlasti bi bilo treba upoštevati take odpadne baterije pri doseganju cilja zbiranja za zadevno kategorijo baterij ter v zvezi z njimi uporabiti zahteve za obdelavo in recikliranje iz te uredbe.

(108) Glede na vpliv na okolje in izgubo materialov zaradi odpadnih baterij, ki se ne zbirajo ločeno in tako ne obdelajo na okolju prijazen način, bi se moral cilj zbiranja za odpadne prenosne baterije, ki je določen v Direktivi 2006/66/ES, še naprej uporabljati in postopoma povečati. Glede na trenutno povečanje prodaje baterij za lahka vozila in dejstvo, da imajo daljšo življenjsko dobo kot prenosne baterije, je ustrezno, da se za odpadne baterije za lahka vozila določi poseben cilj zbiranja, ločen od cilja zbiranja, ki se uporablja za odpadne prenosne baterije. Zaradi pričakovanega razvoja trga baterij za lahka vozila in prenosnih baterij ter podaljšanja njihove pričakovane življenjske dobe bi bilo treba pregledati metodologijo za izračun in preverjanje ciljev zbiranja, da bi bolje ugotovili dejansko količino odpadnih baterij za lahka vozila in odpadnih prenosnih baterij, ki so na voljo za zbiranje. Torej bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo te metodologije in ciljev zbiranja. Bistveno je, da se z novo metodologijo za baterije, ki so na voljo za zbiranje, ohrani ali poveča raven okoljskih ambicij v zvezi z zbiranjem odpadnih baterij za lahka vozila in odpadnih prenosnih baterij v primerjavi z obstoječo metodologijo.

Na podlagi študije Skupnega raziskovalnega središča o alternativnih ciljih zbiranja za odpadne prenosne baterije in baterije za lahka vozila se ocenjuje, da bo cilj zbiranja za odpadne baterije za lahka vozila v višini 51 % do 31. decembra 2028 in 61 % do 31. decembra 2031, izračunan na podlagi količin baterij za lahka vozila, katerih dostopnost se omogoči na trgu v državi članici, ustrezal cilju zbiranja za odpadne baterije za lahka vozila v višini 79 % do 31. decembra 2028 in 85 % do 31. decembra 2031, izračunanemu na podlagi količin baterij za lahka vozila, ki so na voljo za zbiranje v državi članici. Cilje zbiranja za odpadne prenosne baterije in odpadne baterije za lahka vozila bi bilo treba pregledati. Pri takem pregledu bi moralo biti mogoče preučiti tudi možnost, da se dodata dve podkategoriji prenosnih baterij: polnilne in nepolnilne prenosne baterije, z ločenimi stopnjami zbiranja. Komisija bi morala pripraviti poročilo, ki spremlja te preglede.

- (109) Da bi dosegli čim višjo stopnjo zbiranja in zmanjšali varnostna tveganja, bi Komisija morala oceniti izvedljivost in morebitne koristi vzpostavitve kavcijskega sistema za baterije, zlasti za prenosne baterije za splošno rabo. V tej oceni bi bilo treba upoštevati nacionalne in harmonizirane vseevropske kavcijske sisteme.

- (110) Stopnja zbiranja odpadnih prenosnih baterij bi se morala še naprej izračunavati na podlagi povprečne letne prodaje v preteklih letih, da se zagotovijo cilji, ki so sorazmerni s stopnjo porabe baterij v državi članici. Da bi se čim bolj upoštevale spremembe v sestavi kategorije prenosnih baterij ter njihovi življenjski dobi in vzorci porabe, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo metodologije za izračun in preverjanje stopnje zbiranja za odpadne prenosne baterije in odpadne baterije za lahka vozila.
- (111) Obveznost držav članic, da sprejmejo ukrepe v zvezi s cilji zbiranja za odpadne prenosne baterije in odpadne baterije za lahka vozila, ki jih morajo doseči proizvajalci in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so te imenovane, odraža splošno načelo, da morajo države članice zagotoviti učinkovitost prava Unije.
- (112) Zbirati bi bilo treba vse odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije in odpadne baterije za električna vozila. V ta namen bi bilo treba od proizvajalcev baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila zahtevati, da od končnih uporabnikov brezplačno sprejmejo in prevzamejo vse odpadne baterije po njihovih ustreznih kategorijah. Za vse proizvajalce, izvajalce ravnanja z odpadki in imetnike odpadkov, ki sodelujejo pri zbiranju odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, bi bilo treba določiti podrobne obveznosti poročanja.

- (113) Ob upoštevanju hierarhije ravnanja z odpadki, opredeljene v Direktivi 2008/98/ES, v skladu s katero se prednostno obravnavajo preprečevanje, priprava za ponovno uporabo in recikliranje, ter v skladu z Direktivo 2008/98/ES in Direktivo Sveta 1999/31/ES¹ se zbrane odpadne baterije ne bi smele odstranjevati ali uporabiti v postopku energetske predelave.
- (114) Vsaka naprava z dovoljenjem, ki izvaja obdelavo ali recikliranje baterij, bi morala izpolnjevati minimalne zahteve, da se preprečijo škodljivi vplivi na okolje in zdravje ljudi ter omogoči visoka stopnja predelave materialov, ki jih vsebujejo baterije.
- Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta² ureja številne industrijske dejavnosti, vključene pri obdelavi odpadnih baterij, za katere opredeljuje specifične zahteve za odobritev in kontrole, ki odražajo najboljše razpoložljive tehnike. Kadar industrijske dejavnosti v zvezi z obdelavo in recikliranjem baterij niso zajete z Direktivo 2010/75/EU, bi morali subjekti vsekakor uporabljati najboljše razpoložljive tehnike, kot so opredeljene v členu 3, točka 10, navedene direktive, ter izpolnjevati specifične zahteve iz te uredbe. Komisija bi morala po potrebi prilagoditi zahteve v tej uredbi v zvezi z obdelavo in recikliranjem baterij ob upoštevanju znanstvenega in tehničnega napredka ter novih tehnologij v vzponu na področju ravnanja z odpadki. Zato bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo navedenih zahtev.

¹ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

² Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

- (115) Opredeliti bi bilo treba cilje za učinkovitost postopkov recikliranja in snovno predelavo za zagotovitev visoke kakovosti snovne predelave za industrijo baterij, hkrati pa zagotoviti jasna in skupna pravila za izvajalce recikliranja ter preprečiti izkrivljanja konkurence ali druge ovire za nemoteno delovanje notranjega trga za sekundarne surovine, pridobljene iz odpadnih baterij. Za svinčevo-kislinske baterije, nikelj-kadmijeve baterije, baterije na osnovi litij in druge baterije bi bilo treba določiti cilje za učinkovitost recikliranja kot merilo skupne količine recikliranih materialov. Določiti bi bilo treba tudi cilje za snovno predelavo za kobalt, svinec, litij in nikelj, da bi se po vsej Uniji dosegla visoka stopnja snovne predelave. Še naprej bi se morala uporabljati pravila za izračun učinkovitosti recikliranja in poročanje o njih, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 493/2012¹.

¹ Uredba Komisije (EU) št. 493/2012 z dne 11. junija 2012 o določitvi podrobnih pravil za izračun učinkovitosti recikliranja postopkov recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev v skladu z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 151, 12.6.2012, str. 9).

Za zagotovitev, da so izračuni in preverjanja učinkovitosti recikliranja in stopenj predelave materialov točni in zanesljivi, ter za zagotovitev večje pravne varnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te uredbe v zvezi z določitvijo metodologije za izračun in preverjanje učinkovitosti recikliranja in stopenj snovne predelave v postopkih recikliranja za baterije ter obliko dokumentacije o učinkovitosti recikliranja in snovne predelave za odpadne baterije ter o namembnem kraju in donosu končnih izhodnih frakcij v skladu z delom A Priloge XII. Poleg tega bi morala Komisija pregledati Uredbo (EU) št. 493/2012, da bi ustrezno izrazila tehnološki razvoj in spremembe v industrijskih postopkih predelave, razširila njihov obseg na obstoječe in nove cilje ter zagotovila orodja za določanje značilnosti vmesnih proizvodov. Naprave za obdelavo bi bilo treba spodbujati k uvedbi certificiranih sistemov okoljskega ravnanja v skladu z Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

¹ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

(116) Obdelava odpadnih baterij zunaj države članice, v kateri so bili odpadki zbrani, ali zunaj Unije bi morala biti možna le, kadar je pošiljka odpadnih baterij v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Uredbo Komisije (ES) št. 1418/2007² ter kadar dejavnosti obdelave izpolnjujejo zahteve, ki se uporabljajo za to vrsto odpadkov v skladu z njihovo razvrstitvijo po Odločbi Komisije 2000/532/ES³. Navedeno odločbo bi bilo treba revidirati, da bi se upoštevale vse kemijske sestave baterij, zlasti tiste s kodami za odpadne baterije na osnovi litija, da se omogoči ustrezno sortiranje takih odpadnih baterij in poročanje o njih. Ta uredba ne posega v morebitno razvrstitev odpadnih baterij kot nevarnih odpadkov na podlagi Direktive 2008/98/ES. Kadar se taka obdelava izvaja zunaj Unije, bi, da bi jo lahko šteli kot prispevek k učinkovitosti in ciljem recikliranja, bilo treba od izvajalca ravnanja z odpadki, za katerega se izvaja, zahtevati, da o njej poroča pristojnemu organu države članice, v kateri so bile te odpadne baterije zbrane, in dokaže, da je bila izvedena pod pogoji, enakovrednimi tistim, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe, ter skladno z drugim pravom Unije na področju zdravja ljudi in varstva okolja. Za opredelitev zahtev za to, da se taka obdelava šteje za enakovredno, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov za dopolnitev te uredbe z določitvijo podrobnih pravil, ki vključujejo merila za oceno enakovrednih pogojev.

¹ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

² Uredba Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L 316, 4.12.2007, str. 6).

³ Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

- (117) Kadar se odpadne baterije izvažajo iz Unije, da se pripravijo za ponovno uporabo, pripravijo za spremembo namena ali recikliranje, bi morali pristojni organi držav članic učinkovito uporabiti pooblastila iz Uredbe (ES) št. 1013/2006 in zahtevati dokumentarna dokazila o skladnosti z zahtevami iz te uredbe.
- (118) Treba bi bilo omogočiti, da se industrijske baterije in baterije za električna vozila, ki niso več primerne za prvotni namen, za katerega so bile proizvedene, lahko uporabijo za drug namen kot stacionarne baterije za shranjevanje energije. Trg za rabljene industrijske baterije in rabljene baterije za električna vozila se razvija, zato bi bilo treba za podporo praktičnemu izvajanju hierarhije ravnanja z odpadki določiti specifična pravila, da se omogoči odgovorna sprememba namena rabljenih baterij ob upoštevanju previdnostnega načela in zagotavljanju varne uporabe za končne uporabnike. V zvezi z vsako tako rabljeno baterijo bi bilo treba oceniti njeno stanje staranja in razpoložljivo zmogljivost, da se ugotovi, ali je primerna za namen, ki ni njen prvotni namen. Baterijam, za katere se ugotovi, da so primerne za namen, ki ni njihov prvotni namen, bi bilo treba po možnosti spremeniti namen. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje zahtev, ki bi jih morale izpolnjevati odpadne industrijske baterije, odpadne baterije za lahka vozila ali odpadne baterije za električna vozila, da bi prenehale biti odpadki, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.

- (119) Proizvajalci in distributerji bi morali dejavno sodelovati pri zagotavljanju informacij končnim uporabnikom o obveznem ločenem zbiranju odpadnih baterij in razpoložljivosti sistemov zbiranja. Končne uporabnike bi morali obveščati tudi o pomembni vlogi, ki jo ti imajo pri zagotavljanju okolju čim bolj prijaznega ravnanja z odpadnimi baterijami. Proizvajalci in distributerji bi morali uporabljati sodobno informacijsko tehnologijo za namene sporočanja informacij vsem končnim uporabnikom in poročanja o baterijah. Navedene informacije bi bilo treba zagotoviti bodisi na tradicionalne načine, na primer z oglaševanjem na prostem, na plakatih in prek kampanj v družbenih medijih, bodisi na inovativnejše načine, kot je elektronski dostop do spletišč z odčitavanjem kode QR z baterij. Take informacije bi morale biti dostopne invalidom v skladu z Direktivo (EU) 2019/882.
- (120) Izvajalci morajo poročati pristojnim organom, da se lahko preverja izpolnjevanje obveznosti v zvezi z zbiranjem in obdelavo odpadnih baterij ter njihova učinkovitost. Proizvajalci baterij in drugi izvajalci ravnanja z odpadki, ki zbirajo odpadne baterije, bi morali po potrebi za vsako koledarsko leto sporočiti podatke o prodanih baterijah in zbranih odpadnih baterijah. Obveznosti poročanja v zvezi z obdelavo bi bilo treba naložiti izvajalcem ravnanja z odpadki oziroma izvajalcem recikliranja.

- (121) Države članice bi morale Komisiji za vsako koledarsko leto zagotoviti informacije o količini baterij, dobavljenih na svojem ozemlju, in količini zbranih odpadnih baterij, razčlenjeno po kategorijah in kemijski sestavi. V zvezi z odpadnimi prenosnimi baterijami in odpadnimi baterijami iz lahkih vozil bi se morali podatki sporočati ločeno, da se omogočita prilagoditev zadevnih ciljev zbiranja ter upoštevanje tržnega deleža takih baterij in njihovega specifičnega namena in značilnosti. Take informacije bi bilo treba predložiti elektronsko in jim priložiti poročilo o preverjanju kakovosti. Za zagotovitev enotnih pogojev za sporočanje teh podatkov in informacij Komisiji ter za metode preverjanja bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (122) Države članice bi morale Komisiji za vsako koledarsko leto sporočiti dosežene stopnje učinkovitosti recikliranja in snovne predelave ob upoštevanju vseh posameznih faz postopka recikliranja in izstopnih frakcij.

(123) Za povečanje preglednosti za vse zainteresirane strani vzdolž oskrbovalne in vrednostne verige je treba zagotoviti potni list baterije, s katerim se zagotovi čim boljša izmenjava informacij, omogočita spremljanje in izsleditev baterij ter zagotovijo informacije o intenzivnosti ogljika pri postopkih proizvodnje ter poreklu uporabljenih materialov in dejstvu, ali se uporablja obnovljivi material, kot je material, pridobljen iz lignina, da nadomesti grafit, o sestavi baterij, vključno s surovinami in nevarnimi kemikalijami, o postopkih in možnostih za popravilo, spremembo namena in razstavljanje ter postopkih obdelave, recikliranja in predelave, ki se lahko opravijo v zvezi z baterijami ob koncu njihove življenjske dobe. Potni list baterije bi moral javnosti zagotavljati informacije o baterijah, danih na trg, in zahtevah glede njihove trajnostnosti. Izvajalcem ponovne proizvodnje, izvajalcem postopkov v okviru druge življenjske dobe baterije in izvajalcem recikliranja bi moral zagotavljati najnovejše informacije za ravnanje z baterijami, specifičnim akterjem pa prilagojene informacije, na primer o stanju staranja baterij. Treba bi bilo omogočiti, da se organi za nadzor trga pri izvajanju svojih nalog v skladu s to uredbo lahko oprejo na potni list baterije, vendar ta ne bi smel nadomeščati ali spreminjati obveznosti organov za nadzor trga, ki bi morali v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 preveriti informacije v potnih listih baterij.

- (124) Nekatere informacije v potnem listu baterije ne bi smele biti javne, na primer občutljive poslovne informacije, do katerih bi moralo imeti dostop le omejeno število oseb z zakonitim interesom. To velja za informacije o razstavljanju, vključno z varnostjo, in podrobne informacije o sestavi baterije, ki so bistvene za serviserje, izvajalce ponovne proizvodnje, izvajalce postopkov v okviru druge življenjske dobe baterije in izvajalce recikliranja. Velja tudi za informacije o posameznih baterijah, ki so bistvene za tiste, ki so kupili baterijo, ali strani, ki delujejo v njihovem imenu, da bi baterijo dali na voljo neodvisnim energetskega agregatorjem ali udeležencem na trgu energije, ocenili njeno preostalo vrednost ali preostalo življenjsko dobo za nadaljnjo uporabo ter omogočili pripravo za ponovno uporabo, pripravo za spremembo namena, spremembo namena ali ponovno proizvodnjo baterije. Rezultati poročil o preizkusih bi morali biti dostopni samo priglašnim organom, organom za nadzor trga in Komisiji.

(125) Potni list baterije bi moral gospodarskim subjektom omogočati, da zbirajo in učinkoviteje ponovno uporabijo informacije in podatke o posameznih baterijah, danih na trg, ter sprejemajo boljše informirane odločitve pri svojih dejavnostih načrtovanja. Potem ko je baterija dana na trg, bi bilo v nekaterih primerih morda bolj praktično, da informacije v potnem listu posodobi druga pravna oseba, kot je proizvajalec vozila. Gospodarskemu subjektu, ki da baterijo na trg, bi bilo zato treba dovoliti, da kateri koli drug subjekt pisno pooblasti, da deluje v njegovem imenu. Za skladnost z določbami o potnem listu baterije bi moral biti odgovoren gospodarski subjekt, ki da baterijo na trg. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje potnega lista baterije bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.

(126) Da bi zagotovili prilagodljivost potnega lista baterije, njegovo fleksibilnost, dinamičnost, tržno naravnost in razvoj v skladu s poslovnimi modeli, trgi in inovacijami, bi moral temeljiti na decentraliziranem podatkovnem sistemu, ki ga vzpostavijo in vzdržujejo gospodarski subjekti. Da bi zagotovili učinkovito uvedbo potnih listov baterij, bi moral biti pri tehnični zasnovi, zahtevah glede podatkov in uporabi potnega lista baterije izpolnjen niz bistvenih tehničnih zahtev. Take zahteve bi bilo treba oblikovati vzporedno s tistimi za digitalne potne liste za izdelke, ki jih zahteva drugo pravo Unije o okoljsko primerni zasnovi trajnostnih izdelkov. Treba bi bilo določiti tehnične specifikacije, pri katerih bi bilo treba upoštevati načela Instrumenta Komisije za povezovanje Evrope za omrežje eDelivery, da se zagotovi učinkovito izvajanje navedenih bistvenih zahtev, v obliki harmoniziranih standardov, sklici na katere so objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, ali, kot nadomestna možnost, v obliki skupnih specifikacij, ki jih sprejme Komisija. S tehnično zasnovo bi bilo treba zagotoviti, da so podatki v potnem listu baterije varni in da se upoštevajo pravila o zasebnosti.

- (127) Uredba (EU) 2019/1020 določa splošna pravila o nadzoru trga in proizvodov, ki so dani na trg Unije ali ki vstopajo na trg Unije iz tretjih držav. Za zagotovitev, da baterije, ki so vključene v prosti pretok blaga, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje in varnost ljudi, varstvo lastnine in okolje, ter da se zagotovi popolna izvršljivost obveznosti, zlasti v zvezi s politikami potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami iz te uredbe, bi se morala Uredba (EU) 2019/1020 uporabljati tudi za baterije in gospodarske subjekte, ki jih zajema ta uredba. Zato bi bilo treba Prilogo I k Uredbi (EU) 2019/1020 ustrezno spremeniti.
- (128) Uredba (EU) 2019/1020 od organov za nadzor trga zahteva, da v zadostnem obsegu izvajajo ustrezne preglede lastnosti proizvodov. Na Komisijo prenaša pooblastilo, da sprejme izvedbene akte za določitev enotnih pogojev za preglede, merila za določanje pogostosti pregledov in število vzorcev, ki se pregledajo v zvezi z določenimi proizvodi ali kategorijami proizvodov. Ta prenos pooblastila bi se moral uporabljati tudi za baterije, ki jih zajema ta uredba, kadar so izpolnjeni pogoji iz Uredbe (EU) 2019/1020.

- (129) Z Uredbo (EU) 2019/1020 so bili uvedeni novi instrumenti za izboljšanje skladnosti in nadzora trga, ki so relevantni tudi za baterije. V njej je navedeno, da Komisija določi javno preizkuševalno zmogljivost države članice kot preizkuševalno zmogljivost Unije za posebne kategorije proizvodov ali za posebna tveganja, povezana s posamezno kategorijo proizvodov. Komisija mora baterije, ki jih zajema ta uredba, vključiti v svoj naslednji razpis za prijavo interesa za določitev preizkuševalnih zmogljivosti Unije v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2022/1267¹. Uredba (EU) 2019/1020 določa tudi, da lahko organi za nadzor trga izvajajo skupne dejavnosti z organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali končne uporabnike, z namenom spodbujanja skladnosti, ugotavljanja neskladnosti, ozaveščanja in zagotavljanja navodil v zvezi s specifičnimi kategorijami proizvodov. To možnost bi bilo treba zagotoviti tudi v povezavi z zahtevami iz te uredbe. V zvezi s tem bi lahko države članice ali organi za nadzor trga preučili možnost vzpostavitve kompetenčnih centrov za baterije.
- (130) Dajanje baterij na trg bi moralo biti dovoljeno le, če ob skladiščenju in uporabi za predvideni namen ali pod pogoji uporabe, ki jih je mogoče razumno predvideti, to je kadar bi taki pogoji za uporabo lahko izhajali iz zakonitega in zlahka predvidljivega človekovega ravnanja, ne predstavljajo tveganja za zdravje in varnost ljudi, lastnino ali okolje.

¹ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/1267 z dne 20. julija 2022 o določitvi postopkov za določitev preizkuševalnih zmogljivosti Unije za namene nadzora trga in preverjanja skladnosti proizvodov v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 192, 21.7.2022, str. 21).

- (131) Vzpostavljen bi moral biti postopek, po katerem so zainteresirane strani obveščene o načrtovanih ukrepih v zvezi z baterijami, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost ljudi, lastnino ali okolje. Tak postopek bi moral organom za nadzor trga v državah članicah tudi omogočati, da v sodelovanju z zadevnimi gospodarskimi subjekti v zgodnji fazi ukrepajo v zvezi s takimi baterijami. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev, ali so nacionalni ukrepi v zvezi z neskladnimi baterijami upravičeni ali ne.
- (132) Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da od gospodarskega subjekta zahtevajo sprejetje korektivnih ukrepov, če ugotovijo, da baterija ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe ali da je gospodarski subjekt kršil pravila o dajanju baterije na trg ali omogočanju njene dostopnosti na trgu ali v zvezi s trajnostnostjo, varnostjo, označevanjem in obveščanjem ali potrebno skrbnostjo v oskrbovalni verigi.

- (133) Javna naročila so pomemben sektor v zvezi z zmanjševanjem vplivov človekovih dejavnosti na okolje in spodbujanjem preusmeritve trga na trajnostnejše proizvode. Javni naročniki, kot so opredeljeni v direktivah 2014/24/EU¹ in 2014/25/EU² Evropskega parlamenta in Sveta, in naročniki, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/25/EU, bi morali pri javnem naročanju baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, upoštevati vplive na okolje in zagotavljati, da gospodarski subjekti dejansko izpolnjujejo socialne in okoljske zahteve, da bi spodbujali trg za čisto in z viri gospodarno mobilnost ter shranjevanje energije, s tem pa prispevali k ciljem okoljske, podnebne in energetske politike Unije.
- (134) Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi te uredbe je pomembno zlasti, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se taka posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, navedenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje³. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta zlasti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

² Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštne storitve ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

³ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (135) Izvedbena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo s to uredbo, bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (136) Svetovalni postopek bi se moral uporabljati za sprejetje izvedbenega akta, kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje zahtev za njegovo prigrasitev, da se od prigrasitvenega organa zahteva sprejetje potrebnih korektivnih ukrepov, vključno s preklicem prigrasitve, če je potrebno.
- (137) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, s katerimi določi, ali je nacionalni ukrep, sprejet v zvezi s skladno baterijo, ki predstavlja tveganje, upravičen ali ne, kadar je to v ustrezno utemeljenih primerih potrebno iz izredno nujnih razlogov v zvezi z varovanjem zdravja ali varnosti ljudi ali varstva lastnine ali okolja.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (138) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti, da se ta pravila izvršujejo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Pri izrekanju kazni je pomembno, da se ustrezno upošteva narava, resnost, obseg, namernost in ponavljanje kršitve ter raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev, s pristojnim organom. Izrek kazni bi moral biti v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (139) Zaradi potrebe po zagotavljanju visoke ravni varstva okolja in upoštevanju novega razvoja na podlagi znanstvenih dejstev bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o uporabi te uredbe ter njenem vplivu na okolje in delovanje notranjega trga. Komisija bi morala v svoje poročilo vključiti oceno določb o merilih glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja, ukrepov za ravnanje z odpadnimi baterijami ter zahtev glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Kadar je ustrezno, bi bilo treba poročilu priložiti predlog za spremembo ustreznih določb te uredbe.
- (140) Gospodarskim subjektom je treba dati na voljo dovolj časa za izpolnitev njihovih obveznosti na podlagi te uredbe, državam članicam pa za vzpostavitev upravne infrastrukture, potrebne za uporabo te uredbe. Uporabo te uredbe bi bilo zato treba preložiti na razumen datum, ko so lahko te priprave končane.

- (141) Da bi lahko države članice prilagodile register proizvajalcev, vzpostavljen na podlagi Direktive 2006/66/ES, in sprejele potrebne upravne ukrepe v zvezi z organizacijo postopkov pristojnih organov za odobritev, ob tem pa ohranile kontinuiteto za gospodarske subjekte, bi bilo treba Direktivo 2006/66/ES razveljaviti ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe]. Obveznosti na podlagi navedene direktive v zvezi s spremljanjem in sporočanjem stopnje zbiranja prenosnih baterij bi morale ostati veljavne do 31. decembra 2023, povezane obveznosti za pošiljanje podatkov Komisiji pa do 30. junija 2025, obveznosti na podlagi navedene direktive v zvezi s spremljanjem in sporočanjem učinkovitosti postopkov recikliranja bi morale ostati veljavne do 31. decembra 2025, povezane obveznosti za pošiljanje podatkov Komisiji pa do 30. junija 2027, da se zagotovi kontinuiteta, dokler Komisija ne sprejme novih pravil o izračunu in oblik poročanja na podlagi te uredbe.
- (142) Pomembno je, da se pri izvajanju te uredbe upoštevajo okoljski, socialni in ekonomski vplivi. Poleg tega je za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev pomembno, da se pri izvajanju te uredbe enakovredno upoštevajo vse ustrezne razpoložljive tehnologije, pod pogojem, da te tehnologije omogočajo, da baterije v celoti izpolnjujejo vse ustrezne zahteve iz te uredbe. Poleg tega gospodarskim subjektom, zlasti malim in srednjim podjetjem, ne bi smeli naložiti pretiranega upravnega bremena.

(143) Ker ciljev te uredbe, in sicer prispevati k delovanju notranjega trga ter preprečevati in zmanjševati škodljive vplive baterij in odpadnih baterij, da bi zagotovili visoko raven varovanja zdravja in varnosti ljudi, lastnine in okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po harmonizaciji lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa zahteve glede trajnostnosti, varnosti, etiketiranja, označevanja in obveščanja za omogočanje dajanja baterij na trg ali v uporabo v Uniji. Določa tudi minimalne zahteve za razširjeno odgovornost proizvajalca, zbiranje in obdelavo odpadnih baterij ter poročanje.
2. Ta uredba določa obveznosti glede potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami za gospodarske subjekte, ki dajejo baterije na trg ali v uporabo. Določa tudi zahteve za zelena javna naročila pri naročanju baterij ali proizvodov, v katere so vgrajene baterije.
3. Ta uredba se uporablja za vse kategorije baterij, in sicer prenosne baterije, baterije za zagon, osvetljavo in vžig (v nadaljnjem besedilu: baterije SLI), baterije za lahka vozila, baterije za električna vozila in industrijske baterije, ne glede na njihovo obliko, velikost, maso, zasnovo, snovno sestavo, vrsto, kemijsko sestavo, uporabo ali namen. Uporablja se tudi za baterije, ki so vgrajene v proizvode ali dodane proizvodom ali so posebej zasnovane za vgradnjo v proizvode ali dodajanje v proizvode.

Kadar se za baterije, dane na trg, lahko šteje, da spadajo v več kot eno kategorijo, se za namene poglavja II šteje, da spadajo v kategorijo, za katero se uporabljajo najstrožje zahteve.

4. Kadar so baterijske celice ali baterijski moduli na trgu dostopni za končno uporabo, ne da bi se nadalje vgradili ali sestavili v večje baterijske sklope ali baterije, se za namene te uredbe šteje, da so bili dani na trg kot baterije, pri čemer se uporabljajo zahteve za najbolj podobno kategorijo baterij. Kadar se lahko šteje, da take baterijske celice ali baterijski moduli spadajo v več kot eno kategorijo baterij, se šteje, da spadajo v kategorijo, za katero se uporabljajo najstrožje zahteve.
5. Ta uredba se ne uporablja za baterije, ki so vgrajene v ali posebej zasnovane za vgradnjo v:
 - (a) opremo, ki je povezana z zaščito bistvenih varnostnih interesov držav članic, orožje, strelivo in vojaški material, razen za proizvode, ki niso predvideni za izrecno vojaške namene, ter
 - (b) opremo, namenjeno za uporabo v vesolju.

6. Poglavji III in VIII te uredbe se ne uporabljata za opremo, ki je posebej zasnovana za varnost jedrskih objektov, kot so opredeljeni v členu 3 Direktive Sveta 2009/71/Euratom¹.

Člen 2

Cilji

Cilji te uredbe so prispevati k učinkovitemu delovanju notranjega trga, ob istočasnem preprečevanju in zmanjševanju škodljivih vplivov baterij na okolje, ter varovati okolje in zdravje ljudi s preprečevanjem in zmanjševanjem škodljivih vplivov zaradi nastajanja odpadnih baterij in ravnanja z njimi.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (1) „baterija“ pomeni vsako napravo, ki zagotavlja električno energijo, ki nastaja z neposredno pretvorbo kemične energije, ter ima notranji ali zunanji sistem shranjevanja energije, pri čemer jo sestavlja ena ali več nepolnilnih ali polnilnih baterijskih celic, modulov ali njihovih sklopov, in vključuje baterijo, ki je bila pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, katere namen je bil spremenjen ali ki je bila ponovno izdelana;

¹ Direktiva Sveta 2009/71/Euratom z dne 25. junija 2009 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za jedrsko varnost jedrskih objektov (UL L 172, 2.7.2009, str. 18).

- (2) „baterijski sklop“ pomeni vsak niz baterijskih celic ali modulov, ki so medsebojno povezani ali zaprti v zunanje ohišje, tako da tvorijo zaključeno enoto, ki je končni uporabnik naj ne bi razdelil ali odprl;
- (3) „baterijski modul“ pomeni vsak niz baterijskih celic, ki so medsebojno povezane ali zaprte v zunanje ohišje, s čimer so celice zaščitene pred zunanjimi vplivi, in naj bi se uporabljal samostojno ali v kombinaciji z drugimi moduli;
- (4) „baterijska celica“ pomeni osnovno funkcionalno enoto v bateriji, ki jo sestavljajo elektrode, elektrolit, ohišje, terminali, po potrebi pa tudi separatorji, in vsebuje aktivne materiale za reakcijo, ki proizvaja električno energijo;
- (5) „aktivni material“ pomeni material, ki s kemično reakcijo pri praznjenju baterijske celice proizvaja električno energijo ali pri polnjenju baterije električno energijo shranjuje;
- (6) „nopolnilna baterija“ pomeni baterijo, ki ni zasnovana za ponovno polnjenje z električno energijo;
- (7) „polnilna baterija“ pomeni baterijo, ki je zasnovana za ponovno polnjenje z električno energijo;
- (8) „baterija z zunanjim sistemom shranjevanja“ pomeni baterijo, ki je posebej zasnovana za shranjevanje svoje energije izključno v eni ali več povezanih zunanjih napravah;

- (9) „prenosna baterija“ pomeni baterijo, ki je zapečaten, tehta 5 kg ali manj, ni zasnovana posebej za industrijsko rabo in ni baterija za električna vozila, baterija za lahka vozila ali baterija SLI;
- (10) „prenosna baterija za splošno rabo“ pomeni prenosno baterijo, ne glede na to, ali je polnilna ali ne, ki je posebej zasnovana tako, da je interoperabilna in je v enem od naslednjih splošnih formatov: 4,5 volta (3R12), gumbasta baterija, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 voltov (PP3);
- (11) „baterija za lahka vozila“ pomeni baterijo, ki je zapečaten, tehta 25 kg ali manj in je posebej zasnovana za zagotavljanje električne energije za pogon vozil s kolesi, ki jih lahko poganja samo električni motor ali kombinacija motorja in človeške moči, vključno s homologiranimi vozili kategorije L v smislu Uredbe (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹, in ki ni baterija za električna vozila;
- (12) „baterija za zagon, osvetljavo in vžig“ ali „baterija SLI“ pomeni baterijo, ki je posebej zasnovana za napajanje zaganjalnika, osvetljave ali vžiga z električno energijo ter ki se lahko uporablja tudi v pomožne ali rezervne namene v vozilih, drugih prevoznih sredstvih ali delovnih strojih;

¹ Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).

- (13) „industrijska baterija“ pomeni baterijo, ki je posebej zasnovana za industrijsko rabo, namenjena za industrijsko rabo, potem ko je bila pripravljena za spremembo namena ali je bil njen namen spremenjen, ali vsako drugo baterijo, ki je težja od 5 kg in ki ni baterija za električna vozila, baterija za lahka vozila ali baterija SLI;
- (14) „baterija za električna vozila“ pomeni baterijo, ki je posebej zasnovana za zagotavljanje električne energije za pogon v hibridnih ali električnih vozilih kategorije L, kot je določena v Uredbi (EU) št. 168/2013, ter tehta več kot 25 kg, ali baterijo, ki je posebej zasnovana za zagotavljanje električne energije za pogon v hibridnih ali električnih vozilih kategorij M, N ali O, kot so določene v Uredbi (EU) 2018/858;
- (15) „stacionarni baterijski sistem za shranjevanje energije“ pomeni industrijsko baterijo z notranjim sistemom shranjevanja, ki je posebej zasnovana za shranjevanje električne energije iz omrežja in oskrbo samega omrežja z električno energijo ali za shranjevanje električne energije in oskrbo končnih uporabnikov z električno energijo, ne glede na to, kje se uporablja in kdo jo uporablja;
- (16) „dajanje na trg“ pomeni, da se prvič omogoči dostopnost baterije na trgu Unije;
- (17) „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni vsako dobavo baterije za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;

- (18) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo baterije za predvideni namen v Uniji, ne da bi bila kdaj koli prej dana na trg;
- (19) „model baterije“ pomeni različico baterije, pri kateri imajo vse enote enake tehnične značilnosti, pomembne za zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja, oznak in obveščanja iz te uredbe, ter isto identifikacijsko oznako modela;
- (20) „baterija, ki predstavlja tveganje“ pomeni baterijo, ki bi lahko škodljivo vplivala na zdravje ali varnost ljudi, lastnino ali okolje v meri, ki presega tisto, ki velja za razumno in sprejemljivo glede na predvideni namen baterije ali pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe zadevne baterije, vključno s trajanjem uporabe in, kadar je to ustrezno, z dajanjem v uporabo, namestitvijo in zahtevami glede vzdrževanja;
- (21) „ogljčni odtis“ pomeni vsoto emisij toplogrednih plinov in odvzemov toplogrednih plinov v sistemu proizvodov, izraženo v ekvivalentih ogljikovega dioksida (CO₂), ki temelji na študiji okoljskega odtisa izdelkov z uporabo ene same kategorije vpliva, in sicer kategorije podnebnih sprememb;

- (22) „gospodarski subjekt“ pomeni izdelovalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja ali ponudnika storitev odpremnih skladišč ali vsako drugo fizično ali pravno osebo, ki mora izpolnjevati obveznosti v zvezi s proizvodnjo baterij, pripravljanjem baterij za ponovno uporabo ali spremembo namena, spreminjanjem njihovega namena ali njihovo ponovno proizvodnjo, omogočanjem dostopnosti baterij na trgu ali dajanjem baterij na trg, tudi na spletu, ali v uporabo v skladu s to uredbo;
- (23) „neodvisni izvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je neodvisna od izdelovalca in proizvajalca ter neposredno ali posredno vključena v popravilo, vzdrževanje ali spremembo namena baterij ter vključuje izvajalce ravnanja z odpadki, serviserje, izdelovalce ali distributerje servisne opreme, orodij ali nadomestnih delov ter izdajatelje tehničnih informacij, izvajalce storitev pregledov in preizkušanja, izvajalce usposabljanja za vgrajevalce, izdelovalce in serviserje opreme za vozila na alternativna goriva;
- (24) „koda QR“ pomeni strojno berljivo matrično kodo s povezavo na informacije, kot so zahtevane s to uredbo;
- (25) „krmilni sistem baterije“ pomeni elektronsko napravo za nadzor ali upravljanje električnih in toplotnih funkcij baterije, da se zagotovijo varnost, delovanje in življenjska doba baterije, upravljanje in shranjevanje podatkov o parametrih za ugotavljanje stanja staranja in pričakovane življenjske dobe baterije iz Priloge VII ter za komuniciranje z vozilom, lahkim vozilom ali aparatom, v katerega je baterija vgrajena, ali z javno ali zasebno polnilno infrastrukturo;

- (26) „aparat“ pomeni vsako električno ali elektronsko opremo, kot je opredeljena v členu 3(1), točka (a), Direktive 2012/19/EU, ki se v celoti ali delno napaja iz baterij ali pa jo je možno tako napajati;
- (27) „stanje napoljenosti“ pomeni razpoložljivo energijo v bateriji, izraženo kot odstotek njene nazivne zmogljivosti, kot jo deklarira izdelovalec;
- (28) „stanje staranja“ pomeni merilo splošnega stanja polnilne baterije in njene sposobnosti doseganja določene zmogljivosti v primerjavi z njenim začetnim stanjem;
- (29) „priprava za ponovno uporabo“ pomeni pripravo za ponovno uporabo, kot je opredeljena v členu 3, točka 16, Direktive 2008/98/ES;
- (30) „priprava za spremembo namena“ pomeni vsak postopek, s katerim se odpadna baterija ali njeni deli pripravijo tako, da se lahko uporabljajo za drugačen namen ali uporabo od tiste, za katero so bili prvotno zasnovani;
- (31) „sprememba namena“ pomeni vsak postopek, po katerem se baterija, ki ni odpadna baterija, ali njeni deli uporabljajo za drugačen namen ali uporabo od tiste, za katero so bili prvotno zasnovani;

- (32) „ponovna proizvodnja“ pomeni vsak tehnični postopek na rabljeni bateriji, ki vključuje razstavljanje in oceno vseh njenih baterijskih celic in modulov ter uporabo določenega števila baterijskih celic in modulov, ki so novi, uporabljeni ali pridobljeni iz odpadkov, ali drugih sestavnih delov baterije, da se obnovi zmogljivost baterije na vsaj 90 % njene prvotne nazivne zmogljivosti, pri čemer se stanje staranja vseh posameznih baterijskih celic med celicami ne razlikuje za več kot 3 %, baterija pa se uporablja za isti namen ali uporabo, kot je tista, za katero je bila baterija prvotno zasnovana;
- (33) „izdelovalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja baterijo ali za katero se taka baterija načrtuje ali proizvaja in ki trži to baterijo pod svojim imenom ali blagovno znamko ali jo da v uporabo za lastne namene;
- (34) „tehnične specifikacije“ pomeni dokument, ki določa tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati proizvod, postopek ali storitev;
- (35) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v členu 2, točka 1(c), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (36) „oznaka CE“ pomeni oznako, s katero izdelovalec izjavlja, da je baterija skladna z veljavnimi zahtevami iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki zagotavlja njeno namestitev;

- (37) „akreditacija“ pomeni akreditacijo, kot je opredeljena v členu 2, točka 10, Uredbe (ES) št. 765/2008;
- (38) „nacionalni akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, kot je opredeljen v členu 2, točka 11, Uredbe (ES) št. 765/2008;
- (39) „ugotavljanje skladnosti“ pomeni postopek ugotavljanja, ali so zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja, obveščanja in potrebne skrbnosti iz te uredbe izpolnjene;
- (40) „organ za ugotavljanje skladnosti“ pomeni organ, ki izvaja dejavnosti ugotavljanja skladnosti, vključno s kalibracijo, preizkušanjem, certificiranjem in pregledovanjem;
- (41) „priglašeni organ“ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki je bil priglašen v skladu s poglavjem V;
- (42) „potrebna skrbnost v zvezi z baterijami“ pomeni obveznosti gospodarskega subjekta v zvezi z njegovim sistemom upravljanja, obvladovanjem tveganja, neodvisnim preverjanjem in nadzorom s strani priglašanih organov ter razkritjem informacij z namenom opredelitve, preprečevanja in reševanja dejanskih in potencialnih socialnih in okoljskih tveganj, povezanih s pridobivanjem in predelavo surovin in sekundarnih surovin, potrebnih za proizvodnjo baterij, ter trgovino z njimi, vključno z dobavitelji v verigi in njihovimi odvisnimi družbami ali podizvajalci;

- (43) „odvisna družba“ pomeni pravno osebo, prek katere se izvaja dejavnost odvisnega podjetja v smislu člena 2(1), točka (f), Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (44) „matična družba“ pomeni družbo, ki ima pod nadzorom eno ali več odvisnih družb;
- (45) „konfliktna območja in območja z visokim tveganjem“ pomeni konfliktna območja in območja z visokim tveganjem, kot so opredeljena v členu 2, točka (f), Uredbe (EU) 2017/821;
- (46) „pogodbe, sklenjene na daljavo“ pomeni pogodbe, sklenjene na daljavo, kot so opredeljene v členu 2, točka 7, Direktive 2011/83/EU;
- (47) „proizvajalec“ pomeni vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja ali katero koli drugo fizično ali pravno osebo, ki ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s pogodbami, sklenjenimi na daljavo:
- (a) ima sedež v državi članici in proizvaja baterije pod svojim imenom ali blagovno znamko ali je baterije zasnoval ali proizvedel in ki jih prvič dobavi pod svojim imenom ali blagovno znamko, vključno s tistimi, ki so vgrajene v aparate, lahka ali druga vozila, na ozemlju zadevne države članice;

¹ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

- (b) ima sedež v državi članici in na ozemlju zadevne države članice pod svojim imenom ali blagovno znamko preprodaja baterije, ki jih proizvajajo drugi, vključno s tistimi, ki so vgrajene v aparate, lahka ali druga vozila, in na katerih ime ali blagovna znamka teh drugih izdelovalcev ni navedena;
 - (c) ima sedež v državi članici in v zadevni državi članici prvič poklicno dobavlja baterije, vključno s tistimi, ki so vgrajene v aparate, lahka ali druga vozila, iz druge države članice ali tretje države, ali
 - (d) prek pogodb, sklenjenih na daljavo, prodaja baterije, vključno s tistimi, vgrajenimi v aparate, lahka ali druga vozila, neposredno končnim uporabnikom, ki so ali niso zasebna gospodinjstva, v državi članici, pri čemer ima sedež v drugi državi članici ali tretji državi;
- (48) „pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima sedež v državi članici, v kateri proizvajalec daje baterije na trg in ki ni država članica, v kateri ima proizvajalec sedež, ter ki jo imenuje proizvajalec v skladu s členom 8a(5), tretji pododstavek, Direktive 2008/98/ES za izpolnjevanje obveznosti zadevnega proizvajalca iz poglavja VIII te uredbe;

- (49) „organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev“ pomeni pravni subjekt, ki v imenu več proizvajalcev finančno ali finančno in operativno organizira izpolnjevanje obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca;
- (50) „odpadna baterija“ pomeni vsako baterijo, ki je odpadek, kot je opredeljen v členu 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES;
- (51) „odpadki iz proizvodnje baterij“ pomeni materiale ali predmete, zavržene med postopkom proizvodnje baterij, ki jih ni mogoče ponovno uporabiti kot sestavni del v okviru istega postopka in jih je treba reciklirati;
- (52) „nevarna snov“ pomeni snov, ki je na podlagi člena 3 Uredbe (ES) št. 1272/2008 razvrščena kot nevarna;
- (53) „obdelava“ pomeni vsak postopek, izveden na odpadnih baterijah, potem ko so bile oddane v objekt za sortiranje, pripravo za ponovno uporabo, pripravo za spremembo namena, pripravo za recikliranje ali za recikliranje;
- (54) „priprava za recikliranje“ pomeni obdelavo odpadnih baterij pred vsakim postopkom recikliranja, ki med drugim vključuje skladiščenje baterijskih sklopov, ravnanje z njimi in njihovo razstavljanje ali ločevanje frakcij, ki niso del same baterije;

- (55) „prostovoljno zbirno mesto“ pomeni vsako neprofitno, komercialno ali drugo gospodarsko podjetje ali javni organ, ki na lastno pobudo sodeluje pri ločenem zbiranju svojih odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila ali odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila drugih končnih uporabnikov, preden te odpadne baterije preda proizvajalcem, organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ali izvajalcem ravnanja z odpadki za nadaljnjo obdelavo;
- (56) „izvajalec ravnanja z odpadki“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki se poklicno ukvarja z ločenim zbiranjem ali obdelavo odpadnih baterij;
- (57) „naprava z dovoljenjem“ pomeni ustanovo ali podjetje, ki ima v skladu z Direktivo 2008/98/ES dovoljenje za izvajanje obdelave odpadnih baterij;
- (58) „izvajalec recikliranja“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izvaja recikliranje v napravi z dovoljenjem;
- (59) „življenjska doba baterije“ pomeni obdobje, ki se začne, ko se baterija proizvede, in konča, ko baterija postane odpadek;
- (60) „učinkovitost recikliranja“ pomeni v zvezi s postopkom recikliranja razmerje, izraženo v odstotkih, dobljeno z deljenjem mase izstopnih deležev, ki se upoštevajo pri recikliranju, z maso vstopnega deleža odpadnih baterij;

- (61) „harmonizacijska zakonodaja Unije“ pomeni vsako zakonodajo Unije, ki harmonizira pogoje za trženje proizvodov;
- (62) „nacionalni organ“ pomeni organ za odobritev ali kateri koli drug organ, ki je v državi članici vključen v nadzor trga v zvezi z baterijami in je pristojen zanj;
- (63) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je izdelovalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi izdelovalca, na podlagi poglavij IV in VI;
- (64) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da na trg baterijo iz tretje države;
- (65) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v oskrbovalni verigi, ki ni izdelovalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost baterije na trgu;
- (66) „edinstvena identifikacijska oznaka“ pomeni edinstveni niz znakov za identifikacijo baterij, ki omogoča tudi spletno povezavo do potnega lista baterije;
- (67) „spletna platforma“ pomeni spletno platformo, kot je opredeljena v členu 3, točka (i), Uredbe (EU) 2022/2065;

(68) „udeleženec na trgu“ pomeni udeleženca na trgu, kot je opredeljen v členu 2, točka 25, Uredbe (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

2. Poleg opredelitev iz odstavka 1 se uporabljajo:

- (a) za pojme „odpadek“, „imetnik odpadkov“, „ravljanje z odpadki“, „preprečevanje“, „zbiranje“, „ločeno zbiranje“, „sistem razširjene odgovornosti proizvajalca“, „ponovna uporaba“ in „recikliranje“ opredelitve iz člena 3 Direktive 2008/98/ES;
- (b) za pojme „nadzor trga“, „organ za nadzor trga“, „ponudnik storitev odpremnih skladišč“, „korektivni ukrep“, „končni uporabnik“, „odpoklic“ in „umik“ ter „tveganje“ v zvezi z zahtevami iz poglavij I, IV, VI, VII in IX te uredbe ter prilog V, VIII in XIII k tej uredbi opredelitve iz člena 3 Uredbe (EU) 2019/1020;
- (c) za pojme „neodvisni agregator“, „udeleženec na trgu“ in „shranjevanje energije“ opredelitve iz člena 2 Direktive (EU) 2019/944.

¹ Uredba (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o notranjem trgu električne energije (UL L 58, 14.6.2019, str. 54).

Člen 4
Prosti pretok

1. Države članice iz razlogov v zvezi z zahtevami glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja za baterije, ki jih zajema ta uredba, ne prepovejo, omejujejo ali ovirajo omogočanja dostopnosti baterij, skladnih s to uredbo, na trgu ali njihovega dajanja v uporabo.
2. Na sejnih, razstavah, predstavitev ali podobnih prireditvah države članice ne preprečijo prikazovanja baterij, ki niso skladne s to uredbo, če je vidno in jasno označeno, da z njo niso skladne in da ni mogoče omogočiti njihove dostopnosti na trgu ali jih dati v uporabo, dokler niso skladne s to uredbo. Zadevni gospodarski subjekt med predstavitvami takih baterij sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti ljudi.

Člen 5

Zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja, ki se uporabljajo za baterije

1. Baterije se dajo na trg ali v uporabo le, če izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) zahteve glede trajnostnosti in varnosti iz členov 6 do 10 in 12 ter

- (b) zahteve glede označevanja in obveščanja iz poglavja III.
2. Kar zadeva vidike, ki niso zajeti s poglavjema II in III, baterije, ki se dajo na trg ali v uporabo na podlagi odstavka 1, ne predstavljajo tveganja za zdravje in varnost ljudi, lastnino ali okolje.

Poglavje II

Zahteve glede trajnostnosti in varnosti

Člen 6

Omejitve snovi

1. Poleg omejitev iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 in člena 4(2), točka (a), Direktive 2000/53/ES baterije ne vsebujejo snovi, za katere je v Prilogi I k tej uredbi določena omejitev, razen če so izpolnjeni pogoji navedene omejitve.
2. V primeru nesprejemljivega tveganja za zdravje ljudi ali okolje, ki nastane zaradi uporabe snovi pri proizvodnji baterij ali njene prisotnosti v baterijah ob njihovem dajanju na trg ali v poznejših fazah življenjskega cikla, tudi med spreminjanjem namena ali med obdelavo odpadnih baterij, ki ni pod ustreznim nadzorom in ga je treba obravnavati na ravni Unije, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 89, da spremeni omejitve iz Priloge I na podlagi postopka iz členov 86, 87 in 88.

3. Omejitve, sprejete na podlagi odstavka 2 tega člena, se ne uporabljajo za uporabo snovi pri znanstvenih raziskavah in razvoju, kot so opredeljeni v členu 3, točka 23, Uredbe (ES) št. 1907/2006, v zvezi z baterijami.
4. Kadar se omejitev, sprejeta na podlagi odstavka 2 tega člena, ne uporablja za v proizvod in proces usmerjene raziskave in razvoj, kot so opredeljeni v členu 3, točka 22, Uredbe (ES) št. 1907/2006, se ta izjema skupaj z največjo količino snovi, ki je izvzeta, navede v Prilogi I k tej uredbi.
5. Komisija ob pomoči Evropske agencije za kemikalije, ustanovljene na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (v nadaljnjem besedilu: Agencija), do 31. decembra 2027 pripravi poročilo o snoveh, ki vzbujajo zaskrbljenost, in sicer snovi, ki škodljivo vplivajo na zdravje ljudi ali okolje ali ovirajo recikliranje varnih in visokokakovostnih sekundarnih surovin, ki so prisotne v baterijah ali se uporabljajo pri njihovi proizvodnji. Komisija to poročilo s podrobnimi ugotovitvami predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ter preuči ustrezne nadaljnje ukrepe, vključno s sprejetjem delegiranih aktov iz odstavka 2 tega člena.

Člen 7

Ogljični odtis baterij za električna vozila, polnilnih industrijskih baterij in baterij za lahka vozila

1. Za baterije za električna vozila, polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh in baterije za lahka vozila se za vsak model baterije na proizvodni obrat pripravi izjava o ogljičnem odtisu, v skladu z izvedbenim aktom iz četrtega pododstavka in vsebuje vsaj naslednje informacije:
 - (a) upravne informacije o izdelovalcu;
 - (b) informacije o modelu baterije;
 - (c) informacije o geografski lokaciji obrata za proizvodnjo baterije;
 - (d) ogljični odtis baterije, izračunan kot kg ekvivalenta ogljikovega dioksida na eno kWh skupne energije, ki jo zagotavlja baterija v pričakovani življenjski dobi;
 - (e) ogljični odtis baterije, razčlenjen glede na faze življenjskega cikla, kot so opisane v točki 4 Priloge II;
 - (f) identifikacijsko številko EU izjave o skladnosti baterije;
 - (g) spletno povezavo za dostop do javne različice študije, ki podpira vrednosti ogljičnega odtisa iz točk (d) in (e).

Izjava o ogljičnem odtisu se uporablja od:

- (a) ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za baterije za električna vozila;
- (b) ... [30 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za polnilne industrijske baterije, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja;
- (c) ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za baterije za lahka vozila;
- (d) ... [84 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za polnilne industrijske baterije z zunanjim sistemom shranjevanja.

Izjava o ogljičnem odtisu se priloži bateriji, dokler ni dostopna prek kode QR iz člena 13(6).

Komisija do ... [6 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za električna vozila, ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za polnilne industrijske baterije, razen tistih z zunanjim sistemom shranjevanja, ... [42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za lahka vozila in ... [66 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za industrijske baterije z zunanjim sistemom shranjevanja sprejme:

- (a) delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo metodologije za izračun in preverjanje ogljičnega odtisa baterije iz prvega pododstavka, točka (d), v skladu z bistvenimi elementi iz Priloge II;
- (b) izvedbeni akt za določitev formata izjave o ogljičnem odtisu iz prvega pododstavka. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

2. Baterije za električna vozila, polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh in baterije za lahka vozila so označene z vidno, jasno čitljivo in neizbrisno etiketo, ki kaže ogljični odtis baterije iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (d), in navaja razred učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom, ki mu zadevni model baterije na proizvodni obrat ustreza.

Za baterije iz prvega pododstavka tehnična dokumentacija iz Priloge VIII dokazuje, da ogljični odtis, naveden na izjavi, in povezana razvrstitev v razred učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom temeljita na izračunu, opravljenem v skladu z metodologijo, določeno v delegiranih aktih, ki jih je Komisija sprejela v skladu z odstavkom 1, četrty pododstavek, točka (a), in četrtyim pododstavkom, točka (a), tega odstavka.

Zahteve glede razreda učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz prvega pododstavka se uporabljajo od:

- (a) ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za baterije za električna vozila;
- (b) ... [48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za polnilne industrijske baterije, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja;

- (c) ... [78 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za baterije za lahka vozila;
- (d) ... [102 meseca po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta ali izvedbenega akta iz četrtega pododstavka, točki (a) in (b), kar je pozneje, za polnilne industrijske baterije z zunanjim sistemom shranjevanja.

Komisija do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za električna vozila, ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za polnilne industrijske baterije, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja, ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za lahka vozila in ... [84 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za polnilne industrijske baterije z zunanjim sistemom shranjevanja sprejme:

- (a) delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz prvega pododstavka. Komisija pri pripravi tega delegiranega akta upošteva pogoje iz točke 8 Priloge II;
- (b) izvedbeni akt za določitev formatov za označevanje iz prvega pododstavka in formata za izjavo o razredu učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz navedenega pododstavka. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Komisija v skladu s pogoji iz točke 8 Priloge II vsaka tri leta pregleda število razredov učinkovitosti in mejnih vrednosti med njimi ter, kadar je ustrezno, sprejme delegirane akte v skladu s členom 89 in spremeni število razredov učinkovitosti in mejnih vrednosti med njimi tako, da bodo še naprej reprezentativni za dejansko stanje na trgu in pričakovani razvoj na trgu.

3. Za baterije za električna vozila, polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh in baterije za lahka vozila tehnična dokumentacija iz Priloge VIII dokazuje, da je v izjavi navedena vrednost ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu za zadevni model baterije na proizvodni obrat manjša od zgornje mejne vrednosti, določene z delegiranim aktom, ki je bil sprejet na podlagi tretjega pododstavka.

Zahteva za zgornjo mejno vrednost ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu iz prvega pododstavka se uporablja od:

- (a) ... [54 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz tretjega pododstavka, kar je pozneje, za baterije za električna vozila;
- (b) ... [66 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz tretjega pododstavka, kar je pozneje, za polnilne industrijske baterije, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja;
- (c) ... [96 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz tretjega pododstavka, kar je pozneje, za baterije za lahka vozila;
- (d) ... [120 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz tretjega pododstavka, kar je pozneje, za polnilne industrijske baterije z zunanjim sistemom shranjevanja.

Komisija do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za električna vozila, ... [54 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za polnilne industrijske baterije, razen tistih z zunanjim sistemom shranjevanja, ... [78 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za lahka vozila in ... [102 meseca po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za industrijske baterije z zunanjim sistemom shranjevanja sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu iz prvega pododstavka. Komisija pri pripravi tega delegiranega akta upošteva ustrezne pogoje iz točke 9 Priloge II.

Če je potrebno, se zaradi uvedbe zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu razredi učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz odstavka 2 preoblikujejo.

4. Komisija do 31. decembra 2030 oceni izvedljivost razširitve zahtev iz tega člena na prenosne baterije in zahteve iz odstavka 3 na polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo 2 kWh ali manj. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo ter preuči možnost sprejetja ustreznih ukrepov, vključno s sprejetjem zakonodajnih predlogov.
5. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za baterijo, ki je bila pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, katere namen je bil spremenjen ali ki je bila ponovno izdelana, če je bila baterija že dana na trg ali v uporabo pred začetkom takih postopkov.

Člen 8

Vsebnost recikliranih materialov v industrijskih baterijah, baterijah za električna vozila, baterijah za lahka vozila in baterijah SLI

1. Od ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz tretjega pododstavka, kar je pozneje, se industrijskim baterijam z zmogljivostjo nad 2 kWh, razen tistim z izključno zunanjim sistemom shranjevanja, baterijam za električna vozila in baterijam SLI, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj, za vsak model baterije na leto in na proizvodni obrat priloži dokumentacija z informacijami o odstotnem deležu kobalta, litija ali niklja, ki je prisoten v aktivnih materialih in je bil pridobljen iz odpadkov iz proizvodnje baterij ali popotrošniških odpadkov, in odstotnem deležu svinca, ki je prisoten v bateriji in je bil pridobljen iz odpadkov.

Prvi pododstavek se uporablja od ... [120 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za baterije za lahka vozila, ki vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj v aktivnih materialih.

Komisija do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe, tako da za baterije iz prvega in drugega pododstavka določi metodologijo za izračun in preverjanje odstotnega deleža kobalta, litija ali niklja, ki je prisoten v aktivnih materialih in je bil pridobljen iz odpadkov iz proizvodnje baterij ali popotrošniških odpadkov, in odstotnega deleža svınca, ki je prisoten v bateriji in je bil pridobljen iz odpadkov, ter obliko dokumentacije.

2. Od ... [96 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja, baterije za električna vozila in baterije SLI, ki vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj v aktivnih materialih, tehnična dokumentacija iz Priloge VIII za vsak model baterije na leto in na proizvodni obrat dokazuje, da te baterije v aktivnih materialih vsebujejo naslednji minimalni odstotni delež kobalta, litija oziroma niklja, ki je bil pridobljen iz odpadkov iz proizvodnje baterij ali popotrošniških odpadkov, in minimalni odstotni delež svınca, ki je prisoten v bateriji in je bil pridobljen iz odpadkov:

- (a) 16 % kobalta;
- (b) 85 % svınca;
- (c) 6 % litija;
- (d) 6 % niklja.

3. Od ... [156 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] za industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja, baterije za električna vozila, baterije za lahka vozila in baterije SLI, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj, tehnična dokumentacija iz Priloge VIII za vsak model baterije na leto in na proizvodni obrat dokazuje, da te baterije v aktivnih materialih vsebujejo naslednji minimalni odstotni delež kobalta, litija oziroma niklja, ki je bil pridobljen iz odpadkov iz proizvodnje baterij ali popotrošniških odpadkov, in minimalni odstotni delež svineca, ki je prisoten v bateriji in je bil pridobljen iz odpadkov:
- (a) 26 % kobalta;
 - (b) 85 % svineca;
 - (c) 12 % litija;
 - (d) 15 % niklja.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, če je bila baterija že dana na trg ali v uporabo pred začetkom takih postopkov.
5. Komisija po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 1, in najpozneje do 31. decembra 2028 oceni, ali je zaradi obstoječe in napovedane razpoložljivosti ali pomanjkanja kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov, v letih 2030 in 2035 ter glede na tehnični in znanstveni napredek primerno revidirati cilje iz odstavkov 2 in 3.

Komisija do ... [72 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za spremembo ciljev iz odstavkov 2 in 3, kadar je to utemeljeno in ustrezno na podlagi ocene, opravljene na podlagi prvega pododstavka, ali zaradi drugih znatnih sprememb v tehnologiji baterij, ki vplivajo na vrsto pridobljenih materialov.

6. Kadar je to upravičeno in ustrezno zaradi razvoja trga glede kemijskih sestav baterij, ki vpliva na vrsto materialov, ki jih je mogoče pridobiti iz odpadkov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo te uredbe, tako da se v odstavka 2 in 3 tega člena poleg kobalta, svinca, litija in niklja dodajo drugi materiali z določenimi minimalnimi deleži vsebnosti recikliranih materialov za določen material.

Člen 9

Zahteve glede delovanja in trajnosti za prenosne baterije za splošno rabo

1. Od ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz odstavka 2, kar je pozneje, prenosne baterije za splošno rabo, z izjemo gumbastih baterij, dosegajo minimalne vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz Priloge III, opredeljene z delegiranim aktom, ki se sprejme na podlagi odstavka 2.
2. Komisija do ... [48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo minimalnih vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz Priloge III za prenosne baterije za splošno rabo, z izjemo gumbastih baterij.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo minimalnih vrednosti iz prvega pododstavka ali dodajanje parametrov elektrokemijskega delovanja in trajnosti k tistim iz Priloge III glede na tehnični in znanstveni napredek.

Komisija pri pripravi delegiranega akta iz prvega pododstavka upošteva potrebo po zmanjšanju vpliva, ki ga imajo prenosne baterije za splošno rabo v svojem življenjskem ciklu na okolje, tudi prek povečanja njihove učinkovitosti rabe virov, ter ustrezne mednarodne standarde in sisteme označevanja.

Komisija prav tako zagotovi, da določbe v delegiranem aktu iz prvega pododstavka nimajo znatnega škodljivega vpliva na varnost in delovanje navedenih baterij ali aparatov, lahkih ali drugih vozil, v katere so navedene baterije vgrajene, cenovno dostopnost in stroške končnih uporabnikov ter konkurenčnost industrije.

3. Komisija do 31. decembra 2030 oceni izvedljivost ukrepov za postopno odpravljanje uporabe nepolnilnih prenosnih baterij za splošno rabo za čim večje zmanjšanje njihovega vpliva na okolje na podlagi metodologije ocene življenjskega cikla in izvedljivih alternativnih možnosti za končne uporabnike. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo ter preuči možnost sprejetja ustreznih ukrepov, vključno s sprejetjem zakonodajnih predlogov za postopno opustitev ali določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovano.

Člen 10

Zahteve glede delovanja in trajnosti za polnilne industrijske baterije, baterije za lahka vozila in baterije za električna vozila

1. Od ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] se polnilnim industrijskim baterijam z zmogljivostjo nad 2 kWh, baterijam za lahka vozila in baterijam za električna vozila priloži dokument, ki vsebuje vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV.

Za baterije iz prvega pododstavka tehnična dokumentacija iz Priloge VIII vsebuje tudi pojasnilo tehničnih specifikacij, standardov in pogojev, uporabljenih za merjenje, izračun ali oceno vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti. Navedeno pojasnilo vključuje vsaj elemente iz dela B Priloge IV.

2. Od ... [48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz prvega pododstavka odstavka 5, kar je pozneje, polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja, dosegajo minimalne vrednosti iz delegiranega akta, ki se sprejme na podlagi prvega pododstavka odstavka 5, za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV.

3. Od ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranega akta iz drugega pododstavka odstavka 5, kar je pozneje, baterije za lahka vozila dosegajo minimalne vrednosti iz delegiranega akta, ki se sprejme na podlagi drugega pododstavka odstavka 5, za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV.
4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za baterijo, ki je bila pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, katere namen je bil spremenjen ali ki je bila ponovno izdelana, kadar gospodarski subjekt, ki je to baterijo dal na trg ali v uporabo, dokaže, da je bila baterija, preden so se izvedli taki postopki, dana na trg ali v uporabo pred datumi, ko se začnejo uporabljati navedene obveznosti v skladu z navedenimi odstavki.
5. Komisija do ... [30 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo minimalnih vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV, ki jih dosegajo polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja.

Komisija do ... [42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo minimalnih vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV, ki jih dosegajo baterije za lahka vozila.

Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz prvega in drugega pododstavka upošteva potrebo po zmanjšanju vpliva, ki ga imajo polnilne industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh, razen tistih z izključno zunanjim sistemom shranjevanja, in baterije za lahka vozila, v svojem življenjskem ciklu na okolje, ter zagotovi, da zahteve iz delegiranega akta nimajo znatnega škodljivega vpliva na delovanje navedenih baterij ali aparatov, lahkih ali drugih vozil, v katere so navedene baterije vgrajene, njihovo cenovno dostopnost in konkurenčnost industrije.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo parametrov elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz Priloge IV zaradi razvoja trga ter tehničnega in znanstvenega napredka, zlasti tudi v zvezi s tehničnimi specifikacijami, ki jih določi neformalna delovna skupina UN/ECE za električna vozila in okolje.

Člen 11

Odstranljivost in zamenljivost prenosnih baterij in baterij za lahka vozila

1. Katera koli fizična ali pravna oseba, ki daje na trg proizvode z vgrajenimi prenosnimi baterijami, zagotovi, da lahko te baterije končni uporabnik kadar koli v času življenjske dobe proizvoda brez težav odstrani in zamenja. Ta obveznost se uporablja samo za baterije kot celoto in ne za posamezne celice ali druge dele, vključene v take baterije.

Za prenosno baterijo se šteje, da jo lahko končni uporabnik brez težav odstrani, kadar jo je mogoče odstraniti iz proizvoda z uporabo komercialno dostopnega orodja in za razstavljanje ni treba uporabiti specializiranega orodja, razen če je to brezplačno zagotovljeno s proizvodom, lastniškega orodja, toplotne energije ali topil za razstavljanje proizvoda.

Katera koli fizična ali pravna oseba, ki daje na trg proizvode z vgrajenimi prenosnimi baterijami, zagotovi, da so tem proizvodom priložena navodila in varnostne informacije o uporabi, odstranitvi in zamenjavi baterij. Ta navodila in te varnostne informacije so stalno na voljo na spletu na javno dostopnem spletišču, in sicer tako, da so končnim uporabnikom zlahka razumljivi.

Ta odstavek ne posega v nobene posebne določbe, ki za primere, ko imajo končni uporabniki možnost odstraniti in zamenjati prenosno baterijo, zagotavljajo višjo raven varstva okolja in zdravja ljudi, kot so določene v katerem koli pravnem aktu Unije o električni in elektronski opremi, kot je opredeljena v členu 3(1), točka (a), Direktive 2012/19/EU.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 so lahko naslednji proizvodi z vgrajenimi prenosnimi baterijami zasnovani tako, da lahko baterijo odstranijo in zamenjajo le neodvisni strokovnjaki:
- (a) aparati, ki so posebej zasnovani predvsem za delovanje v okolju, v katerem so redno izpostavljeni škropljenju vode, vodnim tokovom ali potopitvi v vodo, in ki jih je mogoče prati ali izpirati;
 - (b) profesionalni medicinski pripomočki za slikanje in radioterapijo, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) 2017/745, ter *in vitro* diagnostični medicinski pripomočki, kot so opredeljeni v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2017/746.

Odstopanje iz točke (a) tega odstavka se uporablja le, kadar je tako odstopanje potrebno za zagotovitev varnosti uporabnika in aparata.

3. Obveznosti iz odstavka 1 se ne uporabljajo, kadar je potrebna neprekinjena oskrba z električno energijo in neprekinjena povezava med proizvodom in zadevno prenosno baterijo, da se zagotovi varnost uporabnika in aparata, za proizvode, katerih glavna funkcija je zbiranje in zagotavljanje podatkov, pa iz razlogov v zvezi s celovitostjo podatkov.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo odstavka 2 tega člena z vključitvijo dodatnih proizvodov, ki se izvzamejo iz zahtev glede odstranljivosti in zamenljivosti iz odstavka 1 tega člena. Taki delegirani akti se sprejmejo le zaradi razvoja trga ter tehničnega in znanstvenega napredka in pod pogojem, da obstajajo znanstveno utemeljeni pomisleki glede varnosti končnih uporabnikov, ki odstranjujejo ali zamenjujejo prenosno baterijo, ali v primerih, kadar obstaja tveganje, da bi odstranitev ali zamenjava baterije s strani končnih uporabnikov pomenila kršitev kakršnih koli zahtev glede varnosti proizvodov, določenih z veljavnim pravom Unije.
5. Vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje na trg proizvode z vgrajenimi baterijami za lahka vozila, zagotovi, da lahko te baterije in posamezne baterijske celice, vključene v baterijski sklop, kadar koli v življenjski dobi proizvoda brez težav odstrani in zamenja neodvisni strokovnjak.
6. Za namene odstavkov 1 in 5 se šteje, da je prenosna baterija ali baterija za lahka vozila brez težav zamenljiva, kadar jo je mogoče po odstranitvi iz aparata ali lahkega vozila nadomestiti z drugo združljivo baterijo, ne da bi to vplivalo na delovanje, zmogljivost ali varnost navedenega aparata ali lahkega vozila.

7. Vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje na trg proizvode z vgrajenimi prenosnimi baterijami ali baterijami za lahka vozila, zagotovi, da so te baterije kot rezervni deli opreme, ki jo napajajo, na voljo še najmanj pet let po tem, ko so na trg dane zadnje enote modela opreme, in sicer po razumni in nediskriminatorni ceni za neodvisne strokovnjake in končne uporabnike.
8. Programska oprema se ne sme uporabljati za oviranje zamenjave prenosne baterije ali baterije za lahka vozila ali njihovih ključnih sestavnih delov z drugo združljivo baterijo ali ključnimi sestavnimi deli.
9. Komisija objavi smernice za olajšanje harmonizirane uporabe tega člena.

Člen 12

Varnost stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije

1. Stacionarni baterijski sistemi za shranjevanje energije, dani na trg ali v uporabo, so varni med običajnim delovanjem in uporabo.

2. Do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] se pripravi tehnična dokumentacija iz Priloge VIII, ki:
- (a) dokazuje, da so stacionarni baterijski sistemi za shranjevanje energije skladni z odstavkom 1, in vključuje dokazila o uspešnem preizkusu parametrov varnosti, določenih v Prilogi V, pri katerem se uporabijo najsodobnejše metodologije preizkušanja. Parametri varnosti se uporabljajo le, če obstaja ustrezna nevarnost za zadevni stacionarni baterijski sistem za shranjevanje energije, kadar se uporablja pod pogoji, ki jih je predvidel izdelovalec;
 - (b) vključuje oceno morebitnih varnostnih tveganj stacionarnega baterijskega sistema za shranjevanje energije, ki niso obravnavana v Prilogi V;
 - (c) vključuje dokazila, da so bile nevarnosti iz točke (b) uspešno zmanjšane in se je v zvezi z njimi opravil preizkus; pri takem preizkusu se uporabijo najsodobnejše metodologije preizkušanja;

- (d) v primeru ugotovljenih nevarnosti, ki bi se lahko pojavile, na primer požara ali eksplozije, vključuje navodila za njihovo zmanjšanje.

Tehnična dokumentacija se pregleda, če je baterija pripravljena za ponovno uporabo, pripravljena za spremembo namena, če je bil njen namen spremenjen ali je bila ponovno izdelana.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo parametrov varnosti iz Priloge V glede na tehnični in znanstveni napredek.

Poglavje III

Zahteve v zvezi z etiketiranjem, označevanjem in obveščanjem

Člen 13

Etiketiranje in označevanje baterij

1. Od ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti izvedbenega akta iz odstavka 10, kar je pozneje, so baterije opremljene z etiketo, ki vsebuje splošne informacije o baterijah iz dela A Priloge VI.

2. Od ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ali 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti izvedbenega akta iz odstavka 10, kar je pozneje, so polnilne prenosne baterije, baterije za lahka vozila in baterije SLI opremljene z etiketo, ki vsebuje informacije o njihovi zmogljivosti.
3. Od ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] oziroma 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti izvedbenega akta iz odstavka 10, kar je pozneje, so nepolnilne prenosne baterije opremljene z etiketo, ki vsebuje splošne informacije o njihovem minimalnem povprečnem trajanju pri specifični uporabi, in etiketo „ni primerno za ponovno polnjenje“.
4. Od ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] so vse baterije označene s simbolom za ločeno zbiranje baterij (v nadaljnjem besedilu: simbol za ločeno zbiranje), kot je prikazano v delu B Priloge VI.

Znak za ločeno zbiranje pokriva najmanj 3 % površine največje ploskve baterije in ne presega velikosti 5×5 cm.

V primeru valjastih baterijskih celic znak za ločeno zbiranje pokriva najmanj 1,5 % površine baterije in ne presega velikosti 5×5 cm.

Kadar je velikost baterije takšna, da bi bil simbol za ločeno zbiranje manjši od $0,47 \times 0,47$ cm, baterije ni treba označiti s tem simbolom. Namesto tega se na embalažo natisne ločen znak za zbiranje, ki meri najmanj 1×1 cm.

5. Vse baterije, ki vsebujejo več kot 0,002 % kadmija ali več kot 0,004 % svinca, so označene s kemijskim simbolom za zadevno kovino: Cd ali Pb.

Znak, ki označuje vsebnost zadevne težke kovine, je natisnjen pod znakom za ločeno zbiranje in pokriva površino, ki je enaka vsaj eni četrtini velikosti navedenega znaka.

6. Od ... [42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] so vse baterije označene s kodo QR, kot je opisano v delu C Priloge VI. Koda QR omogoča dostop do naslednjega:
- (a) za baterije za lahka vozila, industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2kWh in baterije za električna vozila, dostop do potnega lista baterije v skladu s členom 77;
 - (b) za druge baterije relevantne informacije iz odstavkov 1 do 5 tega člena, dostop do izjave o skladnosti iz člena 18, poročila iz člena 52(3) in informacij o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi iz člena 74(1), točke (a) do (f);

- (c) za baterije SLI do količine kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov in prisotnega v aktivnih materialih baterije, izračunanega v skladu s členom 8.

Te informacije morajo biti popolne, aktualne in točne.

7. Etikete in koda QR iz odstavkov 1 do 6 so natisnjene ali vgravirane na vidnem mestu baterije, čitljive in neizbrisne. Kadar to zaradi narave in velikosti baterije ni mogoče ali upravičeno, se etikete in koda QR namestijo na embalažo in na dokumente, ki so priloženi bateriji.
8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo te uredbe, s katerimi se določijo alternativne vrste pametnih etiket za uporabo namesto kode QR ali v kombinaciji z njo glede na tehnološki in znanstveni napredek na tem področju.
9. Baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, se opremijo z novimi etiketami ali se označijo z oznakami v skladu s tem členom, ki vsebujejo informacije o spremembi njihovega statusa v skladu s točko 4 Priloge XIII, ki so dostopne prek kode QR.
10. Komisija do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte za določitev harmoniziranih specifikacij za zahteve za etiketiranje iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Člen 14

Informacije o stanju staranja in pričakovani življenjski dobi baterij

1. Od ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] stacionarni baterijski sistemi za shranjevanje energije, baterije za lahka vozila in baterije za električna vozila v svojem krmilnem sistemu vsebujejo posodobljene podatke o parametrih za ugotavljanje stanja staranja in pričakovane življenjske dobe baterij iz Priloge VII.
2. Fizični ali pravni osebi, ki je zakonito kupila baterijo, vključno z neodvisnimi izvajalci ali izvajalci ravnanja z odpadki, ali kateri koli tretji strani, ki deluje v njenem imenu, se ob spoštovanju varstva pravic intelektualne lastnine izdelovalca baterij kadar koli nediskriminatorno zagotovi dostop samo za vpogled do podatkov o parametrih iz Priloge VII prek krmilnega sistema baterije iz odstavka 1, in sicer za:
 - (a) omogočanje dostopnosti baterije neodvisnim agregatorjem ali udeležencem na trgu prek shranjevanja energije;
 - (b) oceno preostale vrednosti ali preostale življenjske dobe baterije in zmožnosti za nadaljnjo uporabo na podlagi ocene stanja staranja baterije;
 - (c) omogočanje priprave za ponovno uporabo, priprave za spremembo namena, spremembe namena ali ponovne proizvodnje baterije.

3. Krmilni sistem baterije vključuje funkcijo ponastavitve programske opreme za primere, kadar morajo gospodarski subjekti, ki izvajajo dejavnosti priprave za ponovno uporabo, priprave za spremembo namena, spreminjanja namena ali ponovne proizvodnje, naložiti drugo programsko opremo krmilnega sistema baterije. Če se uporablja funkcija ponastavitve programske opreme, prvotni izdelovalec baterije ni odgovoren za morebitno kršitev varnosti ali funkcionalnosti baterije, ki bi jo bilo mogoče pripisati programski opremi krmilnega sistema baterije, naloženi po tem, ko je bila ta baterija dana na trg.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89, s katerimi se spremenijo parametri za določanje stanja staranja in pričakovane življenjske dobe baterij iz Priloge VII glede na razvoj trga ter tehnični in znanstveni napredek ter zagotovijo sinergije s parametri iz globalnega tehničnega predpisa ZN št. 22 o trajnosti baterij v električnih vozilih, pri čemer se ustrezno upoštevajo pravice intelektualne lastnine izdelovalca baterij.
5. Določbe tega člena se uporabljajo poleg določb zakonodaje Unije o homologaciji vozil.

Poglavje IV

Skladnost baterij

Člen 15

Domneva o skladnosti baterij

1. Zaradi skladnosti in preverjanja skladnosti baterij z zahtevami iz členov 9, 10, 12, 13, 14 in 78 se preizkusi, meritve in izračuni opravijo z zanesljivimi, točnimi in ponovljivimi metodami, ki upoštevajo splošno priznane najsodobnejše metode ter dajejo rezultate, ki veljajo za visoko zanesljive, vključno z metodami, določenimi v standardih, na katere so bili v ta namen objavljeni sklici v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Namen harmoniziranih standardov je čim bolj simulirati dejansko uporabo in hkrati ohranjati standardne preizkuse.

3. Za baterije, ki so skladne s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, na katere so bili objavljeni sklici v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladne z zahtevami iz členov 9, 10, 12, 13, 14 in 78, kolikor so navedene zahteve zajete s takimi harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, in, če je ustrezno, kolikor so bile dosežene minimalne vrednosti, določene za navedene zahteve, na podlagi členov 9 in 10.

Člen 16

Skupne specifikacije

1. Komisija lahko v izjemnih primerih sprejme izvedbene akte za opredelitev skupnih specifikacij za zahteve iz členov 9, 10, 12, 13, 14 in 78 ali preizkuse iz člena 15(1), kadar:
- (a) navedene zahteve ali preizkusi niso zajeti s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, na katere so bili objavljeni sklici v *Uradnem listu Evropske unije*,
 - (b) je od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahtevala, da pripravi osnutek harmoniziranega standarda za navedene zahteve ali preizkuse, ter

- (c) je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
- (i) zahteve Komisije ni sprejela nobena evropska organizacija za standardizacijo,
 - (ii) Komisija ugotovi, da je prišlo do neupravičenih zamud pri sprejemanju zahtevanih harmoniziranih standardov, ali
 - (iii) evropska organizacija za standardizacijo je pripravila standard, ki ne ustreza v celoti zahtevi Komisije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Komisija pri pripravi osnutka izvedbenega akta o določitvi skupnih specifikacij upošteva mnenja ustreznih organov ali strokovne skupine in se ustrezno posvetuje z vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi.

2. Za baterije, ki so skladne s skupnimi specifikacijami ali njihovimi deli, se domneva, da so v skladu z zahtevami iz členov 9, 10, 12, 13, 14 in 78, kolikor so navedene zahteve zajete s takimi skupnimi specifikacijami ali njihovimi deli in, če je ustrezno, kolikor so bile dosežene minimalne vrednosti, določene za navedene zahteve, na podlagi členov 9 in 10.

3. Kadar harmoniziran standard sprejme evropska organizacija za standardizacijo in ga predlaga Komisiji zaradi objave sklica nanj v *Uradnem listu Evropske unije*, ga Komisija oceni v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012. Ko je sklic na harmonizirani standard objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, Komisija razveljavi izvedbene akte iz odstavka 1 ali njihove dele, ki se nanašajo na enake zahteve ali preizkuse, kot so tisti iz odstavka 1.

Člen 17

Postopki ugotavljanja skladnosti

1. Ugotavljanje skladnosti baterij z zahtevami iz členov 6, 9, 10, 12, 13 in 14 se opravi v skladu z enim od naslednjih postopkov:
- (a) za baterije, proizvedene v serijah:
- (i) „Modul A – Notranji nadzor proizvodnje“ iz dela A Priloge VIII ali
 - (ii) „Modul D1 – Zagotavljanje kakovosti proizvodnega postopka“ iz dela B Priloge VIII;

- (b) za baterije, ki niso proizvedene v serijah:
 - (i) „Modul A – Notranji nadzor proizvodnje“ iz dela A Priloge VIII ali
 - (ii) „Modul G – Skladnost na podlagi preverjanja enote“ iz dela C Priloge VIII.
- 2. Ugotavljanje skladnosti baterij z zahtevami iz členov 7 in 8 se opravi v skladu z enim od naslednjih postopkov:
 - (a) „Modul D1 – Zagotavljanje kakovosti proizvodnega postopka“ iz dela B Priloge VIII za baterije, proizvedene v serijah, ali
 - (b) „Modul G – Skladnost na podlagi preverjanja enote“ iz dela C Priloge VIII, za baterije, ki niso proizvedene v serijah.
- 3. Dodatno ugotavljanje skladnosti baterij, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, se izvede v skladu s postopkom „Modul A – Notranji nadzor proizvodnje“ iz dela A Priloge VIII, ob upoštevanju zahtev iz členov 6, 9, 10, 12, 13 in 14.

4. Zapisi in korespondenca v zvezi s postopki ugotavljanja skladnosti baterij so v uradnem jeziku ali jezikih države članice, v kateri ima sedež priglašeni organ, ki izvaja postopke ugotavljanja skladnosti, ali v jeziku ali jezikih, ki so za navedeni organ sprejemljivi.

Člen 18

EU izjava o skladnosti

1. V EU izjavi o skladnosti je navedeno, da je bila dokazana skladnost z zahtevami iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14.
2. EU izjava o skladnosti ima vzorčno strukturo, navedeno v Prilogi IX, vsebuje elemente, določene v ustreznih modulih iz Priloge VIII, in se posodablja. Prevede se v jezik ali jezike, ki jih zahteva država članica, v kateri je baterija dana na trg ali dostopna na trgu ali dana v uporabo. Pripravljena je v elektronski obliki, na zahtevo pa se predloži v papirni obliki.
3. Kadar se za baterijo uporablja več aktov Unije, ki zahtevajo EU izjavo o skladnosti, se pripravi enotna EU izjava o skladnosti v zvezi z vsemi takimi akti Unije. V tej izjavi so navedeni zadevni akti Unije in sklici na njihove objave.

4. Izdelovalec s pripravo EU izjave o skladnosti prevzame odgovornost za skladnost baterije z zahtevami iz te uredbe.
5. Brez poseganja v odstavek 3 je lahko enotna EU izjava o skladnosti sestavljena iz ene ali več posameznih EU izjav o skladnosti, ki so že pripravljene v skladu z drugim aktom ali akti Unije, da se zmanjša upravno breme za gospodarske subjekte.

Člen 19

Splošna načela za oznako CE

Za oznako CE veljajo splošna načela iz člena 30 Uredbe (ES) št. 765/2008.

Člen 20

Pravila in pogoji za namestitev oznake CE

1. Oznaka CE je vidno, čitljivo in neizbrisno nameščena na bateriji. Kadar to zaradi narave baterije ni mogoče ali upravičeno, se oznaka CE namesti na embalažo in na dokumente, ki so priloženi bateriji.

2. Oznaka CE se namesti, preden se baterija da na trg ali v uporabo.
3. Oznaki CE sledi identifikacijska številka priglašene organa, kadar je to zahtevano na podlagi Priloge VIII. Navedeno identifikacijsko številko namesti priglašeni organ ali pa jo po njegovih navodilih namesti izdelovalec ali njegov pooblaščen zastopnik.
4. Oznaki CE in identifikacijski številki iz odstavka 3 lahko, če je to potrebno, sledi piktogram ali druga oznaka, ki označuje specifično tveganje, uporabo ali kakršno koli nevarnost, povezano z uporabo, skladiščenjem, obdelavo ali prevozom baterije.
5. Države članice nadgrajujejo obstoječe mehanizme, da zagotovijo pravilno uporabo sistema za označevanje z oznako CE, in sprejmejo ustrezne ukrepe v primeru nepravilne rabe te oznake.

Poglavje V

Priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti

Člen 21

Priglasitev

Države članice Komisiji in drugim državam članicam prigrasijo organe za ugotavljanje skladnosti, ki so pooblaščen za opravljanje nalog ugotavljanja skladnosti v skladu s to uredbo.

Člen 22

Priglasitveni organi

1. Države članice imenujejo priglasitveni organ, ki je pristojen za uvedbo in izvajanje potrebnih postopkov za ocenjevanje in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti ter za spremljanje priglašanih organov, vključno s spremljanjem skladnosti s členom 27.
2. Države članice lahko odločijo, da ocenjevanje in spremljanje iz odstavka 1 izvaja nacionalni akreditacijski organ, kot je opredeljen v Uredbi (ES) št. 765/2008 in v skladu z določbami navedene uredbe.

3. Kadar priglasitveni organ za ocenjevanje, priglasitev ali spremljanje iz odstavka 1 tega člena pooblasti organ, ki ni vladni organ, ali mu drugače zaupa opravljanje teh nalog, je navedeni organ pravna oseba in smiselno izpolnjuje zahteve iz člena 23 ter ima urejeno zavarovanje odgovornosti, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti.
4. Priglasitveni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvaja organ iz odstavka 3.

Člen 23

Zahteve v zvezi s priglasitvenimi organi

1. Priglasitveni organ se ustanovi tako, da ne prihaja do nasprotja interesov z organi za ugotavljanje skladnosti.
2. Priglasitveni organ je organiziran in se upravlja tako, da se zagotovi objektivnost in nepristranskost njegovih dejavnosti.
3. Priglasitveni organ je organiziran tako, da vsako odločitev v zvezi s priglasitvijo organa za ugotavljanje skladnosti sprejmejo pristojne osebe, ki niso tiste, ki so izvedle ocenjevanje organov za ugotavljanje skladnosti, ki so vložili zahtevek za priglasitev v skladu s členom 28.

4. Priglasitveni organ ne ponuja ali izvaja kakršnih koli dejavnosti, ki jih izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti, in ne ponuja storitev svetovanja na komercialni ali konkurenčni osnovi.
5. Priglasitveni organ zagotavlja zaupnost pridobljenih informacij. Vendar si informacije o priglašeni organih izmenjuje s Komisijo, priglasitvenimi organi drugih držav članic in drugimi ustreznimi nacionalnimi organi.
6. Priglasitveni organ ima na voljo zadostno število usposobljenega osebja in dovolj finančnih sredstev za pravilno izvajanje svojih nalog.

Člen 24

Obveznost obveščanja za priglasitvene organe

Države članice obvestijo Komisijo o svojih postopkih za ocenjevanje in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti in spremljanje priglašeni organov ter o vsaki spremembi v zvezi s tem.

Komisija poskrbi, da so navedene informacije javno objavljene.

Člen 25

Zahteve v zvezi s priglašeni organi

1. Za namene priglasitve organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 11.
2. Organ za ugotavljanje skladnosti se ustanovi na podlagi nacionalnega prava države članice in ima pravno osebnost.
3. Organ za ugotavljanje skladnosti je organ tretje strani, neodvisen od poslovne povezave ter, kar zadeva baterije, katerih skladnost ugotavlja, zlasti od izdelovalcev baterij, njihovih trgovskih partnerjev, delničarjev, ki zagotavljajo naložbe v obrate izdelovalcev baterij, ter drugih priglašeni organov in njihovih poslovnih združenj, matičnih ali odvisnih družb.
4. Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ne smejo biti načrtovalec, izdelovalec, dobavitelj, uvoznik, distributer, monter, kupec, lastnik, uporabnik ali vzdrževalec baterij, katerih skladnost ugotavljajo, niti zastopnik katere od teh oseb. Ta prepoved ne onemogoča uporabe baterij, katerih skladnost se ugotavlja, ki so potrebne za delovanje organa za ugotavljanje skladnosti, ali uporabe teh baterij v osebne namene.

Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ne smejo sodelovati neposredno pri načrtovanju, proizvodnji, trženju, uvozu, distribuciji, vgradnji, uporabi ali vzdrževanju navedenih baterij ali zastopati oseb, ki sodelujejo pri navedenih dejavnostih. Ne smejo sodelovati pri nobeni dejavnosti, ki bi lahko bila v nasprotju z njihovo neodvisno presojo ali njihovo integriteto v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so priglašeni. To zlasti velja za svetovalne storitve.

Organ za ugotavljanje skladnosti zagotovi, da dejavnosti njegovih matičnih ali sestrskih družb, odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost ali nepristranskost njegovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti.

5. Organ za ugotavljanje skladnosti in njegovo osebje izvajajo dejavnosti ugotavljanja skladnosti z največjo stopnjo poklicne integritete in potrebno strokovno usposobljenostjo na določenem področju, brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti, predvsem v zvezi z osebami ali skupinami oseb, za katere so rezultati navedenih dejavnosti pomembni.
6. Organ za ugotavljanje skladnosti je zmožen izvajati vse naloge ugotavljanja skladnosti, ki so mu dodeljene v prilogi VIII, redne revizije v skladu s členom 48(2) in neodvisno preverjanje v skladu s členom 51, za katera je bil priglašen, ne glede na to, ali navedene naloge izvaja sam ali so izvedene v njegovem imenu in v okviru njegove odgovornosti.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima vedno in za vsak postopek ugotavljanja skladnosti iz Priloge VIII, za redne revizije v skladu s členom 48(2) in neodvisno preverjanje v skladu s členom 51 ter za vsako kategorijo baterij, za katere je priglašen, na voljo:

- (a) potrebno osebje s tehničnim znanjem ter zadostnimi in ustreznimi izkušnjami za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti;
- (b) potrebne opise postopkov, v skladu s katerimi se izvaja ugotavljanje skladnosti, ki zagotavljajo preglednost in zmožnost ponovitve teh postopkov;

- (c) ustrezne politike in postopke za razlikovanje med dejavnostmi, ki jih izvaja kot priglašeni organ, in drugimi nalogami;
- (d) potrebne postopke za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, pri katerih je ustrezno upoštevana velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, njegova struktura, stopnja kompleksnosti zadevne tehnologije baterij ter masovna ali serijska narava proizvodnega postopka.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima potrebna sredstva za ustrezno izvajanje tehničnih in upravnih nalog, povezanih z njegovimi dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, in dostop do vseh potrebnih informacij ter opreme ali naprav za preizkušanje. To vključuje določanje notranjih postopkov, splošnih politik, kodeksov ravnanja ali drugih notranjih pravil in nadzor nad njimi, dodeljevanje posameznih nalog osebju in sprejemanje odločitev o ugotavljanju skladnosti, česar se ne sme prenesti na podizvajalca ali odvisno družbo.

7. Osebjem, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti:

- (a) je dobro tehnično in strokovno usposobljeno, kar zajema vse dejavnosti ugotavljanja skladnosti, za katere je organ za ugotavljanje skladnosti priglašen;

- (b) ima zadovoljivo znanje o zahtevah glede ugotavljanja skladnosti, ki ga izvaja, in ustrezna pooblastila za izvedbo tega ugotavljanja skladnosti;
 - (c) ima primerno znanje in razumevanje zahtev in obveznosti iz členov 6 do 10, členov 12, 13 in 14 ter členov 48 do 52, veljavnih harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16 ter ustreznih določb harmonizacijske zakonodaje Unije in nacionalnega prava;
 - (d) je usposobljeno za pripravo potrdil, evidenc in poročil, ki izkazujejo, da so bila izvedena ugotavljanja skladnosti.
8. Zagotovljena je nepristranskost organa za ugotavljanje skladnosti, njegovega najvišjega vodstva in osebja, odgovornega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti.
- Plačilo najvišjega vodstva in osebja, odgovornega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ni odvisno od števila opravljenih ugotavljanj skladnosti ali rezultatov navedenih ugotavljanj skladnosti.
9. Organ za ugotavljanje skladnosti sklene zavarovanje odgovornosti, razen če odgovornost prevzame država v skladu z nacionalnim pravom prigrasitvene države članice ali če je navedena država članica sama neposredno odgovorna za ugotavljanje skladnosti.

10. Osebje organa za ugotavljanje skladnosti je zavezano varovanju poklicne skrivnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog ugotavljanja skladnosti v skladu s Prilogo VIII, rednih revizij v skladu s členom 48(2) ali neodvisnega preverjanja v skladu s členom 51, razen pred priglasitvenim organom in nacionalnimi organi države članice, v kateri izvajajo svoje dejavnosti. Lastninska pravica je zaščiten.
11. Organi za ugotavljanje skladnosti sodelujejo pri ustreznih dejavnostih standardizacije in dejavnostih sektorske koordinacijske skupine priglasiženih organov, ustanovljene na podlagi člena 37, ali zagotovijo, da je njihovo osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, obveščeno o teh dejavnostih, ter kot splošne smernice uporabljajo upravne odločbe in dokumente, ki jih je pripravila navedena skupina.

Člen 26

Domneva o skladnosti priglasiženih organov

Kadar organ za ugotavljanje skladnosti dokaže svojo skladnost z merili, določenimi v ustreznih harmoniziranih standardih ali njihovih delih, na katere so bili objavljeni sklici v *Uradnem listu Evropske unije*, se predpostavlja, da je skladen z zahtevami iz člena 25, če veljavni harmonizirani standardi zajemajo te zahteve.

Člen 27

Odvisne družbe in podizvajalci priglašeni organov

1. Kadar priglašeni organ za določene naloge, povezane z ugotavljanjem skladnosti, sklene pogodbo s podizvajalcem ali jih prenese na odvisno družbo, zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz člena 25, ter o tem ustrezno obvesti priglasitveni organ.
2. Priglašeni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvajajo podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na njihov sedež.
3. Priglašeni organ lahko dejavnosti prenese na podizvajalca ali odvisno družbo samo s soglasjem stranke.
4. Priglašeni organ hranijo, da so na voljo priglasitvenemu organu, dokumente v zvezi z ocenjevanjem kvalifikacij podizvajalca ali odvisne družbe ter nalogami, ki jih izvaja v skladu s členoma 48(2) in 51 ter Prilogo VIII.

Člen 28

Zahtevek za priglasitev

1. Organ za ugotavljanje skladnosti vloži zahtevek za priglasitev priglasitvenemu organu države članice, v kateri ima sedež.

2. Zahtevku za prigrasitev se priloži opis dejavnosti ugotavljanja skladnosti, modula ali modulov za ugotavljanje skladnosti iz Priloge VIII ali postopkov iz člena 48(2) in člena 51 ter baterij, za katere organ za ugotavljanje skladnosti uveljavlja pristojnost, ter, kadar je to ustrezno, certifikat o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ in potrjuje, da organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz člena 25.
3. Kadar zadevni organ za ugotavljanje skladnosti ne more predložiti certifikata o akreditaciji, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena, prigrasitvenemu organu predloži vsa dokumentarna dokazila, potrebna za preverjanje, priznavanje in redno spremljanje njegove skladnosti z zahtevami iz člena 25, vključno z ustrezno dokumentacijo, ki dokazuje neodvisnost organa za ugotavljanje skladnosti v smislu člena 25(3).

Člen 29

Prigrasitveni postopek

1. Prigrasitveni organ prigrasi samo tiste organe za ugotavljanje skladnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 25.

2. Priglasitveni organ Komisiji in priglasitvenim organom drugih držav članic pošlje uradno obvestilo o vsakem organu za ugotavljanje skladnosti iz odstavka 1 prek elektronskega orodja za priglasitev, ki ga je razvila in ga upravlja Komisija.
3. Priglasitev vključuje vse podrobne informacije o dejavnostih ugotavljanja skladnosti, modulu ali modulih za ugotavljanje skladnosti ali postopkih iz člena 48(2) in člena 51 ter kategorijah baterij in ustrezno potrdilo o usposobljenosti.
4. Kadar priglasitev ne temelji na certifikatu o akreditaciji iz člena 28(2), priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam predloži dokumentarna dokazila, ki potrjujejo usposobljenost organa za ugotavljanje skladnosti in uvedene ukrepe, s čimer se zagotovi, da bo organ pod rednim nadzorom in da bo še naprej izpolnjeval zahteve iz člena 25.
5. Zadevni organ za ugotavljanje skladnosti izvaja dejavnosti priglašnega organa le, kadar Komisija ali druge države članice ne vložijo ugovora v dveh tednih od priglasitve, pri kateri je uporabljen certifikat o akreditaciji iz člena 28(2), ali v dveh mesecih od priglasitve, pri kateri so uporabljena dokumentarna dokazila iz odstavka 4 tega člena. Samo tak organ za ugotavljanje skladnosti se šteje za priglašeni organ za namene te uredbe.
6. Priglasitveni organ obvesti Komisijo in druge države članice o vseh naknadnih spremembah priglasitve iz odstavka 2.

Člen 30

Identifikacijske številke in sezname priglanih organov

1. Komisija vsakemu priglaniemu organu dodeli identifikacijsko številko. Dodeli mu samo eno številko, tudi kadar je organ priglani na podlagi več aktov Unije.
2. Komisija javno objavi in posodablja seznam organov, priglanih na podlagi te uredbe, vključno z identifikacijskimi številkami, ki so jim bile dodeljene, in dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so bili priglani.

Člen 31

Spremembe priglanih

1. Kadar priglavitveni organ ugotovi ali je obveščten, da priglani organ ne izpolnjuje več zahtev iz člena 25 ali da ne izpolnjuje svojih obveznosti, priglavitveni organ omeji, začasno prekliče ali prekliče priglavitve, kot je ustrezno, glede na resnost neizpolnjevanja navedenih zahtev ali nespoštovanja navedenih obveznosti. O tem nemudoma ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. V primeru omejitve, začasnega preklica ali preklica priglasiitve na podlagi odstavka 1 ali kadar je priglašeni organ prenehal opravljati dejavnost, priglasiitveni organ sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dokumente navedenega organa obravnava drug priglašeni organ ali da ostanejo na voljo pristojnim priglasiitvenim organom in organom za nadzor trga na njihovo zahtevo.

Člen 32

Izpodbijanje sposobnosti priglašeni organov

1. Komisija razišče vse primere, v katerih dvomi oziroma je bila zlasti s strani gospodarskih subjektov in drugih relevantnih zainteresiranih strani opozorjena na dvom v sposobnost priglašeni organa ali v to, da ta še naprej izpolnjuje zahteve in obveznosti, ki veljajo zanj.
2. Priglasiitveni organ Komisiji na zahtevo predloži vse informacije v zvezi s podlago za priglasiitev ali vzdrževanjem sposobnosti zadevni organa priglašeni organa.
3. Komisija zagotovi, da se vse občutljive informacije, pridobljene v okviru njenih preiskav, obravnavajo zaupno.

4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za njegovo priglasitev, sprejme izvedbeni akt, s katerim od priglasitvene države članice zahteva, da sprejme potrebne korektivne ukrepe, vključno s preklicem priglasitve, če je potrebno. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 74(2).

Člen 33

Operativne obveznosti priglašениh organov

1. Priglašeni organ izvaja ugotavljanje skladnosti v skladu s postopki ugotavljanja skladnosti iz člena 48(2), člena 51 ali Priloge VIII, kot je določeno v okviru priglasitve v skladu s členom 29.
2. Priglašeni organ izvaja ugotavljanje skladnosti sorazmerno, pri čemer se izogiba ustvarjanju nepotrebnih bremen za gospodarske subjekte ter upošteva velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, njegovo strukturo, stopnjo kompleksnosti baterije, v zvezi s katero se ugotavlja skladnost, ter masovno ali serijsko naravo proizvodnega postopka. Priglašeni organ kljub temu upošteva stopnjo strogosti in zaščite, ki sta potrebni za zagotovitev skladnosti baterije in gospodarskih subjektov s to uredbo.

3. Kadar priglašeni organ ugotovi, da niso izpolnjene veljavne zahteve iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13, 14, 49 in 50, iz ustreznih harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16 ali drugih tehničnih specifikacij, od izdelovalca ali drugega zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe v pričakovanju drugega in končnega ugotavljanja skladnosti, razen če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti. Kadar se pomanjkljivosti ne morejo odpraviti, priglašeni organ ne izda certifikata o skladnosti ali sprejme odločitve o odobritvi.
4. Kadar priglašeni organ med spremljanjem skladnosti po sprejemu odločitve o odobritvi ugotovi, da ni več skladnosti, od izdelovalca oziroma gospodarskega subjekta iz člena 48(1) zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe, in po potrebi začasno prekliče ali prekliče odločitev o odobritvi.
5. Kadar korektivni ukrepi iz odstavka 4 niso sprejeti ali nimajo potrebnega učinka, priglašeni organ omeji, začasno prekliče ali prekliče odločitev o odobritvi, kot je ustrezno.

Člen 34

Pritožba zoper odločitve priglašениh organov

Države članice zagotovijo, da je na voljo pritožbeni postopek zoper odločitve priglašениh organov.

Člen 35

Obveznosti obveščanja za priglašene organe

1. Priglašeni organ priglasitveni organ obvesti:
 - (a) o vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali preklicu certifikata o skladnosti ali odločitve o odobritvi;
 - (b) o vseh okoliščinah, ki vplivajo na obseg priglasitve ali pogoje zanjo;
 - (c) o vsaki zahtevi po informacijah v zvezi s svojimi dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, ki jo je prejel od organov za nadzor trga;
 - (d) na zahtevo o dejavnostih ugotavljanja skladnosti, izvedenih v okviru njegove priglasitve, in o katerih koli drugih izvedenih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci.

2. Priglašeni organ drugim priglašnim organom, ki izvajajo podobne dejavnosti ugotavljanja skladnosti v zvezi z istimi kategorijami baterij, zagotovi ustrezne informacije o vprašanjih v zvezi z:
- (a) negativnimi rezultati in na zahtevo s pozitivnimi rezultati ugotavljanja skladnosti, ter
 - (b) o vsaki omejitvi, začasnem preklicu ali preklicu odločitve o odobritvi.

Člen 36

Izmenjava izkušenj in dobre prakse

Komisija organizira izmenjavo izkušenj in dobre prakse med organi držav članic, ki so pristojni za politiko priglasitev.

Člen 37

Usklajevanje priglašnih organov

Komisija zagotovi vzpostavitev in pravilno delovanje ustreznega usklajevanja in sodelovanja med priglašnimi organi, v obliki sektorske koordinacijske skupine priglašnih organov.

Priglašeni organi neposredno ali prek imenovanih predstavnikov sodelujejo pri delu sektorske koordinacijske skupine.

Poglavje VI
Obveznosti gospodarskih subjektov,
razen obveznosti iz poglavij VII in VIII

Člen 38

Obveznosti izdelovalcev

1. Izdelovalci pri dajanju baterije na trg ali v uporabo, tudi za lastne namene, zagotovijo, da je baterija:
 - (a) načrtovana in proizvedena v skladu s členi 6 do 10 in členoma 12 in 14 ter da so ji priložena jasna, razumljiva in čitljiva navodila in varnostne informacije v jeziku ali jezikih, ki so končnim uporabnikom zlahka razumljivi, kot jih določi država članica, v kateri bo baterija dana na trg ali v uporabo, ter
 - (b) označena v skladu s členom 13.
2. Izdelovalci pred dajanjem baterije na trg ali v uporabo pripravijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VIII in izvedejo ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti, kot je navedeno v členu 17, ali zagotovijo, da se ta postopek izvede.

3. Kadar se z ustreznim postopkom za ugotavljanje skladnosti iz člena 17 dokaže skladnost baterije z veljavnimi zahtevami, izdelovalci pripravijo EU izjavo o skladnosti v skladu s členom 18 in namestijo oznako CE v skladu s členoma 19 in 20.
4. Izdelovalci hranijo, da je na voljo nacionalnim organom, tehnično dokumentacijo iz Priloge IX in EU izjavo o skladnosti še 10 let po tem, ko je baterija dana na trg ali v uporabo.
5. Izdelovalci zagotovijo, da se pri serijski proizvodnji baterij izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti s to uredbo. Pri tem izdelovalci ustrezno upoštevajo spremembe v proizvodnem postopku ali načrtovanju ali značilnosti baterije in spremembe harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16 ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih se pripravi izjava o skladnosti baterije ali z uporabo katerih se preveri njena skladnost.
6. Izdelovalci zagotovijo, da so baterije, ki jih dajejo na trg, označene z identifikacijsko številko modela in številko serije ali serijsko številko ali številko proizvoda ali drugim elementom, ki omogoča njihovo identifikacijo. Kadar to ni mogoče zaradi velikosti ali narave baterije, se zahtevane informacije navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen bateriji.

7. Izdelovalci na bateriji navedejo ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko, svoj poštni naslov, pri čemer navedejo enotno kontaktno točko, ter, če je na voljo, spletni in elektronski naslov. Kadar to ni mogoče, se zahtevane informacije navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen bateriji. Kontaktni podatki so navedeni v jeziku ali jezikih, ki so končnim uporabnikom in organom za nadzor trga zlahka razumljivi, kot jih določi država članica, v kateri naj bi bila baterija dana na trg ali v uporabo, ter so jasni, razumljivi in čitljivi.
8. Izdelovalci zagotovijo dostop do podatkov o parametrih iz Priloge VII v krmilnem sistemu baterije iz člena 14(1) v skladu z zahtevami iz navedenega člena.
9. Izdelovalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da baterija, ki so jo dali na trg ali v uporabo, ni skladna z eno ali več veljavnimi zahtevami iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14, nemudoma sprejmejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost baterije, jo umaknejo s trga ali odpokličejo, kot je to ustrezno. Kadar baterija predstavlja tveganje, izdelovalci o tem takoj obvestijo organ za nadzor trga v državi članici, v kateri so omogočili dostopnost baterije na trgu, in mu predložijo podrobne informacije, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

10. Izdelovalci na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa slednjemu predložijo vse potrebne informacije in dokumentacijo za dokazovanje skladnosti baterije z zahtevami iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14 v jeziku ali jezikih, ki so temu nacionalnemu organu zlahka razumljivi. Te informacije in dokumentacijo predložijo v elektronski obliki in na zahtevo v papirni obliki. Na zahtevo nacionalnega organa izdelovalci z njim sodelujejo pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganj, ki jih povzroča baterija, ki jo dajo na trg ali v uporabo.
11. Gospodarski subjekti, ki pripravljajo baterije za ponovno uporabo ali jih pripravljajo za spremembo namena, spreminjajo njihov namen ali jih ponovno izdelajo, in dajo na trg ali v uporabo baterije, ki so bile predmet katerega koli od teh postopkov, se za namene te uredbe štejejo za izdelovalce.

Člen 39

Obveznosti dobaviteljev baterijskih celic in baterijskih modulov

Dobavitelji baterijskih celic in baterijskih modulov pri dobavi baterijskih celic ali modulov izdelovalcu zagotovijo informacije in dokumentacijo, potrebne za skladnost z zahtevami iz te uredbe. Navedene informacije in dokumentacijo zagotovijo brezplačno.

Člen 40

Obveznosti pooblaščenih zastopnikov

1. Izdelovalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.

Pooblastilo za pooblaščenega zastopnika je veljavno samo, če ga pooblaščeni zastopnik sprejme v pisni obliki.

2. Obveznosti iz člena 38(1) in členov 48 do 52 ter obveznost priprave tehnične dokumentacije niso del pooblastil pooblaščenega zastopnika.

3. Pooblaščeni zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od izdelovalca. Pooblaščeni zastopnik ima ustrezna sredstva za izvajanje nalog, določenih v pooblastilu. Pooblaščeni zastopnik organu za nadzor trga na zahtevo predloži izvod pooblastila v jeziku Unije, ki ga določi ta organ. Pooblastilo vključuje vsaj naslednje naloge:

- (a) hranjenje EU izjave o skladnosti, tehnične dokumentacije, poročila o preverjanju in odločitve o odobritvi iz člena 51(2) ter revizijskih poročil iz člena 48(2), da so na voljo nacionalnim organom še 10 let po tem, ko je baterija dana na trg ali v uporabo;

- (b) zagotovitev vseh informacij in dokumentacije, potrebnih za dokazovanje skladnosti baterije, nacionalnemu organu na podlagi njegove utemeljene zahteve. Te informacije in dokumentacija se predložijo v elektronski obliki in na zahtevo v papirni obliki;
 - (c) sodelovanje, na zahtevo nacionalnih organov, pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganja, ki jih povzročajo baterije, v okviru pooblastil pooblaščenega zastopnika.
4. Kadar baterija predstavlja tveganje, pooblaščeni predstavniki o tem takoj obvestijo organe za nadzor trga.

Člen 41

Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajo na trg samo baterijo, ki je skladna s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14.
2. Preden dajo baterijo na trg, uvozniki preverijo, ali:
 - (a) sta bili pripravljene EU izjava o skladnosti in tehnična dokumentacija iz Priloge VIII in da je izdelovalec izvedel ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 17;

- (b) ima baterija nameščeno oznako CE iz člena 19 in je označena in etiketirana v skladu s členom 13;
- (c) so bateriji priloženi dokumenti, zahtevani na podlagi členov 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14, in navodila ter varnostne informacije v jeziku ali jezikih, ki so končnim uporabnikom zlahka razumljivi, kot jih določi država članica, na katere trgu bo omogočena dostopnost baterije, ter
- (d) je izdelovalec izpolnil zahteve iz člena 38(6) in (7).

Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da baterija ni skladna s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14, ne da baterije na trg, dokler se ne zagotovi njena skladnost. Kadar baterija predstavlja tveganje, uvoznik o tem obvesti izdelovalca in organe za nadzor trga in jim predloži podrobne informacije o neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

3. Uvozniki na bateriji navedejo ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko, svoj poštni naslov, pri čemer navedejo enotno kontaktno točko, ter, če je na voljo, spletni in elektronski naslov. Kadar to ni mogoče, se zahtevane informacije navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen bateriji. Kontaktni podatki so v jeziku ali jezikih, ki so končnim uporabnikom zlahka razumljivi, kot jih določi država članica, v kateri naj bi se baterija dala na trg ali v uporabo, ter so jasni, razumljivi in čitljivi.
4. Uvozniki zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za baterijo, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njene skladnosti s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14.
5. Če je primerno glede na tveganje, ki ga predstavlja baterija, uvozniki zaradi zaščite zdravja in varnosti potrošnikov preverjajo vzorce baterij na trgu, raziskujejo pritožbe, po potrebi vodijo evidenco pritožb in seznam neustreznih in odpoklicanih baterij ter o tovrstnem spremljanju obveščajo distributerje.

6. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da baterija, ki so jo dali na trg, ni skladna s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14, nemudoma sprejmejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost baterije, jo umaknejo s trga ali odpokličejo, kot je to ustrezno. Kadar baterija predstavlja tveganje, uvozniki o tem takoj obvestijo organ za nadzor trga v državi članici, v kateri so omogočili dostopnost baterije na trgu, in mu predložijo podrobne informacije, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.
7. Uvozniki hranijo izvod EU izjave o skladnosti, ki je na voljo nacionalnim organom, in tem organom na zahtevo zagotovijo dostop do tehnične dokumentacije iz Priloge VIII še 10 let po tem, ko je bila baterija dana na trg.
8. Uvozniki na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu predložijo vse potrebne informacije in dokumentacijo za dokazovanje skladnosti baterije z zahtevami iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14, in sicer v jeziku ali jezikih, ki so navedenemu organu zlahka razumljivi. Te informacije in dokumentacija se predložijo v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki; Na zahtevo nacionalnega organa uvozniki z njim sodelujejo pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganj, ki jih povzročajo baterije, ki jih dajo na trg.

Člen 42
Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti baterije na trgu skrbno upoštevajo zahteve iz te uredbe.
2. Preden omogočijo dostopnost baterije na trgu, distributerji preverijo, ali:
 - (a) je proizvajalec baterije registriran v registru proizvajalcev iz člena 55;
 - (b) je na bateriji nameščena oznaka CE iz člena 19 in je označena in etiketirana v skladu s členom 13;
 - (c) so bateriji priloženi dokumenti, zahtevani na podlagi členov 6 do 10 in členov 12, 13 in 14, in navodila ter varnostne informacije v jeziku ali jezikih, ki so zlahka razumljivi končnim uporabnikom in kot jih določi država članica, v kateri bo baterija dostopna na trgu ali dana v uporabo, ter
 - (d) izdelovalec in uvoznik izpolnujeta zahteve iz člena 38(6) in (7) oziroma člena 41(3).

3. Kadar distributer meni ali utemeljeno domneva, da baterija ni skladna s členi 6 do 10 ali členi 12, 13 ali 14, ne omogoči njene dostopnosti na trgu, dokler se ne zagotovi njena skladnost z zahtevami. Poleg tega, kadar baterija predstavlja tveganje, distributer obvesti izdelovalca ali uvoznika in organe za nadzor trga.
4. Distributerji zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za baterijo, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njene skladnosti s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14.
5. Distributerji, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da baterija, katere dostopnost na trgu so omogočili, ni skladna s členi 6 do 10 ali členi 12, 13 ali 14, zagotovijo, da se sprejmejo korektivni ukrepi za zagotovitev skladnosti baterije, njen umik s trga ali njen odpoklic, kot je to ustrezno. Kadar baterija predstavlja tveganje, distributerji o tem takoj obvestijo organe za nadzor trga v državah članicah, v katerih so omogočili dostopnost baterije na trgu, in jim predložijo podrobne informacije, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

6. Distributerji na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa slednjemu predložijo vse potrebne informacije in dokumentacijo za dokazovanje skladnosti baterije s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14, in sicer v jeziku ali jezikih, ki so navedenemu nacionalnemu organu zlahka razumljivi. Te informacije in dokumentacija se predložijo v elektronski obliki in na zahtevo v papirni obliki. Na zahtevo nacionalnega organa distributerji z njim sodelujejo pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganj, ki jih povzročajo baterije, katerih dostopnost na trgu so omogočili.

Člen 43

Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč

Ponudniki storitev odpremnih skladišč zagotovijo, da pogoji skladiščenja, pakiranja, naslavljanja ali odpreme v zvezi z baterijami, s katerimi ravnajo, ne ogrožajo skladnosti baterij s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14.

Brez poseganja v obveznosti zadevnih gospodarskih subjektov iz tega poglavja ponudniki storitev odpremnih skladišč poleg zahteve iz prvega pododstavka opravljajo naloge iz člena 40(3), točka (d), in člena 40(4).

Člen 44

Primer, ko se obveznosti izdelovalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer se za namene te uredbe obravnava kot izdelovalec in zanj veljajo obveznosti izdelovalca na podlagi člena 38, kadar velja karkoli od naslednjega:

- (a) baterija se daje na trg ali v uporabo pod lastnim imenom ali blagovno znamko uvoznika ali distributerja;
- (b) uvoznik ali distributer baterijo, ki je že dana na trg ali v uporabo, spremeni na način, ki bi lahko vplival na skladnost z zadevnimi zahtevami iz te uredbe, ali
- (c) navedeni uvoznik ali distributer spremeni namen baterije, ki je že dana na trg ali v uporabo.

Člen 45

Obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg

ali v uporabo baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane

1. Gospodarski subjekti, ki dajejo na trg ali v uporabo baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, zagotovijo, da se pregled, preizkušanje delovanja, pakiranje in odpošiljanje teh baterij in sestavnih delov takih baterij, ki so predmet katerega koli od navedenih postopkov, izvajajo v skladu z ustreznimi navodili za nadzor kakovosti in varnostnimi navodili.
2. Gospodarski subjekti, ki dajejo na trg ali v uporabo baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, zagotovijo, da je baterija ob dajanju na trg skladna z zahtevami iz te uredbe, vsemi ustreznimi zahtevami za proizvode, okoljskimi zahtevami in zahtevami za javno zdravje ter varnostnimi zahtevami pri prevozu, navedenimi v drugem pravu Unije, pri čemer se upošteva dejstvo, da je lahko zaradi navedenih postopkov baterija uvrščena v drugo kategorijo baterij. Za postopke ponovne proizvodnje taki gospodarski subjekti organom za nadzor trga na zahtevo predložijo potrebno dokumentacijo, ki dokazuje, da je bila baterija ponovno izdelana v skladu s to uredbo.

Člen 46

Identifikacija gospodarskih subjektov

1. Gospodarski subjekti na zahtevo nacionalnega organa organom za nadzor trga predložijo naslednje informacije o:
 - (a) istovetnosti vsakega gospodarskega subjekta, ki jim je dobavil baterijo;
 - (b) istovetnosti vsakega gospodarskega subjekta, ki so mu dobavili baterijo, ter količini in natančnih modelih.
2. Gospodarski subjekti zagotovijo, da lahko predložijo informacije iz prvega odstavka 10 let po tem, ko jim je bila baterija dobavljena, in 10 let po tem, ko so baterijo dobavili.

Poglavje VII
Obveznosti gospodarskih subjektov
v zvezi s politikami potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami

Člen 47

Področje uporabe tega poglavja

To poglavje se ne uporablja za gospodarske subjekte, katerih čisti prihodek v poslovnem letu, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, je bil manjši od 40 milijonov EUR in ki niso del skupine, sestavljene iz matičnega in odvisnih podjetij, ki na konsolidirani podlagi presega mejo 40 milijonov EUR.

To poglavje se ne uporablja za gospodarske subjekte, kadar ti dajejo na trg ali v uporabo baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, če so bile take baterije že dane na trg ali v uporabo pred začetkom takih postopkov.

To poglavje se uporablja brez poseganja v določbe prava Unije o obveznostih glede potrebne skrbnosti v zvezi z minerali in kovinami, ki izvirajo s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem.

Člen 48

Politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami

1. Od ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] gospodarski subjekti, ki dajejo baterije na trg ali v uporabo, izpolnjujejo obveznosti glede potrebne skrbnosti iz odstavkov 2 in 3 tega člena ter členov 49, 50 in 52 in v ta namen vzpostavijo in izvajajo politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami.
2. Politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami gospodarskega subjekta iz odstavka 1 tega člena preveri priglašeni organ v skladu s členom 51 (v nadaljnjem besedilu: neodvisno preverjanje), in ta priglašeni organ jih redno revidira, da se zagotovita ohranjanje in uporaba politik potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami v skladu s členi 49, 50 in 52. Priglašeni organ revidiranemu gospodarskemu subjektu predloži poročilo o reviziji.
3. Gospodarski subjekti iz odstavka 1 tega člena hranijo dokumentacijo, ki dokazuje njihovo izpolnjevanje obveznosti iz členov 49, 50 in 52, vključno s poročilom o preverjanju in odločitvijo o odobritvi iz člena 51 ter poročili o reviziji iz odstavka 2, še deset let po tem, ko je bila dana na trg zadnja baterija, proizvedena v skladu z ustreznimi politikami potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami.

4. Brez poseganja v individualno odgovornost gospodarskih subjektov za njihove politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami lahko gospodarski subjekti iz odstavka 1 tega člena za namene skladnosti z zahtevami iz členov 48, 49, 50 in 52 sodelujejo z drugimi akterji, tudi prek shem potrebne skrbnosti, priznanih na podlagi te uredbe.
5. Komisija do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] objavi smernice v zvezi z uporabo zahtev glede potrebne skrbnosti iz členov 49 in 50, ob upoštevanju tveganj iz točke 2 Priloge X ter zlasti v skladu z mednarodnimi instrumenti iz točk 3 in 4 Priloge X.
6. Za zagotavljanje informacij in podpore gospodarskim subjektom pri izpolnjevanju obveznosti glede potrebne skrbnosti na podlagi te uredbe lahko države članice posamično ali skupaj vzpostavijo in upravljajo namenska spletišča, platforme ali portale.
7. Komisija lahko na podlagi obstoječih ukrepov Unije, ki podpirajo potrebno skrbnost v Uniji in tretjih državah, dopolni podpore ukrepe države članice iz odstavka 6 ter oblikuje nove ukrepe, da bi gospodarskim subjektom pomagala pri izpolnjevanju njihovih obveznosti na podlagi te uredbe.

8. Komisija redno ocenjuje potrebo po posodobitvi seznama surovin in kategorij tveganja iz Priloge X.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89, da:

- (a) spremeni seznam surovin iz točke 1 Priloge X in seznam kategorij tveganja iz točke 2 Priloge X ob upoštevanju znanstvenega in tehnološkega napredka na področju proizvodnje baterij in kemijskih sestav baterij ter sprememb Uredbe (EU) 2017/821;
- (b) spremeni seznam mednarodnih instrumentov iz točke 3 Priloge X v skladu z razvojem v relevantnih mednarodnih forumih na področju standardov, povezanih s politikami potrebne skrbnosti ter varstvom okolja in socialnih pravic;
- (c) spremeni obveznosti gospodarskih subjektov iz odstavka 1 tega člena, ki so navedene v členih 49 in 50, ob upoštevanju sprememb Uredbe (EU) 2017/821 in seznam mednarodno priznanih instrumentov potrebne skrbnosti iz točke 4 Priloge X.

Člen 49

Sistem upravljanja gospodarskega subjekta

1. Vsak gospodarski subjekt iz člena 48(1):
 - (a) sprejme politiko podjetja glede potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami v zvezi s surovinami iz točke 1 Priloge X ter povezanimi kategorijami socialnega in okoljskega tveganja iz točke 2 Priloge X ter jo jasno sporoči dobaviteljem in javnosti;
 - (b) v svojo politiko potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami vključi standarde, ki so skladni s standardi, določenimi v mednarodno priznanih instrumentih potrebne skrbnosti iz točke 4 Priloge X;
 - (c) strukturira svoj sistem notranjega upravljanja tako, da podpira svojo politiko potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami, pri čemer odgovornost za nadzor nad svojo politiko potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami dodeli svoji najvišji vodstveni ravni, ter vodi evidence tega sistema še najmanj 10 let;
 - (d) vzpostavi in uporablja sistem nadzora v zvezi z oskrbovalno verigo in njene preglednosti, vključno z nadzorno verigo ali sistemi sledljivosti, ki omogoča identificiranje akterjev v zgornjem delu oskrbovalne verige;

- (e) vključi svojo politiko potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami, vključno z ukrepi za obvladovanje tveganj, v pogodbe in sporazume z dobavitelji, in
- (f) vzpostavi pritožbeni mehanizem, vključno s sistemom zgodnjega opozarjanja na tveganje in mehanizmom za odpravo pomanjkljivosti, ali take mehanizme zagotovi z dogovori o sodelovanju z drugimi gospodarskimi subjekti ali organizacijami ali tako, da omogoči posvetovanje z zunanjim strokovnjakom ali organom, kot je varuh človekovih pravic; taki mehanizmi temeljijo na vodilnih načelih ZN o podjetništvu in človekovih pravicah.

2. Sistem iz odstavka 1, točka (d), je podprt z dokumentacijo, ki vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) opis surovine, vključno z njenim trgovskim imenom in vrsto;
- (b) ime in naslov dobavitelja, ki surovino, vsebovano v baterijah, dobavi gospodarskemu subjektu, ki baterije z vsebovano zadevno surovino daje na trg;
- (c) državo porekla surovine in tržne transakcije, od faze črpanja surovine do neposrednega dobavitelja in gospodarskega subjekta, ki da baterijo na trg;

- (d) količine surovine, vsebovane v baterijah, ki je dana na trg, izražene v odstotkih ali teži;
- (e) poročila o neodvisnem preverjanju, ki jih izda priglášeni organ, in v zvezi z dobavitelji, kot je navedeno v členu 50(3);
- (f) če poročila iz točke (e) niso na voljo in kadar surovine izvirajo s konfliktnega območja z visokim tveganjem, dodatne informacije v skladu s posebnimi priporočili za gospodarske subjekte v zgornjem delu oskrbovalne verige, kot je določeno v smernicah OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem, kadar je ustrezno, kot so informacije o rudnikih izvora, lokacijah, na katerih se surovina konsolidira, se z njo trguje in se jo predeluje, ter lokacijah, na katerih so plačani davki, pristojbine in licenčnine.

Poročila o neodvisnem preverjanju iz točke (e) prvega pododstavka dajo na voljo dobavitelji iz člena 50(3) izvajalcem iz spodnjega dela oskrbovalne verige.

Člen 50

Obveznosti obvladovanja tveganj

1. Gospodarski subjekt iz člena 48(1):
 - (a) v okviru svojega načrta za obvladovanje tveganj opredeli in oceni tveganje škodljivih vplivov v svoji oskrbovalni verigi, povezanih s kategorijami tveganj iz točke 2 Priloge X, tudi na podlagi informacij, predloženih na podlagi člena 49, in vseh drugih relevantnih informacij, ki so javno dostopne ali so jih zagotovile zainteresirane strani, pri čemer se sklicuje na svojo politiko potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami;
 - (b) v odziv na ugotovljena tveganja oblikuje in izvaja strategijo za preprečevanje, zmanjševanje in drugačno obravnavanje škodljivih vplivov, in sicer s:
 - (i) poročanjem o rezultatih ocene tveganja svoji najvišji vodstveni ravni, določeni v skladu s členom 49(1), točka (c);
 - (ii) sprejetjem ukrepov za obvladovanje tveganj, ki so v skladu z mednarodno priznanimi standardi potrebne skrbnosti iz točke 4 Priloge X, glede na svojo zmožnost vplivanja in po potrebi za izvajanje pritiska na dobavitelje, vključno z njihovimi odvisnimi družbami in podizvajalci, ki lahko najučinkoviteje preprečijo ali obvladujejo ugotovljeno tveganje;

- (iii) oblikovanjem in izvajanjem načrta za obvladovanje tveganj, spremljanjem in sledenjem učinkovitosti prizadevanj za obvladovanje tveganja, poročanjem svoji najvišji vodstveni ravni, določeni v skladu členom 49(1), točka (c), ter razmislekom o začasni prekinitvi ali prenehanju odnosa z dobaviteljem ali njegovo odvisno družbo ali podizvajalcem po neuspešnih poskusih obvladovanja, na podlagi ustreznih pogodb in dogovorov iz člena 49(1), točka (e);
- (iv) izvedbo dodatnih ocen dejstev in tveganj za tveganja, ki zahtevajo obvladovanje, ali po spremembi razmer.

2. Če si gospodarski subjekt iz člena 48(1) prizadeva za obvladovanje tveganja, medtem ko nadaljuje trgovino ali jo začasno prekine, se pred oblikovanjem strategije za izmerljivo obvladovanje tveganja v okviru načrta obvladovanja tveganja iz odstavka 1, točka (b)(iii), tega člena posvetuje z dobavitelji in zadevnimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi in nacionalnimi državnimi organi, mednarodnimi organizacijami ali organizacijami civilne družbe in prizadetimi tretjimi stranmi, kot so lokalne skupnosti.

3. Gospodarski subjekt iz člena 48(1) ugotovi in oceni, kakšna je verjetnost škodljivih vplivov v njegovi oskrbovalni verigi glede na kategorije tveganja iz točke 2 Priloge X. Ta gospodarski subjekt ugotovi in oceni, kakšna so tveganja v njegovi oskrbovalni verigi, v sklopu lastnega sistema za obvladovanje tveganj. Gospodarski subjekt izvaja neodvisna preverjanja potrebne skrbnosti v lastni oskrbovalni verigi prek priglašene organa v skladu s členom 51. Gospodarski subjekt lahko uporabi poročila o neodvisnem preverjanju, ki jih na podlagi člena 51(2) izda tak priglašeni organ, v zvezi s politikami potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami, ki so jih dobavitelji v tej verigi izvajali v skladu s tem poglavjem. Gospodarski subjekt lahko ta poročila o neodvisnem preverjanju tudi uporabi, da po potrebi oceni prakse teh dobaviteljev glede potrebne skrbnosti.
4. Gospodarski subjekt iz člena 48(1) o rezultatih ocene tveganja iz odstavka 3 tega člena poroča svoji najvišji vodstveni ravni, ki ji je bila dodeljena odgovornost v skladu s členom 49(1), točka (c), in izvaja strategijo iz odstavka 1, točka (b), tega člena.

Člen 51

Neodvisno preverjanje politik glede potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami

1. Neodvisna preverjanja opravi priglašeni organ. Taka neodvisna preverjanja:
 - (a) vključujejo vse dejavnosti, postopke in sisteme, ki jih uporabljajo gospodarski subjekti, da bi izpolnili obveznosti glede potrebne skrbnosti v skladu s členi 49, 50 in 52;
 - (b) so namenjena ugotavljanju skladnosti praks potrebne skrbnosti gospodarskih subjektov, ki dajejo baterije na trg, v skladu s členi 49, 50 in 52;
 - (c) po potrebi vključujejo preglede podjetij in zbiranje informacij od zainteresiranih strani;
 - (d) opredeli področja, na katerih bi gospodarski subjekti, ki dajejo baterije na trg, lahko izboljšali svoje prakse glede potrebne skrbnosti;
 - (e) upošteva revizijska načela neodvisnosti, sposobnosti in odgovornosti, kot so določena v smernicah OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem.

2. Priglašeni organ izda poročilo o preverjanju z navedbo dejavnosti, ki so bile izvedene v skladu z odstavkom 1 tega člena, in njihovih rezultatov. Kadar politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami iz člena 48 izpolnjujejo obveznosti iz členov 49, 50 in 52, priglašeni organ sprejme odločitev o odobritvi.

Člen 52

Razkritje informacij o politikah potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami

1. Gospodarski subjekt iz člena 48(1) da organom držav članic za nadzor trga ali nacionalnim organom na zahtevo na voljo poročilo o preverjanju in odločitev o odobritvi, sprejeto v skladu s členom 51, revizijska poročila iz člena 48(2) ter razpoložljiva dokazila o skladnosti s shemo potrebne skrbnosti, ki jo je Komisija priznala v skladu s členom 53.
2. Gospodarski subjekt iz člena 48(1) da svojim neposrednim kupcem iz spodnjega dela oskrbovalne verige na voljo vse ustrezne informacije, ki jih je pridobil in shranil na podlagi svoje politike potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami, pri čemer ustrezno upošteva poslovno zaupnost in druga vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo.

3. Gospodarski subjekt iz člena 48(1) vsako leto pregleda in javno objavi, tudi na spletu, poročilo o svoji politiki potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami. To poročilo vključuje podatke in informacije, predstavljene tako, da so končnim uporabnikom zlahka razumljivi in da so zadevne baterije jasno opredeljene, o ukrepih, ki jih je navedeni gospodarski subjekt sprejel zaradi izpolnjevanja zahtev iz členov 49 in 50, vključno z ugotovljenimi znatnimi škodljivimi vplivi glede na kategorije tveganja iz točke 2 Priloge X in načini za njihovo odpravljanje, ter zbirno poročilo o neodvisnem preverjanju v skladu s členom 51, vključno z nazivom priglašene organa, pri čemer se ustrezno upoštevajo poslovna zaupnost in druga vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo. Poročilu po potrebi vsebuje tudi podatke o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v zvezi s pridobivanjem in predelavo surovin, prisotnih v baterijah, ter trgovino z njimi.

4. Kadar lahko gospodarski subjekt iz člena 48(1) dokaže, da so surovine iz točke 1 Priloge X, vsebovane v bateriji, pridobljene iz recikliranih virov, objavi svoje ustrezno podrobne sklepe, pri čemer ustrezno upošteva poslovno zaupnost in druga vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo.

Člen 53

Priznavanje shem potrebne skrbnosti

1. Vlade, industrijska združenja in skupine zainteresiranih organizacij, ki razvijejo in nadzorujejo sheme potrebne skrbnosti (v nadaljnjem besedilu: lastniki shem), lahko Komisijo zaprosijo, da njihove sheme prizna. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov za določitev zahtev glede informacij, ki jih mora taka vloga za priznanje vsebovati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).
2. Kadar Komisija na podlagi dokazov in informacij, predloženih v skladu z odstavkom 1 tega člena, ugotovi, da shema potrebne skrbnosti iz navedenega odstavka gospodarskim subjektom omogoča, da izpolnjujejo zahteve iz členov 48, 49, 50 in 52, sprejme izvedbeni akt, s katerim prizna enakovrednost navedene sheme z zahtevami iz te uredbe. Pred sprejetjem tega izvedbenega akta se posvetuje s Centrom OECD za odgovorno poslovno ravnanje. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Komisija pri odločanju o priznanju sheme potrebne skrbnosti upošteva različne industrijske prakse, ki jih zajema ta shema, ter pristop in metodo na podlagi tveganja, ki ju ta shema uporablja za opredelitev tveganj.

3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 89, da določi merila in metodologijo, na podlagi katerih v skladu z odstavkom 2 tega člena ugotovi, ali sheme potrebne skrbnosti gospodarskim subjektom omogočajo, da izpolnjujejo zahteve iz členov 48, 49, 50 in 52. Komisija po potrebi tudi redno preverja, ali priznane sheme potrebne skrbnosti še naprej izpolnjujejo merila, na podlagi katerih je bila na podlagi odstavka 2 tega člena sprejeta odločitev, da se jim prizna enakovrednost.
4. Lastnik sheme potrebne skrbnosti, za katero je bila priznana enakovrednost v skladu z odstavkom 2, Komisijo brez odlašanja obvesti o kakršnih koli spremembah ali posodobitvah zadevne sheme. Komisija oceni, ali take spremembe ali posodobitve vplivajo na priznanje enakovrednosti zadevne sheme, in sprejme ustrezne ukrepe.
5. Če so na voljo dokazi o večkratnih ali hujših primerih, ko gospodarski subjekti, ki izvajajo shemo, priznana v skladu z odstavkom 2 tega člena, ne izpolnjujejo zahtev iz členov 48, 49, 50 in 52, Komisija ob posvetovanju z lastnikom priznane sheme potrebne skrbnosti preuči, ali ti primeri kažejo na pomanjkljivosti v shemi.
6. Kadar Komisija ugotovi neizpolnjevanje zahtev iz členov 48, 49, 50 in 52 ali pomanjkljivosti v priznani shemi potrebne skrbnosti, lahko da lastniku sheme na voljo ustrezno obdobje za izvedbo popravnih ukrepov.

7. Kadar lastnik sheme ne izvede potrebnih popravnih ukrepov ali to zavrne in kadar Komisija ugotovi, da neizpolnjevanje ali pomanjkljivosti iz odstavka 6 tega člena ogrožajo možnost gospodarskega subjekta iz člena 48(1), ki izvaja shemo, da izpolni zahteve iz členov 48, 49, 50 in 52, ali kadar so večkratni ali hujši primeri neizpolnjevanja s strani gospodarskih subjektov, ki izvajajo shemo, posledica pomanjkljivosti v shemi, Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim prekliče priznanje enakovrednosti sheme. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).
8. Komisija vzpostavi in posodablja register priznanih shem potrebne skrbnosti. Navedeni register je javno dostopen na spletu.

Poglavje VIII

Ravnanje z odpadnimi baterijami

Člen 54

Pristojni organ

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov, odgovornih za izpolnjevanje obveznosti iz tega poglavja, zlasti za spremljanje in preverjanje, da proizvajalci in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, izpolnjujejo svoje obveznosti iz tega poglavja.
2. Poleg tega lahko vsaka država članica enega od pristojnih organov iz odstavka 1 imenuje za kontaktno točko za komuniciranje s Komisijo na podlagi odstavka 4.
3. Države članice določijo podrobnosti v zvezi z organizacijo in delovanjem pristojnega organa oziroma organov, vključno z upravnimi in postopkovnimi pravili, za:
 - (a) registracijo proizvajalcev v skladu s členom 55;
 - (b) odobritev proizvajalcev in organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, v skladu s členom 58;

- (c) spremljanje izvajanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 57;
 - (d) zbiranje podatkov o baterijah in odpadnih baterijah v skladu s členom 75;
 - (e) zagotavljanje informacij v skladu s členom 76.
4. Države članice do ... [tri mesece po datumu iz člena 96(2), drugi pododstavek, točka (c), te uredbe] Komisijo uradno obvestijo o imenih in naslovih pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1. Države članice brez nepotrebnega odlašanja obvestijo Komisijo o kakršnih koli spremembah imen ali naslovov navedenih pristojnih organov.

Člen 55

Register proizvajalcev

1. Države članice vzpostavijo register proizvajalcev, ki se uporablja za spremljanje skladnosti proizvajalcev z zahtevami iz tega poglavja.
2. Proizvajalci se registrirajo v registru iz odstavka 1. V ta namen vložijo zahtevek za registracijo v vsaki državi članici, v kateri prvič omogočijo dostopnost baterije na trgu.

Proizvajalci vložijo zahtevek za registracijo prek sistema za elektronsko obdelavo podatkov iz odstavka 9, točka (a).

Proizvajalci omogočijo dostopnost baterij, vključno s tistimi, vgrajenimi v aparate, lahka ali druga vozila, na trgu države članice le, če so sami ali, v primeru pooblastitve, njihovi pooblaščenici zastopniki za razširjeno odgovornost proizvajalca registrirani v zadevni državi članici.

3. Zahtevek za registracijo vključuje naslednje informacije:

- (a) ime, imena blagovnih znamk, če so na voljo, pod katerimi proizvajalec deluje v državi članici, in naslov proizvajalca, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko, če je na voljo, spletnim in elektronskim naslovom, pri čemer se navede enotna kontaktna točka;
- (b) nacionalno identifikacijsko oznako proizvajalca, vključno z njegovo številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko in evropsko ali nacionalno davčno identifikacijsko številko;
- (c) kategorijo ali kategorije baterij, katerih dostopnost namerava proizvajalec prvič omogočiti na trgu na ozemlju države članice, in sicer prenosne baterije, industrijske baterije, baterije za lahka vozila, baterije za električna vozila ali baterije SLI, in njihovo kemijsko sestavo;

- (d) informacije o tem, kako proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 56 oziroma zahteve iz členov 59, 60 in 61:
- (i) zahteve iz te točke (d) v zvezi s prenosnimi baterijami ali baterijami za lahka vozila so izpolnjene s predložitvijo:
- informacij v pisni obliki o ukrepih, ki jih proizvajalec izvaja, da bi izpolnil obveznosti iz naslova odgovornosti proizvajalca iz člena 56, o uvedenih ukrepih za izpolnjevanje obveznosti ločenega zbiranja iz člena 59(1) ali 60(1) glede na količino baterij, katerih dostopnost proizvajalec omogoči na trgu v državi članici, in o sistemu za zagotovitev zanesljivosti podatkov, sporočenih pristojnim organom,
 - kadar je ustrezno, imena in kontaktnih podatkov, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko, spletnim in elektronskim naslovom ter nacionalno identifikacijsko oznako organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ki jo proizvajalec imenuje za izpolnjevanje svojih obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 57(1) in (2), vključno s številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko in evropsko ali nacionalno davčno identifikacijsko številko organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, in pooblastila proizvajalca, ki ga zastopa;

- (ii) zahteve iz te točke (d) v zvezi z baterijami SLI, industrijskimi baterijami in baterijami za električna vozila so izpolnjene s predložitvijo:
- informacij v pisni obliki o ukrepih, ki jih proizvajalec izvaja, da bi izpolnil obveznosti iz naslova odgovornosti proizvajalca iz člena 56, o uvedenih ukrepih za izpolnjevanje obveznosti zbiranja iz člena 61(1) glede na količino baterij, katerih dostopnost proizvajalec omogoči na trgu v državi članici, in o sistemu za zagotovitev zanesljivosti podatkov, sporočenih pristojnim organom,
 - kadar je ustrezno, imena in kontaktnih podatkov, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko, spletnim in elektronskim naslovom ter nacionalno identifikacijsko oznako organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ki jo proizvajalec imenuje za izpolnjevanje svojih obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 57(1) in (2), vključno s številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko in evropsko ali nacionalno davčno identifikacijsko številko organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, in pooblastila proizvajalca, ki ga zastopa;

- (e) izjavo proizvajalca ali, kadar je ustrezno, pooblaščenega zastopnika proizvajalca ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, imenovane v skladu s členom 57(1), v kateri je navedeno, da so predložene informacije resnične.
4. Brez poseganja v odstavek 3 tega člena se informacije iz točke (d) navedenega odstavka zagotovijo bodisi v zahtevku za registracijo v skladu z odstavkom 3 tega člena bodisi v zahtevku za odobritev v skladu s členom 58. Tak zahtevek za odobritev vključuje vsaj informacije o samostojnem ali skupnem izpolnjevanju obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca.
5. Država članica lahko po potrebi zahteva dodatne informacije ali dokumente za učinkovito uporabo registra proizvajalcev.
6. Kadar proizvajalec v skladu s členom 57(1) imenuje organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, navedena organizacija, če zadevna država članica ne določi drugače, smiselno izpolnjuje obveznosti iz tega člena.
7. Obveznosti iz tega člena lahko v imenu proizvajalca izpolni pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca.

Kadar obveznosti na podlagi tega člena v imenu proizvajalca izpolni pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca, ki zastopa več kot enega proizvajalca, poleg informacij, zahtevanih na podlagi odstavka 3, ta pooblaščen zastopnik ločeno predloži ime in kontaktne podatke za vsakega proizvajalca, ki ga zastopa.

8. Države članice lahko odločijo, da postopek registracije na podlagi tega člena in postopek odobritve na podlagi člena 58 predstavljata enoten postopek, če so v zahtevku izpolnjene zahteve iz odstavkov 3 do 7 tega člena.
9. Pristojni organ:
 - (a) na svojem spletišču objavi informacije o postopku vložitve zahtevka prek sistema za elektronsko obdelavo podatkov;
 - (b) odobri registracijo in dodeli registracijsko številko v največ 12 tednih od trenutka, ko se predložijo vse informacije, zahtevane na podlagi odstavkov 2 in 3.
10. Pristojni organ lahko:
 - (a) določi več načinov v zvezi z zahtevami in postopkom registracije brez dodatnih vsebinskih zahtev poleg tistih, ki so že navedene v odstavkih 2 in 3;

(b) proizvajalcem zaračuna sorazmerne pristojbine na podlagi stroškov za obravnavo zahtevkov iz odstavka 2.

11. Pristojni organ lahko zavrne registracijo proizvajalca ali prekliče registracijo proizvajalca, kadar informacije iz odstavka 3 in z njimi povezana dokumentarna dokazila niso predloženi ali niso zadostni ali kadar proizvajalec ne izpolnjuje več zahtev iz odstavka 3, točka (d).

Pristojni organ prekliče registracijo proizvajalca, če je ta prenehal obstajati.

12. Proizvajalec ali, kadar je ustrezno, pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, imenovana v imenu proizvajalcev, ki jih zastopa, brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti pristojni organ o vseh spremembah informacij, vsebovanih v registraciji, in vsakem trajnem prenehanju omogočanja dostopnosti baterij, na katere se nanaša registracija, na trgu na ozemlju države članice.

13. Kadar informacije v registru proizvajalcev niso javno dostopne, države članice zagotovijo, da se ponudnikom spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb s proizvajalci na daljavo, omogoči brezplačen dostop do informacij v registru.

Člen 56

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Proizvajalci imajo razširjeno odgovornost proizvajalca za baterije, katerih dostopnost prvič omogočajo na trgu na ozemlju države članice. Taki proizvajalci morajo izpolnjevati zahteve iz členov 8 in 8a Direktive 2008/98/ES ter tega poglavja.
2. Gospodarski subjekt, ki na trgu na ozemlju države članice prvič omogoča dostopnost baterije, ki je bila pripravljena za ponovno uporabo, pripravljena za spremembo namena, katere namen je bil spremenjen ali ki je bila ponovno izdelana, se za namene te uredbe šteje za proizvajalca take baterije in ima razširjeno odgovornost proizvajalca.
3. Proizvajalec, kot je opredeljen v členu 3, točka 47(d), imenuje pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca v vsaki državi članici, v kateri prodaja baterije. Tako imenovanje se opravi s pisnim pooblastilom.

4. Finančni prispevki, ki jih mora plačati proizvajalec, krijejo naslednje stroške za proizvode, katerih dostopnost proizvajalec omogoča na trgu zadevne države članice:
- (a) stroške ločenega zbiranja odpadnih baterij in njihovega poznejšega prevoza in obdelave, pri čemer se upoštevajo vsi prihodki od priprave za ponovno uporabo ali priprave za spremembo namena ali od vrednosti sekundarnih surovin, pridobljenih iz recikliranih odpadnih baterij;
 - (b) stroške izvajanja sortirne analize zbranih mešanih komunalnih odpadkov v skladu s členom 69(5);
 - (c) stroške zagotavljanja informacij o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi v skladu s členom 74;
 - (d) stroške zbiranja podatkov in poročanja pristojnim organom v skladu s členom 75.
5. V primeru omogočanja dostopnosti baterij, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, lahko proizvajalci prvotnih baterij in proizvajalci baterij, ki so dane na trg kot rezultat teh postopkov, vzpostavijo in prilagodijo mehanizem za delitev stroškov na podlagi dejanske porazdelitve stroškov med različne proizvajalce iz odstavka 4, točke (a), (c) in (d).

Kadar za baterijo iz odstavka 2 velja več kot ena razširjena odgovornost proizvajalca, prvi proizvajalec, ki omogoči dostopnost te baterije na trgu, ne nosi dodatnih stroškov zaradi mehanizma delitve stroškov iz prvega pododstavka.

Komisija olajša izmenjavo informacij in najboljših praks med državami članicami v zvezi s takimi mehanizmi delitve stroškov.

Člen 57

Organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci lahko imenujejo organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev in odobreno v skladu s členom 58, da v njihovem imenu izpolnjuje obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca. Države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi tako imenovanje organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, določijo za obvezno. Taki ukrepi so upravičeni na podlagi posebnih značilnosti določene kategorije baterij, danih na trg, in s tem povezanih značilnosti ravnanja z odpadki.

2. V primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zagotovijo enako obravnavo proizvajalcev ne glede na njihov izvor ali velikost, brez nalaganja nesorazmernega bremena proizvajalcem majhnih količin baterij, vključno z malimi in srednjimi podjetji. Poleg tega zagotovijo, da se finančni prispevki, ki jim jih plačajo proizvajalci:
- (a) prilagodijo v skladu s členom 8a(4), točka (b), Direktive 2008/98/ES in vsaj glede na kategorijo in kemijsko sestavo baterij ter ob upoštevanju, kot je ustrezno, možnosti ponovnega polnjenja, ravni vsebnosti recikliranih materialov pri proizvodnji baterij in ali so bile baterije pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, da je bil njihov namen spremenjen ali so bile ponovno izdelane, in njihovega ogljičnega odtisa, ter
 - (b) prilagodijo tako, da se upoštevajo morebitni prihodki, ki jih pridobijo organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, od priprave za ponovno uporabo ali priprave za spremembo namena ali od vrednosti sekundarnih surovin, pridobljenih iz recikliranih odpadnih baterij.
3. Kadar je v državi članici več organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, odobrenih, da v imenu proizvajalcev izpolnjujejo obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, te organizacije zagotovijo pokritost dejavnosti iz člena 59(1), člena 60(1) in člena 61(1) na celotnem ozemlju države članice. Za zagotovitev, da organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, usklajeno izpolnjujejo svoje obveznosti, države članice imenujejo pristojni organ ali za ta namen imenujejo neodvisno tretjo stran.

4. Organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zagotovijo zaupnost podatkov, s katerimi razpolagajo, glede notranjih informacij ali informacij, ki jih je mogoče neposredno pripisati posameznim proizvajalcem ali njihovim pooblaščenim zastopnikom za razširjeno odgovornost proizvajalca.
5. Organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, poleg informacij iz člena 8a(3), točka (e), Direktive 2008/98/ES na svojih spletiščih vsaj vsako leto ob upoštevanju poslovne in industrijske zaupnosti objavijo informacije o stopnji ločenega zbiranja odpadnih baterij, učinkovitosti recikliranja in deležih snovne predelave, ki so jih dosegli proizvajalci, ki so za izvajanje svojih obveznosti imenovali organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev.
6. Organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, poleg informacij iz odstavka 5 javno objavijo tudi informacije o izbirnem postopku za izvajalce ravnanja z odpadki, izbrane v skladu z odstavkom 8.
7. Kadar je to potrebno za preprečitev izkrivljanja notranjega trga, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta o določitvi meril za uporabo odstavka 2, točka (a), tega člena. Ta izvedbeni akt se ne nanaša na natančno določitev ravni prispevkov in se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

8. Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, za izvajalce ravnanja z odpadki na podlagi preglednih meril za izbor izvedejo nediskriminatoren izbirni postopek, ki ne nalaga nesorazmernega bremena malim in srednjim podjetjem.

Člen 58

Odobritev izpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca

1. Proizvajalec, v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, imenovane v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, zaprosijo za odobritev za izpolnjevanje obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca s strani pristojnega organa.
2. Odobritev je dana le, če se dokaže:
 - (a) da so zahteve iz člena 8a(3), točke (a) do (d), Direktive 2008/98/ES izpolnjene in da ukrepi, ki jih izvaja proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zadostujejo za izpolnitev obveznosti iz tega poglavja glede na količino baterij, katerih dostopnost na trgu na ozemlju države članice prvič omogočijo proizvajalec ali proizvajalci, v imenu katerih organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, deluje, ter

- (b) s predložitvijo dokumentarnih dokazil, da so zahteve iz člena 59(1) in (2) ali zahteve iz člena 60(1), (2) in (4) izpolnjene ter da so vzpostavljene vse ureditve, s katerimi se omogočita izpolnjevanje in trajna ohranitev vsaj cilja zbiranja iz člena 59(3) oziroma člena 60(3).
3. Države članice v svoje ukrepe, ki določajo upravna in postopkovna pravila iz člena 54(3), točka (b), vključijo podrobnosti postopka odobritve, ki se lahko razlikuje glede na to, ali je povezan s samostojnim ali skupnim izpolnjevanjem obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, in načini preverjanja skladnosti proizvajalcev ali organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, vključno z informacijami, ki jih morajo v ta namen zagotoviti proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev. Postopek odobritve vključuje zahteve o preverjanju ureditev, vzpostavljenih za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz člena 59(1) in (2) ter iz člena 60(1), (2) in (4), ter časovne okvire za preverjanje, ki ne presegajo 12 tednov od predložitve popolne dokumentacije zahtevka. Preverjanje lahko izvede neodvisni strokovnjak, ki o rezultatih preverjanja izda poročilo o preverjanju.
4. Proizvajalec ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, brez nepotrebnega odlašanja uradno obvestijo pristojni organ o vseh spremembah informacij iz odobritve, vseh spremembah v zvezi s pogoji odobritve ali trajnem prenehanju dejavnosti.

5. Mehanizem samonadzora iz člena 8a(3), točka (d), Direktive 2008/98/ES se izvaja redno in vsaj vsaka tri leta ter na zahtevo pristojnega organa, da se preveri, ali so izpolnjene določbe iz navedene točke in ali so še vedno izpolnjeni pogoji za odobritev iz odstavka 2 tega člena. Proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, pristojnemu organu na zahtevo predloži poročilo o samonadzoru in po potrebi osnutek načrta korektivnih ukrepov. Brez poseganja v pristojnosti iz odstavka 6 tega člena lahko pristojni organ da pripombe na poročilo o samonadzoru in osnutek načrta korektivnih ukrepov ter vse take pripombe sporoči proizvajalcu ali organizaciji za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev. Proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, pripravi in izvede načrt korektivnih ukrepov na podlagi teh pripomb.
6. Pristojni organ lahko razveljavi odobritev, če cilji zbiranja iz člena 59(3) ali člena 60(3) niso izpolnjeni ali če proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ne izpolnjuje več zahtev v zvezi z organizacijo zbiranja in obdelave odpadnih baterij ali ne poroča pristojnemu organu ali mu ne sporoči vseh sprememb, ki zadevajo pogoje odobritve, ali sta prenehala delovati.

7. Proizvajalec, v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, imenovane v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, zagotovijo jamstvo, namenjeno kritju stroškov, povezanih z dejavnostmi ravnanja z odpadki, ki jih mora plačati proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, v primeru neizpolnjevanja obveznosti iz naslova razširjene odgovornosti proizvajalca, tudi v primeru trajnega prenehanja dejavnosti ali insolventnosti. Države članice lahko določijo dodatne zahteve v zvezi s takim jamstvom. V primeru državne organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev se lahko tako jamstvo zagotovi tudi na drugačen način in ne le s strani organizacije same ter ima lahko obliko javnega sklada, ki se financira s pristojbinami proizvajalcev in za katerega je država članica, ki vodi organizacijo, solidarno odgovorna.

Člen 59

Zbiranje odpadnih prenosnih baterij

1. Proizvajalci prenosnih baterij ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), zagotovijo, da se vse odpadne prenosne baterije, ne glede na njihovo naravo, kemijsko sestavo, stanje, znamko ali poreklo, ločeno zbirajo na ozemlju države članice, kjer prvič omogočajo dostopnost prenosnih baterij na trgu. V ta namen:
- (a) vzpostavijo sistem za prevzem in zbiranje za odpadne prenosne baterije;

- (b) subjektom iz odstavka 2, točka (a), nudijo brezplačen prevzem odpadnih prenosnih baterij in zagotovijo zbiranje odpadnih prenosnih baterij pri vseh tistih subjektih, ki to ponudbo izkoristijo (v nadaljnjem besedilu: priključena zbirna mesta za odpadne prenosne baterije);
- (c) zagotovijo potrebne praktične ureditve za zbiranje in prevoz odpadnih prenosnih baterij in med drugim priključenim zbirnim mestom za odpadne prenosne baterije brezplačno priskrbijo ustrezne zabojnike za zbiranje in prevoz, ki izpolnjujejo zahteve iz Direktive 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (d) brezplačno zbirajo odpadne prenosne baterije, ki se zberejo na priključenih zbirnih mestih, sorazmerno dovolj pogosto glede na območje pokritosti ter glede na količino in nevarno naravo odpadnih prenosnih baterij, ki se običajno zbirajo na teh priključenih zbirnih mestih za odpadne prenosne baterije;
- (e) brezplačno zbirajo odpadne prenosne baterije, odstranjene iz odpadne električne in elektronske opreme, s pogostostjo, ki je sorazmerna s količino in nevarno naravo odpadnih prenosnih baterij;

¹ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

- (f) zagotovijo, da izvajalec ravnanja z odpadki odpadne prenosne baterije, ki se zberejo na priključenih zbirnih mestih za odpadne prenosne baterije ter odstranijo iz odpadne električne in elektronske opreme, naknadno obdela v objektu z dovoljenjem v skladu s členom 70.
2. Proizvajalci prenosnih baterij ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), zagotovijo, da sistem za prevzem in zbiranje odpadnih prenosnih baterij:
- (a) zajema zbirna mesta, ki jih vzpostavijo sami v sodelovanju z enim ali več od naslednjih:
 - (i) distributerji v skladu s členom 62;
 - (ii) obrati za obdelavo izrabljenih vozil, za katere velja Direktiva 2000/53/ES;
 - (iii) javnimi organi ali tretjimi osebami, ki ravnaajo z odpadki v njihovem imenu, v skladu s členom 66;
 - (iv) prostovoljnimi zbirnimi mesti v skladu s členom 67;
 - (v) obrati za obdelavo odpadne električne in elektronske opreme, za katere velja Direktiva 2012/19/EU, ter

- (b) pokriva celotno ozemlje države članice ob upoštevanju števila in gostote prebivalstva, pričakovane količine odpadnih prenosnih baterij, dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, pri čemer ni omejen na območja, kjer sta zbiranje odpadnih prenosnih baterij in naknadno ravnanje z njimi dobičkonosna.
3. Proizvajalci prenosnih baterij ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), morajo doseči in trajno izpolnjevati najmanj naslednje cilje za zbiranje odpadnih prenosnih baterij:
- (a) 45 % do 31. decembra 2023;
 - (b) 63 % do 31. decembra 2027;
 - (c) 73 % do 31. decembra 2030.

Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), izračunajo stopnjo zbiranja iz tega odstavka v skladu s Prilogo XI.

4. Končni uporabniki lahko odpadne prenosne baterije zavržejo na zbirnih mestih iz odstavka 2, točka (a), in to storijo brezplačno ali brez zahteve po nakupu nove baterije ali zahteve, da je bila prenosna baterija kupljena pri proizvajalcih, ki so vzpostavili zbirna mesta.

5. Za zbirna mesta, vzpostavljena v skladu z odstavkom 2, točke (a)(i), (iii) in (iv), ne veljajo zahteve za registracijo ali dovoljenje iz Direktive 2008/98/ES.
6. Države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi zahtevajo, da lahko zbirna mesta iz odstavka 2, točka (a), tega člena zbirajo odpadne prenosne baterije le, če sklenejo pogodbo s proizvajalci ali organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1).
7. Zaradi pričakovanega razvoja trga in podaljšanja pričakovane življenjske dobe polnilnih prenosnih baterij in da se bolje ugotovi dejanska količina odpadnih prenosnih baterij, ki so na voljo za zbiranje, na Komisijo prenese pooblastilo, da do ... [48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirane akte v skladu s členom 89, s katerimi spremeni metodologijo za izračun stopnje zbiranja prenosnih baterij iz Priloge XI, in cilj zbiranja iz odstavka 3 tega člena, da se ta cilj zbiranja prilagodi novi metodologiji, pri čemer se ohranijo enake ambicije in časovni okvir.

Člen 60

Zbiranje odpadnih baterij za lahka vozila

1. Proizvajalci baterij za lahka vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), zagotovijo, da se vse odpadne baterije za lahka vozila, ne glede na njihovo naravo, kemijsko sestavo, stanje, znamko ali poreklo, ločeno zbirajo na ozemlju države članice, kjer prvič omogočajo dostopnost baterij na trgu. V ta namen:
 - (a) vzpostavijo sistem za prevzem in zbiranje za odpadne baterije za lahka vozila;
 - (b) subjektom iz odstavka 2, točka (a), nudijo brezplačen prevzem odpadnih baterij za lahka vozila in zagotovijo zbiranje odpadnih baterij za lahka vozila pri vseh tistih subjektih, ki to ponudbo izkoristijo (v nadaljnjem besedilu: priključena zbirna mesta za baterije za lahka vozila);
 - (c) zagotovijo potrebne praktične ureditve za zbiranje in prevoz odpadnih baterij za lahka vozila in med drugim priključenim zbirnim mestom za baterije za lahka vozila brezplačno priskrbijo ustrezne zabojnike za zbiranje in prevoz, ki izpolnjujejo zahteve iz Direktive 2008/68/ES;

- (d) brezplačno zbirajo odpadne baterije za lahka vozila, ki se zberejo na priključenih zbirnih mestih za baterije za lahka vozila, sorazmerno dovolj pogosto glede na območje pokritosti ter glede na količino in nevarno naravo odpadnih baterij za lahka vozila, ki se običajno zbirajo na navedenih priključenih zbirnih mestih;
- (e) brezplačno zbirajo odpadne baterije za lahka vozila, odstranjene iz odpadne električne in elektronske opreme, s pogostostjo, ki je sorazmerna s količino in nevarno naravo odpadnih baterij za lahka vozila;
- (f) zagotovijo, da izvajalec ravnanja z odpadki odpadne baterije za lahka vozila, zbrane na priključenih zbirnih mestih za baterije za lahka vozila ter odstranjene iz odpadne električne in elektronske opreme, pozneje obdela in reciklira v napravi z dovoljenjem v skladu s členom 70.

2. Proizvajalci baterij za lahka vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), zagotovijo, da sistem za prevzem in zbiranje odpadnih baterij za lahka vozila:

- (a) zajema zbirna mesta, ki jih vzpostavijo sami v sodelovanju z enim ali več od naslednjih:
 - (i) distributerji v skladu s členom 62;
 - (ii) obrati za obdelavo izrabljenih vozil, za katere velja Direktiva 2000/53/ES;

(iii) javnimi organi ali tretjimi osebami, ki ravnaajo z odpadki v njihovem imenu, v skladu s členom 66;

(iv) prostovoljnimi zbirnimi mesti v skladu s členom 67;

(v) obrati za obdelavo odpadne električne in elektronske opreme, za katere velja Direktiva 2012/19/EU in

(b) pokriva celotno ozemlje države članice ob upoštevanju števila in gostote prebivalstva, pričakovane količine odpadnih baterij za lahka vozila, dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, pri čemer ni omejen na območja, kjer sta zbiranje odpadnih baterij za lahka vozila in poznejše ravnanje z njimi dobičkonosna.

3. Proizvajalci baterij za lahka vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), dosejajo in trajno ohranijo najmanj naslednje cilje zbiranja odpadnih baterij za lahka vozila:

(a) 51 % do 31. decembra 2028;

(b) 61 % do 31. decembra 2031.

Proizvajalci baterij za lahka vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), izračunajo stopnjo zbiranja iz tega odstavka v skladu s Prilogo XI.

4. Proizvajalci baterij za lahka vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1):
- (a) vzpostavijo zbirna mesta iz odstavka 2, točka (a), z ustrežno infrastrukturo za ločeno zbiranje odpadnih baterij za lahka vozila, ki izpolnjujejo veljavne varnostne zahteve, ter pokrijejo potrebne stroške, ki jih imajo navedena zbirna mesta v zvezi z dejavnostmi, v okviru katerih se odpadne baterije prevzamejo; zabojnike za zbiranje in začasno skladiščenje takih odpadnih baterij na zbirnih mestih so ustrezne glede na količino in nevarno naravo odpadnih baterij za lahka vozila, ki se bodo verjetno zbirale na navedenih zbirnih mestih;
 - (b) zbiranje odpadnih baterij za lahka vozila na zbirnih mestih iz odstavka 2, točka (a), izvajajo sorazmerno dovolj pogosto glede na zmogljivost skladiščenja infrastrukture za ločeno zbiranje ter količino in nevarno naravo odpadnih baterij, ki se običajno zbirajo na navedenih zbirnih mestih, in
 - (c) zagotovijo dostavo odpadnih baterij za lahka vozila, zbranih na zbirnih mestih iz odstavka 2, točka (a), tega člena, v naprave z dovoljenjem za obdelavo v skladu s členoma 70 in 73.
5. Končni uporabniki lahko odpadne baterije za lahka vozila zavržejo na zbirnih mestih iz odstavka 2, točka (a), in to storijo brezplačno ali brez zahteve po nakupu nove baterije ali zahteve, da je bila baterija za lahka vozila kupljena pri proizvajalcih, ki so vzpostavili zbirna mesta.

6. Za zbirna mesta, vzpostavljena v skladu z odstavkom 2, točke (a)(i), (iii) in (iv), ne veljajo zahteve za registracijo ali dovoljenje iz Direktive 2008/98/ES.
7. Države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi zahtevajo, da lahko zbirna mesta iz odstavka 2, točka (a), tega člena zbirajo odpadne baterije za lahka vozila le, če so sklenila pogodbo s proizvajalci ali organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1).
8. Zaradi pričakovanega razvoja trga in podaljšanja pričakovane življenjske dobe baterij za lahka vozila in da se bolje ugotovi dejanska količina odpadnih baterij za lahka vozila, na voljo za zbiranje, na Komisijo prenese pooblastilo, da do ... [48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirane akte v skladu s členom 89, s katerimi spremeni metodologijo za izračun stopnje zbiranja odpadnih baterij za lahka vozila iz Priloge XI, in cilj zbiranja iz odstavka 3 tega člena, da se cilj zbiranja prilagodi novi metodologiji, pri čemer se ohranijo enake ambicije in časovni okvir.

Člen 61

Zbiranje odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila

1. Proizvajalci baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), od končnega uporabnika brezplačno prevzamejo in zagotovijo, da se vse odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije in odpadne baterije za električna vozila ne glede na naravo, kemijsko sestavo, stanje, znamko ali poreklo zadevnih kategorij, katerih dostopnost so prvič omogočili na trgu na ozemlju navedene države članice, zbirajo ločeno. V ta namen se strinjajo, da bodo odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije in odpadne baterije za električna vozila prevzeli od končnih uporabnikov ali iz sistemov za prevzem in zbiranje, ki vključujejo zbirna mesta, ki so jih vzpostavili v sodelovanju z:
 - (a) distributerji baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila v skladu s členom 62(1);
 - (b) izvajalci, ki opravljajo dejavnosti ponovne proizvodnje ali spremembe namena baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila;

- (c) obrati za obdelavo odpadne električne in elektronske opreme in izrabljenih vozil iz člena 65 v zvezi z odpadnimi baterijami SLI, odpadnimi industrijskimi baterijami in odpadnimi baterijami za električna vozila, ki izhajajo iz njihovih dejavnosti;
- (d) javnimi organi ali tretjimi osebami, ki ravnaajo z odpadki v njihovem imenu, v skladu s členom 66.

Države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi zahtevajo, da lahko subjekti iz prvega pododstavka, točke (a) do (d), zbirajo odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije ter odpadne baterije za električna vozila le, če so sklenili pogodbo s proizvajalci ali organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1).

Kadar je treba odpadne industrijske baterije predhodno razstaviti v prostorih zasebnih, nekomercialnih uporabnikov, obveznost proizvajalca, da navedene odpadne baterije prevzame, ne povzroči nobenih stroškov v zvezi z razstavljanjem in zbiranjem teh odpadnih baterij, ki bi jih morali kriti ti uporabniki.

2. Ureditve glede prevzema, kot so vzpostavljene v skladu z odstavkom 1, zajemajo celotno ozemlje države članice ob upoštevanju števila in gostote prebivalstva, pričakovane količine odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, pri čemer niso omejene na območja, kjer je zbiranje odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila ter poznejše ravnanje z njimi dobičkonosno.
3. Proizvajalci baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1):
 - (a) zagotovijo sisteme za prevzem in zbiranje iz odstavka 1 z ustrezno infrastrukturo za ločeno zbiranje odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, ki izpolnjujejo veljavne varnostne zahteve, ter pokrijejo potrebne stroške, ki jih imajo navedeni sistemi za prevzem in zbiranje v zvezi z dejavnostmi, v okviru katerih se baterije prevzamejo; zabojniki za zbiranje in začasno skladiščenje takih odpadnih baterij v sistemih za prevzem in zbiranje so ustrezni glede na količino in nevarno naravo odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, ki se bodo verjetno zbirale na navedenih zbirnih mestih;

- (b) zbiranje odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila v sistemih za prevzem in zbiranje iz odstavka 1 izvajajo sorazmerno dovolj pogosto glede na zmogljivost skladiščenja infrastrukture za ločeno zbiranje ter količino in nevarno naravo odpadnih baterij, ki se običajno zbirajo v navedenih sistemih za prevzem in zbiranje, in
 - (c) zagotovijo dostavo odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, ki so jih prevzeli od končnih uporabnikov ali iz sistemov za prevzem in zbiranje iz odstavka 1 tega člena, v naprave z dovoljenjem, za obdelavo v skladu s členoma 70 in 73.
4. Subjekti iz odstavka 1, točke (a) do (d), tega člena lahko predajo zbrane odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije in odpadne baterije za električna vozila izvajalcem ravnanja z odpadki, izbranim v skladu s členom 57(8), zaradi njihove obdelave v skladu s členom 70. V takih primerih se šteje, da so obveznosti proizvajalcev na podlagi odstavka 3, točka (c), tega člena izpolnjene.

Člen 62
Obveznosti distributerjev

1. Distributerji od končnega uporabnika brezplačno prevzamejo odpadne baterije brez zahteve, da končni uporabnik kupi ali je kupil novo baterijo, ne glede na njihovo kemijsko sestavo, znamko ali poreklo, in sicer:
 - (a) odpadne prenosne baterije distributerji prevzamejo na svojem prodajnem mestu ali v njegovi neposredni bližini;
 - (b) odpadne baterije za lahka vozila, odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije in odpadne baterije za električna vozila distributerji prevzamejo na svojem prodajnem mestu ali v njegovi bližini.

2. Obveznost prevzema iz odstavka 1:
 - (a) se ne uporablja za odpadne proizvode, ki vsebujejo baterije;
 - (b) je omejena glede na kategorije odpadnih baterij, ki jih distributer ponuja ali jih je ponujal kot nove baterije, v zvezi z odpadnimi prenosnimi baterijami, pa tudi glede na količino, ki jo neprofesionalni končni uporabniki običajno zavržejo.

3. Distributerji predajo odpadne baterije, ki so jih prevzeli, proizvajalcem ali organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ki so odgovorne za zbiranje teh odpadnih baterij v skladu s členi 59, 60 oziroma 61, ali izvajalcu ravnanja z odpadki, izbranemu v skladu s členom 57(8), v obdelavo v skladu s členom 70.
4. Obveznosti na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo za distributerje, ki dobavljajo baterije na podlagi pogodb s končnimi uporabniki, sklenjenih na daljavo. Ti distributerji zagotovijo zadostno število zbirnih mest, ki pokrivajo celotno ozemlje države članice, ob upoštevanju števila in gostote prebivalstva, pričakovane količine odpadnih prenosnih baterij, odpadnih baterij za lahka vozila, odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij oziroma odpadnih baterij za električna vozila ter njihove dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, ki jim omogočajo, da lahko baterije vrnejo.
5. V primeru prodaje z dostavo distributerji ponudijo, da bodo na mestu dostave končnemu uporabniku ali na lokalnem zbirnem mestu brezplačno prevzeli odpadne prenosne baterije, odpadne baterije za lahka vozila, odpadne industrijske baterije, odpadne baterije SLI in odpadne baterije za električna vozila. Končni uporabnik je ob naročilu baterije obveščen o ureditvi prevzema odpadne baterije.

6. Za namene skladnosti s členom 30(1), točki (d) in (e), Uredbe (EU) 2022/2065 ponudniki spletnih platform, ki spadajo na področje uporabe oddelka 4 poglavja III navedene uredbe in ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s proizvajalci, pridobijo naslednje informacije od proizvajalcev, ki potrošnikom v Uniji ponujajo baterije, vključno z baterijami, vgrajenimi v aparate, lahka vozila ali druga vozila:
- (a) podrobnosti o registru proizvajalcev iz člena 55 in registrski številki proizvajalca oziroma registrskih številkah v tem registru;
 - (b) samocertificiranje proizvajalca, ki se zaveže, da bo ponujal samo baterije, vključno s tistimi, ki so vgrajene v aparate, lahka vozila ali druga vozila, v zvezi s katerimi so izpolnjene zahteve razširjene odgovornosti proizvajalca iz člena 56(1), (2), (3) in (4), člena 57(1) ter člena 58(1), (2) in (7).

Člen 63

Kavcijski sistemi za baterije

Komisija do 31. decembra 2027 oceni izvedljivost in morebitne koristi vzpostavitve kavcijskih sistemov za baterije, zlasti za prenosne baterije za splošno rabo. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo ter prouči možnost sprejetja ustreznih ukrepov, vključno s sprejetjem zakonodajnih predlogov.

Člen 64

Obveznosti končnih uporabnikov

1. Končni uporabniki zavržejo odpadne baterije ločeno od drugih tokov odpadkov, vključno z mešanimi komunalnimi odpadki.
2. Končni uporabniki zavržejo odpadne baterije na označenih mestih za ločeno zbiranje, vzpostavljenih ali skladnih s posebnimi dogovori, sklenjenimi s proizvajalcem ali organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, v skladu s členi 59, 60 in 61.

Člen 65

Obveznosti upravljavcev obratov za obdelavo

1. Upravljavci obratov za obdelavo, za katere velja Direktiva 2000/53/ES ali Direktiva 2012/19/EU, oddajo odpadne baterije iz obdelave izrabljenih vozil ali odpadne električne in elektronske opreme proizvajalcem ustrezne kategorije baterij ali organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), ali izvajalcem ravnanja z odpadki, izbranim v skladu s členom 57(8), v obdelavo v skladu z zahtevami iz člena 70.
2. Upravljavci obratov za obdelavo iz odstavka 1 vodijo evidence o navedenih transakcijah prodaje.

Člen 66

Sodelovanje javnih organov, odgovornih za ravnanje z odpadki

1. Odpadne baterije zasebnih, nekomercialnih končnih uporabnikov se lahko zavržejo na mestih za ločeno zbiranje, ki jih vzpostavijo javni organi, odgovorni za ravnanje z odpadki.
2. Javni organi, odgovorni za ravnanje z odpadki, zagotovijo, da se zbrane odpadne baterije obdelajo v skladu s členom 70 tako, da:
 - (a) se predajo proizvajalcem ustrezne kategorije baterij ali organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), ali izvajalcem ravnanja z odpadki, izbranim v skladu s členom 57(8), ali
 - (b) sami izvedejo obdelavo zbranih odpadnih baterij v skladu s členom 68(2).

Člen 67

Sodelovanje prostovoljnih zbirnih mest

1. Prostovoljna zbirna mesta odpadnih prenosnih baterij predajo zbrane odpadne prenosne baterije proizvajalcem prenosnih baterij ali tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, vključno z organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ali izvajalcem ravnanja z odpadki, izbranim v skladu s členom 57(8), v obdelavo v skladu s členom 70.

2. Prostovoljna zbirna mesta odpadnih baterij za lahka vozila predajo zbrane odpadne baterije za lahka vozila proizvajalcem baterij za lahka vozila ali tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, vključno z organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ali izvajalcem ravnanja z odpadki, izbranim v skladu s členom 57(8), v obdelavo v skladu s členom 70.

Člen 68

Omejitve glede oddaje odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila

1. Države članice lahko omejijo zmožnost distributerjev, upravljavcev obratov za obdelavo odpadkov iz člena 65, javnih organov, odgovornih za ravnanje z odpadki, iz člena 66 in prostovoljnih zbirnih mest iz člena 67, da zbrane odpadne prenosne baterije in odpadne baterije za lahka vozila predajo proizvajalcem ali organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ali izvajalcu ravnanja z odpadki, da izvedejo obdelavo v skladu s členom 70. Države članice zagotovijo, da te omejitve ne vplivajo negativno na sisteme zbiranja in recikliranja.
2. Države članice lahko sprejmejo tudi ukrepe, ki javnim organom, odgovornim za ravnanje z odpadki, iz člena 66 omogočajo, da sami izvajajo obdelavo v skladu s členom 70.

Člen 69

Obveznosti držav članic v zvezi s cilji zbiranja odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), dosežejo cilje zbiranja iz člena 59(3), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c), v zvezi z odpadnimi prenosnimi baterijami ter iz člena 60(3), prvi pododstavek, točki (a) in (b), v zvezi z odpadnimi baterijami za lahka vozila.
2. Države članice zlasti redno, vsaj enkrat letno, spremljajo stopnje zbiranja proizvajalcev ali organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), da preverijo, ali so sprejeli ustrezne ukrepe za doseganje ciljev zbiranja iz člena 59(3), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c), v zvezi z odpadnimi prenosnimi baterijami ter iz člena 60(3), prvi pododstavek, točki (a) in (b), v zvezi z odpadnimi baterijami za lahka vozila. Tako spremljanje temelji zlasti na informacijah, sporočenih pristojnim organom v skladu s členom 75, in vključuje preverjanje teh informacij in ali je proizvajalec upošteval metodologijo izračuna iz Priloge XI, rezultate sortirne analize iz odstavka 5 tega člena in vse druge informacije, ki so na voljo državi članici.

3. Kadar država članica na podlagi spremljanja iz odstavka 2 tega člena ugotovi, da proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar je imenovana v skladu s členom 57(1), ni sprejela ukrepov, skladnih z doseganjem ciljev zbiranja iz člena 59(3), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c), v zvezi z odpadnimi prenosnimi baterijami ali iz člena 60(3), prvi pododstavek, točki (a) in (b), v zvezi z odpadnimi baterijami za lahka vozila, pristojni organ te države članice od tega proizvajalca ali te organizacije za izpolnjevanje obveznosti zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe, s katerimi zagotovi, da lahko doseže cilje zbiranja iz katerega koli od navedenih členov, kot je ustrezno.

4. Brez poseganja v mehanizem samonadzora iz člena 58(5) proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar je imenovana v skladu s členom 57(1), pristojnemu organu v treh mesecih od zahteve pristojnega organa iz odstavka 3 tega člena predloži osnutek načrta korektivnih ukrepov. Ta pristojni organ lahko da pripombe na osnutek načrta korektivnih ukrepov in vse take pripombe sporoči proizvajalcu ali organizaciji za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, v enem mesecu od prejema osnutka načrta korektivnih ukrepov.

Kadar pristojni organ sporoči svoje pripombe o osnutku načrta korektivnih ukrepov, proizvajalec ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, v enem mesecu po prejemu teh pripomb pripravijo načrt korektivnih ukrepov ob upoštevanju teh pripomb in ga ustrezno izvedejo.

Vsebina načrta korektivnih ukrepov in zagotavljanje skladnosti z načrtom s strani proizvajalca ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, se upoštevata pri ocenjevanju tega, ali so pogoji za registracijo iz člena 55 in, kadar je ustrezno, odobritev iz člena 58 še vedno izpolnjeni.

5. Države članice do 1. januarja 2026 in potem vsakih pet let izvedejo sortirno analizo tokov zbranih mešanih komunalnih odpadkov ter odpadne električne in elektronske opreme za preteklo koledarsko leto, da bi ugotovili delež odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila, ki ga vsebujejo. Pristojni organi lahko na podlagi teh raziskav od proizvajalcev prenosnih baterij in baterij za lahka vozila ali zadevnih organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), zahtevajo, da sprejmejo korektivne ukrepe za povečanje svoje mreže priključenih zbirnih mest in izvajajo kampanje obveščanja v skladu s členom 74(1).

Člen 70

Obdelava

1. Zbrane odpadne baterije se ne odstranijo in se ne uporabijo v postopku energetske predelave.

2. Naprave z dovoljenjem brez poseganja v Direktivo 2010/75/EU zagotovijo, da je obdelava odpadnih baterij skladna najmanj z delom A Priloge XII k tej uredbi in najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, opredeljenimi v členu 3, točka 10, Direktive 2010/75/EU.
3. Kadar se baterije zbirajo, ko so še vedno vgrajene v odpadni aparat, odpadno lahko vozilo ali izrabljeno vozilo, se odstranijo iz odpadnega aparata, odpadnega lahkega vozila ali izrabljenega vozila v skladu z, kadar je ustrezno, zahtevami iz direktiv 2000/53/ES ali 2012/19/EU.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 v zvezi s spremembo zahtev za obdelavo odpadnih baterij iz dela A Priloge XII, ob upoštevanju tehnološkega in znanstvenega napredka ter novih tehnologij v vzponu na področju ravnanja z odpadki.
5. Države članice lahko vzpostavijo sisteme spodbud za gospodarske subjekte, ki dosežejo višje stopnje od ciljev, določenih v delih B in C Priloge XII za doseganje učinkovitosti recikliranja oziroma snovne predelave.

Člen 71

Cilji za učinkovitost recikliranja in snovno predelavo

1. Vsaka naprava z dovoljenjem zagotovi, da se vse odpadne baterije, ki so na voljo tej napravi, sprejmejo in pripravijo za ponovno uporabo, pripravijo za spremembo namena ali reciklirajo.
2. Izvajalci recikliranja zagotovijo, da recikliranje dosega cilje za učinkovitost recikliranja in cilje za snovno predelavo iz dela B oziroma C Priloge XII.
3. Stopnje učinkovitosti recikliranja in snovne predelave se izračunajo v skladu s pravili, določenimi v delegiranem aktu, ki se sprejme na podlagi odstavka 4 tega člena.
4. Komisija do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 89 za dopolnitev te uredbe z določitvijo metodologije za izračun in preverjanje stopenj učinkovitosti recikliranja in snovne predelave v skladu z delom A Priloge XII ter oblike dokumentacije.

5. Komisija do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] in nato vsaj vsakih pet let oceni, ali je zaradi razvoja trga, zlasti v zvezi s tehnologijami baterij, ki vplivajo na vrsto pridobljenih materialov, ter obstoječe in napovedane razpoložljivosti kobalta, bakra, svinca, litija ali niklja ali njihovega pomanjkanja ter glede na tehnični in znanstveni napredek primerno revidirati cilje za učinkovitost recikliranja in snovno predelavo iz delov B in C Priloge XII. Kadar je to utemeljeno in primerno na podlagi te ocene, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 89 za spremembo ciljev za učinkovitost recikliranja in snovno predelavo iz delov B in C Priloge XII.
6. Kadar je to ustrezno zaradi razvoja trga, ki vpliva na vrsto materialov, ki jih je mogoče predelati, ter glede na tehnični in znanstveni napredek, vključno z novimi tehnologijami v vzponu na področju ravnanja z odpadki, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo dela C Priloge XII, tako da se dodajo dodatni materiali s posebnimi cilji za snovno predelavo na določen material, in dela B Priloge XII, tako da se dodajo dodatne kemijske sestave baterij s posebnimi cilji za učinkovitost recikliranja.

Člen 72

Pošiljke odpadnih baterij

1. Obdelava se lahko izvaja zunaj zadevne države članice ali zunaj Unije, pod pogojem, da je pošiljka odpadnih baterij ali njihovih delov skladna z uredbama (ES) št. 1013/2006 in (ES) št. 1418/2007.
2. Za razlikovanje med rabljenimi baterijami in odpadnimi baterijami lahko pristojni organi držav članic pregledajo pošiljke rabljenih baterij, za katere se sumi, da so odpadne baterije, glede skladnosti z minimalnimi zahtevami iz Priloge XIV, in take pošiljke ustrezno spremljajo.

Kadar pristojni organi v državi članici ugotovijo, da predvidena pošiljka rabljenih baterij vsebuje odpadne baterije, se lahko stroški ustreznih analiz, inšpekcijskih pregledov in skladiščenja rabljenih baterij, za katere se sumi, da so odpadne, zaračunajo proizvajalcem zadevne kategorije baterij, tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, ali drugim osebam, ki organizirajo pošiljko. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 89, ki dopolnjujejo minimalne zahteve iz Priloge XIV, zlasti glede stanja staranja baterij, da se zagotovi razlikovanje med pošiljko rabljenih baterij in odpadnih baterij.

3. Odpadne baterije ali njihovi deli, izvoženi iz Unije v skladu z odstavkom 1 tega člena, se upoštevajo pri izpolnjevanju obveznosti, učinkovitosti in ciljev iz členov 70 in 71 le, če izvoznik odpadnih baterij ali njihovih delov predloži dokumentarna dokazila, ki jih odobri pristojni organ ciljne države, o tem, da je obdelava potekala pod pogoji, enakovrednimi tistim, ki so zahtevani v tej uredbi, in v skladu z drugim pravom Unije o zdravju ljudi in varstvu okolja.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 89 o določitvi podrobnih pravil, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 3 tega člena, z določitvijo meril za ocenjevanje enakovrednih pogojev.

Člen 73

Priprava za ponovno uporabo ali priprava za spremembo namena odpadnih baterij za lahka vozila, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila

1. Za namene dokumentiranja, da odpadne baterije za lahka vozila, odpadne industrijske baterije in baterije za električna vozila, ki so pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, niso več odpadki, imetnik baterije na zahtevo pristojnega organa dokaže:
 - (a) da je bila opravljena ocena stanja staranja baterije ali preizkušanje stanja staranja baterije v državi članici, in sicer v obliki kopije zapisov, ki potrjujejo, da je baterija po pripravi za ponovno uporabo ali pripravi za spremembo namena zmožna določenega delovanja, potrebnega za njeno uporabo;
 - (b) da je nadaljnja uporaba baterije, ki je bila pripravljena za ponovno uporabo ali pripravljena za spremembo namena, dokumentirana z računom ali pogodbo o prodaji ali prenosu lastništva baterije;
 - (c) da je zagotovljena ustrezna zaščita pred poškodbami med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, tudi z dovolj embalažnega materiala in ustreznim nalaganjem tovora.

2. Informacije iz odstavka 1, točka (a), se dajo na voljo končnim uporabnikom in tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, pod enakimi pogoji kot del dokumentacije, priložene bateriji, iz odstavka 1 ob dajanju na trg ali v uporabo.
3. Zagotavljanje informacij v skladu z odstavkoma 1 in 2 ne posega v obveznosti za varovanje zaupnosti poslovno občutljivih informacij na podlagi ustreznega prava Unije in nacionalnega prava.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi določijo podrobne tehnične zahteve in zahteve glede preverjanja, ki jih morajo izpolnjevati odpadne baterije za lahka vozila, odpadne industrijske baterije ali odpadne baterije za električna vozila, da prenehajo biti odpadki. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Člen 74

Informacije o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi

1. Poleg informacij iz člena 8a(2) Direktive 2008/98/ES proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), dajo končnim uporabnikom in distributerjem na voljo naslednje informacije o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi glede na kategorije baterij, ki jih proizvajalci dobavljajo na ozemlju države članice, in sicer informacije, ki se nanašajo na:
 - (a) vlogo končnih uporabnikov pri prispevanju k preprečevanju odpadkov, vključno z informacijami o dobrih praksah in priporočili pri uporabi baterij, usmerjenimi v podaljšanje faze njihove uporabe, in možnostih ponovne uporabe, priprave za ponovno uporabo ali priprave za spremembo namena, spremembe namena in ponovne proizvodnje;
 - (b) vlogo končnih uporabnikov pri prispevanju k ločenemu zbiranju odpadnih baterij v skladu z njihovimi obveznostmi na podlagi člena 64, da se omogoči njihova obdelava;
 - (c) ločeno zbiranje, prevzem in zbirna mesta, pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena in obdelavo, ki so na voljo za odpadne baterije;
 - (d) potrebna varnostna navodila za ravnanje z odpadnimi baterijami, vključno v zvezi s tveganji, povezanimi z baterijami, ki vsebujejo litij, ter ravnanjem s takimi baterijami;

- (e) pomen etiket in simbolov, označenih na baterijah v skladu s členom 13 ali natisnjenih na njihovi embalaži ali v dokumentih, ki so priloženi baterijam, in
- (f) učinek snovi, zlasti nevarnih, v baterijah, na okolje in zdravje ali varnost ljudi, vključno z učinkom zaradi neustreznega odlaganja odpadnih baterij, kot so smetenje ali odlaganje v obliki nesortiranih komunalnih odpadkov.

Te informacije se dajo na voljo:

- (a) v rednih časovnih presledkih za vsak model baterije od trenutka, ko se dostopnost zadevnega modela baterije prvič omogoči na trgu v državi članici na viden način vsaj na prodajnem mestu in prek spletnih platform;
- (b) v jeziku ali jezikih, ki so končnim uporabnikom zlahka razumljivi, kot jih določi država članica, na katere trgu bo omogočena dostopnost baterije.

2. Proizvajalci dajo distributerjem in izvajalcem iz členov 62, 65 in 66 ter drugim izvajalcem ravnanja z odpadki, ki izvajajo pripravo za ponovno uporabo, pripravo za spremembo namena ali obdelavo, na voljo informacije v zvezi z varnostnimi in zaščitnimi ukrepi, med drugim tudi o varnosti pri delu, ki se uporabljajo pri skladiščenju in zbiranju odpadnih baterij.

3. Od trenutka, ko se baterija dobavi na ozemlju države članice, proizvajalci dajo izvajalcem ravnanja z odpadki, ki izvajajo pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena ali obdelavo, brezplačno, na zahtevo in v elektronski obliki ter v obsegu, ki ga ti izvajalci potrebujejo za izvajanje teh dejavnosti, na voljo naslednje specifične informacije v zvezi z modelom baterije glede ustreznega in okolju primerne ravnanja z odpadnimi baterijami:

- (a) informacije o postopkih za razstavljanje lahkih in drugih vozil ter aparatov na način, ki omogoča odstranitev vgrajenih baterij;
- (b) informacije o varnostnih in zaščitnih ukrepih, med drugim tudi v zvezi z varnostjo pri delu ter o protipožarnih ukrepih, ki se uporabljajo pri postopkih skladiščenja, prevoza in obdelave odpadnih baterij.

V informacijah iz točk (a) in (b) prvega pododstavka so opredeljeni sestavni deli in materiali ter mesto vseh nevarnih snovi v bateriji, v obsegu, ki ga izvajalci, ki izvajajo pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena ali obdelavo, potrebujejo za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

Navedene informacije so na voljo v jeziku ali jezikih, ki so za izvajalce iz prvega pododstavka zlahka razumljivi, kot jih opredeli država članica, na katere trgu bo omogočena dostopnost baterije.

4. Distributerji, ki dobavljajo baterije končnim uporabnikom, jim na svojih prodajnih mestih v trajni obliki zagotovijo lahko dostopne in jasno vidne informacije iz odstavkov 1 in 2 ter informacije o tem, kako lahko končni uporabniki baterij brezplačno vrnejo odpadne baterije na ustrezna zbirna mesta v maloprodajnih trgovinah ali zbirna mesta, ki so vzpostavljena v imenu spletne platforme. Ta obveznost je omejena glede na kategorije baterij, ki jih distributer ali prodajalec na drobno ima ali je imel v svoji ponudbi novih baterij.

Distributerji zagotovijo informacije iz odstavkov 1 in 2 tudi, kadar prodajajo svoje proizvode prek spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s trgovci.

5. Stroški, ki jih krije proizvajalec na podlagi člena 56(4), točke (a) do (d), se končnemu uporabniku pokažejo ločeno na prodajnem mestu nove baterije.
6. Proizvajalci zadevne kategorije baterij ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, izvajajo kampanje ozaveščanja in ponudijo spodbude za končne uporabnike, da odpadne baterije zavržejo na način, ki je skladen z informacijami, ki so na voljo končnim uporabnikom, o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi v skladu z odstavkom 1.

7. Kadar se informacije dajo javno na voljo končnim uporabnikom na podlagi tega člena, se ohrani zaupnost poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 75

Minimalne zahteve za poročanje pristojnim organom

1. Proizvajalci prenosnih baterij in proizvajalci baterij za lahka vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto vsaj naslednje informacije glede na kemijsko sestavo in kategorijo odpadnih baterij:
- (a) količino prenosnih baterij in baterij za lahka vozila, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu na ozemlju države članice, razen baterij, ki so zapustile ozemlje navedene države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
 - (b) količino prenosnih baterij za splošno rabo, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu na ozemlju države članice, razen prenosnih baterij za splošno rabo, ki so zapustile ozemlje te države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
 - (c) količino odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila, zbranih v skladu s členom 59 oziroma 60;

- (d) stopnjo zbiranja, ki jo doseže proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, za odpadne prenosne baterije in odpadne baterije za lahka vozila;
- (e) količino zbranih odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila, dostavljenih napravam z dovoljenjem za obdelavo;
- (f) količino zbranih odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila, ki se izvozijo v tretje države v obdelavo, pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena;
- (g) količino zbranih odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila, dostavljenih v naprave z dovoljenjem za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena.

Kadar izvajalci ravnanja z odpadki, razen proizvajalcev ali organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), zbirajo odpadne prenosne baterije ali odpadne baterije za lahka vozila od distributerjev ali na drugih zbirnih mestih za odpadne prenosne baterije ali odpadne baterije za lahka vozila, sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto količino zbranih odpadnih prenosnih baterij in odpadnih baterij za lahka vozila glede na njihovo kemijsko sestavo.

2. Proizvajalci baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto naslednje informacije glede na kemijsko sestavo in kategorije odpadnih baterij:
- (a) količino baterij SLI, industrijskih baterij in baterij za električna vozila, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu države članice, razen baterij, ki so zapustile ozemlje te države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
 - (b) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, dostavljenih v naprave z dovoljenjem za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena;
 - (c) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, dostavljenih v naprave z dovoljenjem za obdelavo;
 - (d) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, ki se izvozijo v tretje države v pripravo za ponovno uporabo, pripravo za spremembo namena ali v obdelavo.

3. Kadar izvajalci ravnanja z odpadki zbirajo odpadne baterije od distributerjev ali na drugih zbirnih mestih za odpadne baterije SLI, odpadne industrijske baterije in odpadne baterije za električna vozila ali od končnih uporabnikov, sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto naslednje informacije glede na kemijsko sestavo in kategorije odpadnih baterij:
- (a) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila;
 - (b) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, dostavljenih v naprave z dovoljenjem za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena;
 - (c) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, dostavljenih v naprave z dovoljenjem za obdelavo;
 - (d) količino zbranih odpadnih baterij SLI, odpadnih industrijskih baterij in odpadnih baterij za električna vozila, ki se izvozijo v tretje države v pripravo za ponovno uporabo, pripravo za spremembo namena ali v obdelavo.
4. Informacije iz odstavka 1, točke (a) do (g), tega člena vključujejo informacije o baterijah, vgrajenih v vozila in aparate, ter odpadnih baterijah odstranjenih iz vozil in aparatov v skladu s členom 65.

5. Izvajalci ravnanja z odpadki, ki izvajajo obdelavo, in izvajalci recikliranja pristojnim organom države članice, v kateri poteka obdelava odpadnih baterij, za vsako koledarsko leto in po državah članicah, v katerih so bile odpadne baterije zbrane, sporočijo naslednje informacije:

- (a) količino odpadnih baterij, prejetih za obdelavo;
- (b) količino odpadnih baterij, ki so jih začele pripravljati za ponovno obdelavo ali pripravljati za spremembo namena ali postopek recikliranja;
- (c) podatke o učinkovitosti recikliranja za odpadne baterije, snovni predelavi odpadnih baterij ter o namembnem kraju in donosu končnih izhodnih frakcij.

V poročanje o učinkovitosti recikliranja in snovni predelavi se vključijo vse posamezne faze recikliranja in vse ustrezne izstopne frakcije. Kadar se postopki recikliranja izvajajo v več napravah, je prvi izvajalec recikliranja odgovoren za zbiranje in sporočanje teh informacij pristojnim organom.

Pristojni organ države članice, v kateri se izvaja obdelava odpadnih baterij, pristojnemu organu države članice, v kateri so bile baterije zbrane, predloži informacije iz tega odstavka, če gre za dve različni državi članici.

Odpadne baterije, poslane v drugo državo članico v obdelavo, se vključijo v podatke o učinkovitosti recikliranja in snovni predelavi ter se upoštevajo pri doseganju ciljev iz Priloge XII s strani države članice, v kateri so bili ti odpadki zbrani.

6. Kadar imetniki odpadkov, razen tistih, ki so navedeni v odstavku 5, izvažajo baterije za obdelavo, sporočijo podatke o količini ločeno zbranih odpadnih baterij, izvoženih za obdelavo, ter podatke iz odstavka 5, točki (b) in (c), pristojnim organom držav članic, v katerih se nahajajo.
7. Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), izvajalci ravnanja z odpadki in imetniki odpadkov iz tega člena podatke sporočijo v šestih mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Prvo obdobje poročanja se nanaša na prvo celotno koledarsko leto po začetku veljavnosti izvedbenega akta, v katerem je v skladu s členom 76(5) opredeljena oblika za poročanje Komisiji.
8. Pristojni organi vzpostavijo elektronske sisteme, prek katerih se jim sporočajo podatki, in opredelijo oblike, ki jih je treba uporabljati.
9. Država članica lahko pristojnim organom dovoli, da zahtevajo kakršne koli dodatne informacije, potrebne za zagotovitev, da so sporočeni podatki zanesljivi.

Člen 76
Poročanje Komisiji

1. Države članice za vsako koledarsko leto v združeni obliki, ki jo določi Komisija v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 5, javno objavijo naslednje podatke o prenosnih baterijah, baterijah za lahka vozila, baterijah SLI, industrijskih baterijah in baterijah za električna vozila glede na kategorije baterij in njihovo kemijsko sestavo:
 - (a) količino baterij, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu države članice, vključno z baterijami, vgrajenimi v aparate, vozila ali industrijske proizvode, razen baterij, ki so zapustile ozemlje te države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
 - (b) količino zbranih odpadnih baterij v skladu s členi 59, 60 in 61, in stopnje zbiranja, izračunane na podlagi metodologije iz Priloge XI;
 - (c) količino odpadnih industrijskih baterij ali količino odpadnih baterij za električna vozila, zbranih in dostavljenih v naprave z dovoljenjem za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena;

- (d) vrednosti za dosežene učinkovitosti recikliranja iz dela B Priloge XII in vrednosti za dosežene stopnje snovne predelave iz dela C Priloge XII, kar zadeva baterije, zbrane v tej državi članici.

Države članice dajo te podatke na voljo v 18 mesecih od izteka leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Te podatke javno objavijo elektronsko v obliki, ki jo Komisija opredeli v skladu z odstavkom 5, pri čemer se uporabijo lahko dostopne podatkovne storitve. Podatki so strojno berljivi, možno jih je razvrstiti in po njih iskati in upoštevajo odprte standarde, da jih lahko uporabljajo tretje strani. Države članice Komisijo uradno obvestijo, ko so podatki iz prvega pododstavka dani na voljo.

Prvo obdobje poročanja se nanaša na prvo celotno koledarsko leto po začetku veljavnosti izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 5 opredeljena oblika za poročanje Komisiji.

Poleg obveznosti na podlagi direktiv 2000/53/ES in 2012/19/EU podatki iz odstavka 1, prvi pododstavek, točke (a) do (d), tega člena vključujejo baterije, vgrajene v vozila in aparate, ter odpadne baterije, ki so iz njih odstranjene v skladu s členom 65.

2. V poročanje o učinkovitosti recikliranja in snovni predelavi iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (d), se vključijo vse posamezne faze recikliranja in vse ustrezne izstopne frakcije.
3. Podatkom, ki jih dajo na voljo države članice v skladu s tem členom, se priloži poročilo o preverjanju kakovosti v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 5.
4. Komisija zbere in pregleda informacije, ki so dane na voljo, v skladu s tem členom. Komisija objavi poročilo o oceni organizacije zbiranja podatkov, virov podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnosti, zanesljivosti, pravočasnosti in doslednosti teh podatkov. Ta ocena lahko vključuje specifična priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi v 6 mesecih po tem, ko so države članice prvič sporočile podatke, in nato vsaka štiri leta.
5. Za namene odstavkov 1 in 4 tega člena Komisija do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi oblike za sporočanje podatkov in informacij Komisiji ter metod za ocenjevanje in pogojev delovanja v zvezi z zbiranjem in obdelavo odpadnih baterij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Poglavje IX

Digitalni potni list baterije

Člen 77

Potni list baterije

1. Od ... [42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ima vsaka baterija za lahka vozila, vsaka industrijska baterija z zmogljivostjo nad 2 kWh, in vsaka baterija za električna vozila, dana na trg ali v uporabo, elektronski zapis (v nadaljnjem besedilu: potni list baterije).
2. Potni list baterije vsebuje informacije v zvezi z modelom baterije in informacije, specifične za posamezno baterijo, vključno z informacijami, ki izhajajo iz uporabe te baterije, kot je določeno v Prilogi XIII.

Informacije v potnem listu baterije vključujejo:

- (a) informacije, dostopne splošni javnosti v skladu s točko 1 Priloge XIII;
- (b) informacije, dostopne samo priglašnim organom, organom za nadzor trga in Komisiji v skladu s točkama 2 in 3 Priloge XIII, ter

- (c) informacije, ki so dostopne samo vsaki fizični ali pravni osebi z zakonitim interesom za dostop do teh informacij in njihovo obdelavo za namene iz točk (a) in (b) tretjega pododstavka v skladu s točkama 2 in 4 Priloge XIII.

Za namene dostopa do informacij in obdelave informacij iz točke (c) drugega pododstavka:

- (a) zadevajo razstavljanje baterije, vključno z varnostnimi ukrepi, ki jih je treba sprejeti med razstavljanjem, in podrobno sestavo modela baterije ter so bistveni za to, da se serviserjem, ponovnim izdelovalcem, izvajalcem druge življenjske dobe baterije in izvajalcem recikliranja omogoči izvajanje njihovih gospodarskih dejavnosti v skladu s to uredbo, ali
- (b) so v primeru posameznih baterij bistvene za kupca baterije ali strank, ki delujejo v imenu kupca, da bi posamezno baterijo dali na voljo neodvisnim energetskega agregatorjem ali udeležencem na energetskega trgu.

Informacije iz drugega pododstavka se vključijo v potni list baterije v obsegu, ki se uporablja za zadevno kategorijo ali podkategorijo baterije.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo Priloge XIII, v zvezi z informacijami, ki morajo biti vključene v potni list baterije glede na tehnični in znanstveni napredek.

3. Potni list baterije je dostopen prek kode QR iz člena 13(6), ki povezuje edinstveno identifikacijsko oznako, dodeljeno s strani gospodarskega subjekta, ki daje baterijo na trg.

Koda QR in posebna identifikacijska oznaka sta v skladu s standardi ISO/IEC 15459–1:2014, 15459–2:2015, 15459–3:2014, 15459–4:2014, 15459–5:2014 in 15459–6:2014 ali enakovrednimi standardi.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89 za spremembo drugega pododstavka tega odstavka glede na tehnični in znanstveni napredek, tako da se nadomestijo standardi iz navedenega pododstavka ali dodajo drugi evropski ali mednarodni standardi, ki jih morata izpolnjevati koda QR in posebni identifikator.

4. Gospodarski subjekt, ki da baterijo na trg, zagotovi, da so informacije v potnem listu baterije točne, popolne in posodobljene. Lahko pooblasti katerega koli drugega operaterja, da deluje v njegovem imenu.
5. Vse informacije, vključene v potni list baterije, temeljijo na odprtih standardih, in so v interoperabilni obliki, prenosljive prek odprtega interoperabilnega omrežja za izmenjavo podatkov brez vezanosti na ponudnika, strojno berljive, strukturirane in jih je mogoče iskati v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 78.

6. Dostop do informacij, vključenih v potni list baterije, se ureja v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 78.
7. Za baterije, ki so bile pripravljene za ponovno uporabo ali pripravljene za spremembo namena, katerih namen je bil spremenjen ali ki so bile ponovno izdelane, se odgovornost za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 4 tega člena prenese na gospodarski subjekt, ki da zadevno baterijo na trg ali v uporabo. Taka baterija ima nov potni list baterije, povezan s potnim listom baterije ali potnimi listi originalne baterije ali baterije.

Kadar se baterija po statusu spremeni v odpadno baterijo, se odgovornost za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 4 tega člena prenese na proizvajalca ali organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar je imenovana v skladu s členom 57(1), ali na izvajalca ravnanja z odpadki, izbranega v skladu s členom 57(8).

8. Potni list baterije preneha obstajati, ko je baterija reciklirana.

9. Komisija do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte, v katerih določi, katere osebe se štejejo za osebe z zakonitim interesom iz točk 2 oziroma 4 Priloge XIII za namene odstavka 2, točka (c), ter do katerih informacij iz navedenih točk imajo dostop in v kolikšnem obsegu lahko te informacije prenesejo, delijo, objavijo in ponovno uporabijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Merila za določitev oseb iz odstavka 2, točka (c), in za določitev obsega, v katerem lahko te osebe prenesejo, delijo, objavijo in ponovno uporabijo informacije iz točk 2 in 4 Priloge XIII, so naslednja:

- (a) potreba po takih informacijah za oceno stanja in preostale vrednosti baterije ter njene zmožnosti za nadaljnjo uporabo;
- (b) potreba po takih informacijah za pripravo za ponovno uporabo ali pripravo za spremembo namena, spremembo namena, ponovno proizvodnjo ali recikliranje baterije ali za izbiro med temi postopki;
- (c) potreba po zagotovitvi, da sta dostop do informacij v potnem listu baterije, ki je poslovno občutljiv, in njihova obdelava omejena na najmanjšo potrebno v skladu z veljavnim pravom Unije.

Člen 78

Tehnična zasnova in delovanje potnega lista baterije

Tehnična zasnova in delovanje potnega lista baterije sta skladna z naslednjimi bistvenimi zahtevami:

- (a) potni list baterije je v celoti interoperabilen z drugimi potnimi listi izdelkov, določenimi v pravu Unije glede okoljsko primerne zasnove v zvezi s tehničnimi, semantičnimi in organizacijskimi vidiki komunikacije od konca do konca in prenosa podatkov;
- (b) potrošniki, gospodarski subjekti in drugi ustrezni akterji imajo brezplačen dostop do potnega lista baterije na podlagi svojih pravic dostopa iz Priloge XIII in izvedbenega akta, sprejetega na podlagi člena 77(9);
- (c) podatke, vključene v potni list baterije, hrani gospodarski subjekt, odgovoren za izpolnjevanje obveznosti iz člena 77(4) ali (7), ali subjekti, ki so pooblaščen, da delujejo v njegovem imenu;

- (d) če podatke, vključene v potni list za baterijo, shranijo ali drugače obdelajo subjekti, pooblaščenici za delovanje v imenu gospodarskega subjekta, odgovornega za izpolnjevanje obveznosti na podlagi člena 77(4) ali (7), ti subjekti v celoti ali delno ne smejo prodajati, ponovno uporabljati ali obdelovati takih podatkov, ki presegajo tisto, kar je potrebno za zagotavljanje zadevnih storitev shranjevanja ali obdelave;
- (e) potni list baterije ostane na voljo po tem, ko gospodarski subjekt, odgovoren za izpolnjevanje obveznosti iz člena 77(4) ali (7), preneha obstajati ali preneha opravljati svojo dejavnost v Uniji;
- (f) pravice do dostopa, vnosa, spremembe ali posodobitve informacij v potnem listu baterije se omejijo na podlagi pravic dostopa iz Priloge XIII in izvedbenega akta, sprejetega na podlagi člena 77(9);
- (g) zagotovijo se avtentikacija, zanesljivost in celovitost podatkov;
- (h) potni list baterije je tak, da se zagotavlja visoka stopnja varnosti in zasebnosti ter da se je mogoče izogniti goljufijam.

Poglavje X

Nadzor trga Unije in zaščitni postopki Unije

Člen 79

Nacionalni postopek ravnanja z baterijami, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar organi za nadzor trga ene države članice utemeljeno domnevajo, da baterija, ki jo zajema ta uredba, predstavlja tveganje za zdravje ali varnost ljudi, premoženje ali okolje, brez poseganja v člen 19 Uredbe (EU) 2019/1020 ocenijo, ali zadevna baterija izpolnjuje vse ustrezne zahteve iz te uredbe.

Kadar organi za nadzor trga med ocenjevanjem iz prvega pododstavka ugotovijo, da baterija ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe (v nadaljnjem besedilu: neskladna baterija), od zadevnega gospodarskega subjekta brez odlašanja zahtevajo, da v razumnem roku, ki ga določijo organi za nadzor trga in je sorazmeren z naravo tveganja, sprejme vse ustrezne korektivne ukrepe za zagotovitev, da baterija izpolnjuje te zahteve, ali pa jo umakne s trga ali odpokliče.

Organi za nadzor trga o tem ustrezno obvestijo zadevni priglašeni organ.

2. Organi za nadzor trga Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, ki jih zahtevajo od gospodarskega subjekta.
3. Gospodarski subjekt zagotovi, da se sprejmejo vsi ustrezni korektivni ukrepi v zvezi z vsemi neskladnimi baterijami, katerih dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji.
4. Kadar zadevni gospodarski subjekt v roku iz odstavka 1, drugi pododstavek, ne sprejme zadostnih korektivnih ukrepov, organi za nadzor trga sprejmejo vse ustrezne začasne ukrepe za prepoved ali omejitev dostopnosti neskladnih baterij na svojem nacionalnem trgu ali pa te baterije umaknejo ali jih odpokličejo s tega trga.

Organi za nadzor trga brez odlašanja obvestijo Komisijo in druge države članice o teh ukrepih.

5. Informacije iz odstavka 4, drugi pododstavek, vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za identifikacijo neskladne baterije, njeno poreklo, vrsto domnevne neskladnosti in z njo povezanega tveganja, vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov ter stališče zadevnega gospodarskega subjekta. Organi za nadzor trga zlasti navedejo, ali je neskladnost nastala, ker:
- (a) baterija ni skladna s členi 6 do 10 ali členi 12, 13 ali 14;
 - (b) so harmonizirani standardi iz člena 15 pomanjkljivi;
 - (c) so skupne specifikacije iz člena 16 pomanjkljive.
6. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek na podlagi tega člena, brez odlašanja obvestijo Komisijo in druge države članice o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih informacijah, ki so jim na voljo v zvezi z neskladnostjo zadevne baterije, ter v primeru nestrinjanja s sprejetim nacionalnim ukrepom predložijo svoje ugovore.

7. Kadar država članica ali Komisija v treh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 4, drugi pododstavek, ne predloži nobenega ugovora glede začasnega ukrepa, ki so ga sprejeli organi za nadzor trga, se šteje, da je navedeni ukrep upravičen.
8. Države članice brez odlašanja zagotovijo izvajanje ustreznih omejevalnih ukrepov v zvezi z neskladno baterijo, na primer umik neskladne baterije s trga.

Člen 80

Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so po zaključku postopka iz člena 79(4), (6) in (7) vloženi ugovori zoper ukrep organov za nadzor trga ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju s pravom Unije, Komisija brez odlašanja začne posvetovanja z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni nacionalni ukrep. Komisija si prizadeva, do to oceno pripravi v enem mesecu.

Komisija na podlagi rezultatov te ocene sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

2. Komisija izvedbeni akt iz odstavka 1, drugi pododstavek, naslovi na vse države članice ter ga takoj predloži državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

Če se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, vse države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo umik neskladne baterije s svojega trga, in o tem obvestijo Komisijo.

Če se šteje, da je nacionalni ukrep neupravičen, ga zadevna država članica umakne.

3. Kadar se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, baterija pa ni skladna zaradi pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 15 te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.
4. Kadar se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, baterija pa ni skladna zaradi pomanjkljivih skupnih specifikacij iz člena 16, Komisija brez odlašanja sprejme izvedbeni akt, s katerim spremeni ali razveljavi zadevne skupne specifikacije. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).

Člen 81

Skladne baterije, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar država članica po izvedbi ocenjevanja iz člena 79(1) ugotovi, da baterija kljub skladnosti s členi 6 do 10 ter členi 12, 13 in 14 predstavlja tveganje za zdravje ali varnost ljudi, varovanje premoženja ali okolje (v nadaljnjem besedilu: skladna baterija, ki predstavlja tveganje), od zadevnega gospodarskega subjekta brez odlašanja zahteva, da v razumnem roku, ki ga določijo organi za nadzor trga in je sorazmeren z naravo tveganja, sprejme vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da skladna baterija, ki predstavlja tveganje, ko se omogoči njena dostopnost na trgu, ne predstavlja več navedenega tveganja, ali pa to baterijo umakne s trga ali jo odpokliče.
2. Gospodarski subjekt zagotovi, da se sprejmejo korektivni ukrepi v zvezi z vsemi skladnimi baterijami, ki predstavljajo tveganje in katerih dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji.
3. Država članica takoj obvesti Komisijo in druge države članice o pojavu razmer iz odstavka 1. Te informacije vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za identifikacijo skladnih baterij, ki predstavljajo tveganje, poreklo in dobavno verigo takih baterij, naravo povezanega tveganja ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov.

4. Komisija se brez odlašanja posvetuje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni sprejete nacionalne ukrepe. Komisija na podlagi rezultatov tega ocenjevanja sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, ter po potrebi predlaga ustrezne ukrepe. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 90(3).
5. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z varovanjem zdravja in varnosti ljudi ter premoženja ali varstvom okolja Komisija v skladu s postopkom iz člena 90(4) sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj.
6. Komisija izvedbeni akt iz odstavkov 4 in 5 naslovi na vse države članice ter ga nemudoma predloži državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

Člen 82

Skupne dejavnosti

Organi za nadzor trga lahko izvajajo skupne dejavnosti z organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali končne uporabnike. Take skupne dejavnosti lahko vključujejo vzpostavitev strokovnih centrov za baterije s strani držav članic ali organov za nadzor trga, da bi spodbujali skladnost, odkrivali neskladnost, ozaveščali in zagotavljali smernice v zvezi z zahtevami iz te uredbe v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2019/1020.

Člen 83

Formalna neskladnost

1. Kadar država članica ugotovi eno od naslednjega, brez poseganja v člen 79 od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da zadevno neskladnost odpravi:
 - (a) oznaka CE je bila nameščena tako, da je kršen člen 30 Uredbe (ES) št. 765/2008 ali člen 20 te uredbe;
 - (b) oznaka CE ni bila nameščena;

- (c) identifikacijska številka priglašenega organa, kadar se zahteva na podlagi Priloge VIII, je bila nameščena tako, da je kršen člen 20, ali ni bila nameščena;
- (d) EU izjava o skladnosti ni bila pripravljena ali ni bila pripravljena pravilno;
- (e) tehnična dokumentacija iz Priloge VIII ni na voljo ali ni popolna;
- (f) informacije iz člena 38(7) ali člena 41(3) manjkajo, so napačne ali nepopolne;
- (g) druge upravne zahteve iz člena 38 ali 41 niso bile izpolnjene.

2. Kadar se neskladnost iz odstavka 1 nadaljuje, zadevna država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dostopnosti baterije na trgu ali pa zagotovi njen umik s trga ali odpoklic.

Člen 84

Neskladnost z obveznostmi glede potrebne skrbnosti

1. Kadar država članica ugotovi, da gospodarski subjekt ne izpolnjuje svojih obveznosti glede potrebne skrbnosti iz členov 48, 49 in 50, od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da zadevno neskladnost odpravi.
2. Kadar se neskladnost iz odstavka 1 nadaljuje in ni drugih učinkovitih sredstev za odpravo te neskladnosti, zadevna država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dostopnosti baterij, katere dostopnost na trgu omogoča gospodarski subjekt iz odstavka 1, na trgu in, če gre za resno neskladnost, zagotovi njihov umik s trga ali odpoklic.

Poglavje XI

Zelena javna naročila in postopek za spremembo omejitev snovi

Člen 85

Zelena javna naročila

1. Javni naročniki, opredeljeni v členu 2, točka 1, Direktive 2014/24/EU ali členu 3(1) Direktive 2014/25/EU, ali naročniki, opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2014/25/EU, pri naročanju baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, v primerih, ki jih zajemata navedeni direktivi, upoštevajo vplive na okolje, ki jih imajo te baterije v svojem življenjskem ciklu, da zagotovijo, da so taki vplivi čim manjši.

2. Po 12 mesecih po datumu začetka veljavnosti prvega delegiranega akta iz odstavka 3 tega člena, v katerem so določena merila za oddajo v postopkih javnih naročil, se obveznost iz odstavka 1 tega člena izpolni z uporabo navedenih meril za oddajo. V vseh postopkih javnih naročil, ki jih javni naročniki ali naročniki oddajo za nakup baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, ki jih zajemajo členi 7 do 10, morajo ti javni naročniki in naročniki vključiti sklice na navedeni prvi delegirani akt v svojih tehničnih specifikacijah in merilih za oddajo, s čimer zagotovijo, da se te baterije ali proizvodi, ki vsebujejo baterije, naročijo glede na znatno manjše vplive na okolje v svojem življenjskem ciklu.
3. Komisija 12 mesecev po sprejetju zadnjih delegiranih aktov iz člena 7(2), četrti pododstavek, točka (a), člena 8(1), člena 9(2) in člena 10(5) sprejme delegirane akte v skladu s členom 89, ki dopolnjujejo to uredbo z opredelitvijo meril za oddajo v postopkih javnih naročil za baterije ali proizvode, ki vsebujejo baterije, na podlagi zahtev glede trajnostnosti iz členov 7 do 10.

Člen 86

Postopek za omejitev snovi

1. Če Komisija meni, da uporaba snovi pri proizvodnji baterij ali prisotnost snovi v baterijah ob njihovem dajanju na trg ali v poznejših fazah življenjskega cikla, tudi med spremembo namena ali obdelavo odpadnih baterij, predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje, ki ni pod primernim nadzorom in ga je treba obravnavati na ravni Unije, od Agencije zahteva, da pripravi dokumentacijo za omejitve, ki je skladna z zahtevami iz Priloge XV k Uredbi (ES) št. 1907/2006. Dokumentacija za omejitve vsebuje socialno-ekonomsko oceno, vključno z analizo alternativ.
2. Agencija v 12 mesecih po prejemu zahteve Komisije iz odstavka 1 tega člena in če dokumentacija za omejitve, ki jo Agencija pripravi na podlagi navedenega odstavka, pokaže, da je treba poleg vseh že veljavnih ukrepov sprejeti ukrep na ravni Unije, predlaga omejitve, da bi se začel postopek iz odstavkov 3 do 9 tega člena ter členov 87 in 88.

3. Če država članica meni, da uporaba snovi pri proizvodnji baterij ali prisotnost snovi v baterijah ob njihovem dajanju na trg ali v poznejših fazah življenjskega cikla, vključno med spremembo namena ali obdelavo odpadnih baterij, predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje, ki ni pod primernim nadzorom in ga je treba obravnavati na ravni Unije, Agencijo uradno obvesti, da predlaga pripravo dokumentacije za omejitve. Država članica pripravi dokumentacijo za omejitve. Dokumentacija za omejitve vsebuje socialno-ekonomsko oceno, vključno z analizo alternativ.

Če se z dokumentacijo za omejitve izkaže, da je treba poleg vseh že veljavnih ukrepov sprejeti ukrep na ravni Unije, država članica to dokumentacijo predloži Agenciji v obliki iz Priloge XV k Uredbi (ES) št. 1907/2006, da bi začela postopek iz odstavkov 4 do 9 tega člena ter členov 87 in 88.

4. Za namene dokumentacije za omejitve in postopka za omejitve Agencija ali države članice upoštevajo vso dokumentacijo, poročila o kemijski varnosti ali ocene tveganja, predložene Agenciji ali državi članici na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006. Agencija ali države članice prav tako upoštevajo vse razpoložljive informacije in se sklicujejo na vse ustrezne ocene tveganja, predložene za namene drugega prava Unije, ki zajema življenjski cikel snovi, uporabljene v bateriji, vključno s fazo odpadkov. V ta namen Agenciji ali zadevni državi članici informacije na zahtevo zagotovijo drugi organi, ustanovljeni na podlagi prava Unije, ki izvajajo podobne naloge.

5. Za dostop do informacij, ki jih ima Agencija pri izvajanju nalog iz člena 6 te uredbe in iz tega člena, se uporablja člen 118 Uredbe (ES) št. 1907/2006.
6. Agencija vzdržuje seznam snovi, za katere Agencija ali država članica načrtuje ali že pripravlja dokumentacijo za omejitve na podlagi tega člena.
7. Odbor za oceno tveganja, ustanovljen na podlagi člena 76(1)(c) Uredbe (ES) št. 1907/2006, in Odbor za socialno-ekonomsko analizo, ustanovljen na podlagi člena 76(1)(d) navedene uredbe, preverita, ali predložena dokumentacija za omejitve izpolnjuje zahteve iz Priloge XV k navedeni uredbi. V 30 dneh po prejemu dokumentacije zadevni odbor Agencijo ali državo članico, ki je predlagala omejitve, obvesti o tem, ali je dokumentacija skladna z zahtevami. Če dokumentacija ni skladna z zahtevami, se Agencijo ali državo članico o razlogih pisno obvesti v 45 dneh po prejemu. Agencija ali država članica dokumentacijo uskladi z zahtevami v 60 dneh po prejemu obvestila o razlogih s strani zadevnega odbora, sicer se postopek na podlagi tega člena zaključi.
8. Agencija brez odlašanja objavi namero Komisije ali države članice za začetek postopka omejitve za snov na podlagi tega člena, in o tem obvesti zadevne zainteresirane strani.

9. Agencija na svojem spletišču brez odlašanja javno objavi dokumentacijo za omejitve skupaj z omejitvami, predlaganimi na podlagi odstavkov 2 in 3, pri čemer se jasno navede datum objave. Agencija pozove vse zadevne zainteresirane strani, da v štirih mesecih po datumu objave posamezno ali skupno predložijo:
- (a) pripombe o dokumentaciji za omejitve in pripombe o predlaganih omejitvah;
 - (b) socialno-ekonomsko analizo predlaganih omejitev, ki vključuje analizo alternativ, ali informacije, ki lahko prispevajo k taki analizi, pri čemer se preučujejo prednosti in slabosti predlaganih omejitev. Taka analiza je skladna z zahtevami iz Priloge XVI k Uredbi (ES) št. 1907/2006.
10. Delegirani akti iz člena 6(2) se sprejmejo v devetih mesecih po prejemu mnenja Odbora za socialno-ekonomsko analizo Agencije iz člena 87(2). Če Odbor za socialno-ekonomsko analizo ne sprejme mnenja do roka, določenega v členu 87(2) ali (5), kot je ustrezno, Komisija upošteva socialno-ekonomski vpliv omejitve, vključno z razpoložljivostjo alternativ za snov, ter sprejme delegirani akt do roka, določenega v členu 87(2).

11. Kadar se osnutek spremembe Priloge I razlikuje od prvotnega predloga dokumentacije za omejitve, pripravljene na podlagi postopka iz tega člena ter členov 87 in a 88, ali če osnutek ne upošteva mnenj Agencije, Komisija priloži podrobno obrazložitev za to razlikovanje.

Člen 87

Mnenje odborov Agencije

1. V 12 mesecih po datumu objave iz člena 86(9) Odbor za oceno tveganja na podlagi proučitve ustreznih delov dokumentacije za omejitve sprejme mnenje o tem, ali so predlagane omejitve primerne za zmanjševanje tveganja za zdravje ljudi ali okolje. Pri tem mnenju upošteva dokumentacijo za omejitve, ki jo na zahtevo Komisije ali države članice pripravi Agencija, in stališča zainteresiranih strani iz člena 86(9), točka (a).
2. V 15 mesecih po datumu objave iz člena 86(9) Odbor za socialno-ekonomsko analizo na podlagi proučitve ustreznih delov dokumentacije za omejitve in socialno-ekonomskega vpliva sprejme mnenje o predlaganih omejitvah. Pred tem pripravi osnutek mnenja o predlaganih omejitvah in njihovem socialno-ekonomskem vplivu, pri čemer upošteva analize ali informacije v skladu s členom 86(9), točka (b), če so bile predložene.

3. Agencija na svojem spletišču brez odlašanja objavi osnutek mnenja Odbora za socialno-ekonomsko analizo in zainteresirane strani pozove, da svoje pripombe na osnutek mnenja predložijo najpozneje 60 dni po objavi tega osnutka mnenja.
4. Odbor za socialno-ekonomsko analizo brez odlašanja sprejme svoje mnenje, pri čemer upošteva, kadar je to ustrezno, dodatne pripombe, prejete v roku iz odstavka 3 tega člena. V tem mnenju se upoštevajo pripombe zainteresiranih strani, predložene na podlagi člena 86(9), točka (b), in odstavkom 3 tega člena.
5. Kadar mnenje Odbora za oceno tveganja bistveno odstopa od predlaganih omejitev v dokumentaciji za omejitve, Agencija rok za sprejetje mnenja Odbora za socialno-ekonomsko analizo podaljša za največ 90 dni.
6. Kadar Odbor za oceno tveganja in Odbor za socialno-ekonomsko analizo predložita mnenji na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena, pri tem uporabita poročevalce iz člena 87 Uredbe (ES) št. 1907/2006, in sicer v skladu s pogoji iz navedenega člena.

Člen 88

Predložitev mnenja Komisiji

1. Agencija Komisiji brez odlašanja predloži mnenji Odbora za oceno tveganja in Odbora za socialno-ekonomsko analizo o predlaganih omejitvah na podlagi člena 86. Kadar mnenji Odbora za oceno tveganja in Odbora za socialno-ekonomsko analizo bistveno odstopata od predlaganih omejitev, Agencija predloži Komisijo pojasnilo, v katerem podrobno obrazloži razloge za tako razlikovanje. Če eden ali oba odbora ne sprejmeta mnenja do roka, določenega v členu 87(1) oziroma (2), Agencija o tem obvesti Komisijo in pri tem navede razloge.
2. Agencija na svojem spletišču brez odlašanja objavi mnenji obeh odborov.
3. Agencija Komisiji ali državi članici na zahtevo zagotovi vse dokumente in dokazila, ki so ji bila predložena ali ki jih je upoštevala.

Poglavje XII

Prenesena pooblastila in postopek v odboru

Člen 89

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(2), člena 7(1), (2) in (3), člena 8(1) in (5), člena 9(2), člena 10(5) in (6), člena 11(4), člena 12(3), člena 13(8), člena 14(4), člena 48(8), člena 53(3), člena 59(7), člena 60(8), člena 70(4), člena 71(4), (5) in (6), člena 72(4), člena 77(2) in (3) ter člena 85(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 6(2), člena 7(1), (2) in (3), člena 8(1) in (5), člena 9(2), člena 10(5) in (6), člena 11(4), člena 12(3), 13(8), člena 14(4), člena 48(8), člena 53(3), člena 59(7), člena 60(8), člena 70(4), člena 71(4), (5) in (6), člena 72(4), člena 77(2) in (3) ter člena 85(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(2), člena 7(1), (2) in (3), člena 8(1) in (5), člena 9(2), člena 10(5) in (6), člena 11(4), člena 12(3), člena 13(8), člena 14(4), člena 48(8), člena 53(3), člena 59(7), člena 60(8), člena 70(4), člena 71(4), (5) in (6), člena 72(4), člena 77(2) in (3) ali 85(3) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet Komisijo obvestila, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 90

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi člen 5(4), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Pri sklicih na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Poglavje XIII

Spremembe

Člen 91

Spremembi Uredbe (EU) 2019/1020

Uredba (EU) 2019/1020 se spremeni:

(1) v členu 4(5) se besedilo „(EU) 2016/425³⁵ in (EU) 2016/426³⁶“ nadomesti z besedilom:

„(EU) 2016/425*, (EU) 2016/426** in (EU) 2023/...***+“

* Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS (UL L 81, 31.3.2016, str. 51).

+ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te uredbe ter v opombo številko, datum in sklic na UL za to uredbo.

** Uredba (EU) 2016/426 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o napravah, v katerih zgoreva plinasto gorivo, in razveljavitvi Direktive 2009/142/ES (UL L 81, 31.3.2016, str. 99).

*** Uredba (EU) 2023/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (UL L ..., ..., str. ...);“;

(2) v Prilogi I se točka 21 na seznamu harmonizacijske zakonodaje Unije nadomesti z naslednjim:

„21. Uredba (EU) 2023/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (UL L ..., ..., str. ...)“+“.

+ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko, datum in sklic na UL za to uredbo.

Člen 92

Sprememba Direktive 2008/98/ES

V členu 8a(7) Direktive 2008/98/ES se doda naslednji pododstavek:

„Za baterije, kot so opredeljene v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) 2023/... Evropskega parlamenta in Sveta⁺, države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev skladnosti sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, ki so bile vzpostavljene pred 4. julijem 2018, s tem členom do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te Uredbe].

* Uredba (EU) 2023/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (UL L ..., ..., str. ...).“.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe in v opombo številko, datum ter sklic na UL za to uredbo.

Poglavje XIV

Končne določbe

Člen 93

Kazni

Države članice do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in teh ukrepih brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo ter jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 94

Pregled

1. Komisija do 30. junija 2031 pregleda in pripravi poročilo o uporabi te uredbe ter njenem vplivu na okolje, zdravje ljudi in delovanje notranjega trga ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Ob upoštevanju tehnološkega napredka in praktičnih izkušenj, pridobljenih v državah članicah, Komisija v svoje poročilo vključi oceno naslednjih vidikov te uredbe:
- (a) seznama skupnih oblik, ki spadajo v opredelitev prenosnih baterij za splošno rabo;
 - (b) zahtev glede trajnostnosti in varnosti iz poglavja II, vključno z morebitno potrebo po uvedbi prepovedi izvoza baterij, ki niso skladne z omejitvami iz Priloge I;
 - (c) zahtev za označevanje in obveščanje iz poglavja III;
 - (d) zahtev glede potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami iz členov 48 do 53;
 - (e) ukrepov v zvezi z ravnanjem z odpadnimi baterijami iz poglavja VIII, vključno z možnostjo uvedbe dveh podkategorij prenosnih baterij, in sicer polnilnih in nepolnilnih prenosnih baterij, s cilji za ločeno zbiranje, ter uvedbe cilja za ločeno zbiranje za prenosne baterije za splošno rabo;
 - (f) ukrepov v zvezi s potnim listom baterije iz poglavja IX;

- (g) kršitev ter učinkovitosti, sorazmernosti in odvračilnosti kazni, kot je določeno v členu 93;
- (h) analize učinka te uredbe na konkurenčnost in naložbe v sektorju baterij ter na upravno breme, ki izhajajo iz te uredbe.

Kadar je ustrezno, se poročilu iz odstavka 1 priloži zakonodajni predlog spremembe ustreznih določb te uredbe.

3. Ob upoštevanju revizije Uredbe (ES) št. 1907/2006 Komisija v svoje poročilo vključi posebno oceno potrebe po zakonodajnem predlogu za spremembo členov 6, 86, 87 in 88 te uredbe.
4. Komisija oceni, ali so potrebne kakršne koli spremembe poglavja VII zaradi morebitnega sprejetja zakonodajnih aktov Unije, ki določajo pravila o trajnostnem upravljanju podjetij in potrebni skrbnosti, tudi obveznosti za podjetja glede škodljivih vplivov na človekove pravice in okolje v zvezi z njihovim lastnim poslovanjem, poslovanjem njihovih odvisnih družb in podružnic ter njihovim poslovanjem v vrednostni verigi.

Komisija objavi poročilo z rezultati take ocene v 12 mesecih po datumu začetka veljavnosti katerega koli zakonodajnega akta iz prvega pododstavka ali do 30. junija 2031, kar nastopi prej. Komisija svojemu poročilu, kadar je ustrezno, priloži zakonodajni predlog o spremembi poglavja VII.

5. Komisija do 30. junija 2031 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni izvedljivost in tehnične posledice razširitve opredelitve baterije za lahka vozila iz člena 3, točka 11, predvsem z vključitvijo baterij za nekolesna vozila. Poročilu se, kadar je ustrezno, priloži zakonodajni predlog.
6. Komisija do 1. januarja 2025 oceni, kako najbolje uvesti harmonizirane standarde za univerzalni polnilnik, ki naj bi se uporabljal za polnilne baterije, zasnovane za lahka vozila, in polnilne baterije, vgrajene v posebne kategorije električne in elektronske opreme, zajete v Direktivi 2012/19/EU. V to oceno niso vključene naprave za polnjenje radijske opreme, ki spada v kategorije in razrede iz člena 3(4) Direktive 2014/53/EU.

Člen 95

Razveljavitev in prehodne določbe

Direktiva 2006/66/ES se razveljavi z učinkom od ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Vendar se še naprej uporabljajo naslednje določbe:

- (a) člen 11 do ... [42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe];
- (b) člen 12(4) in (5) do 31. decembra 2025, razen v zvezi z določbo, ki se nanaša na pošiljanje podatkov Komisiji in se uporablja še naprej do 30. junija 2027;
- (c) člen 21(2) do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 96

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od ... [6 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe], razen če ni drugače določeno v drugem pododstavku in drugih določbah te uredbe.

Naslednje določbe se uporabljajo:

- (a) člen 11 se uporablja od ... [42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe];
- (b) člen 17 in poglavje VI se uporabljata od ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe], razen člena 17(2), ki se začne uporabljati 12 mesecev po datumu prve objave seznama iz člena 30(2);
- (c) poglavje VIII se uporablja od ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA I

Omejitev snovi

Stolpec 1 Oznaka snovi ali skupine snovi	Stolpec 2 Pogoji za omejitev
1. Živo srebro št. CAS 7439-97-6 št. ES 231-106-7 in njegove spojine	Baterije, ki so vgrajene ali ne v aparate, lahka vozila ali druga vozila, ne vsebujejo več kot 0,0005 % živega srebra (izraženo kot kovinsko živo srebro) glede na celotno maso.
2. Kadmij št. CAS 7440-43-9 št. ES 231-152-8 in njegove spojine	Prenosne baterije, ki so vgrajene ali ne v aparate, lahka ali druga vozila, ne vsebujejo več kot 0,002 % kadmija (izraženo kot kovinski kadmij) glede na celotno maso.
3. Svinec št. CAS 7439-92-1 št. ES 231-100-4 in njegove spojine	<ol style="list-style-type: none"><li data-bbox="815 898 1412 1144">1. Od ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] prenosne baterije, vgrajene v aparate ali ne, ne vsebujejo več kot 0,01 % svince (izraženega kot svinčeva kovina) glede na celotno maso.<li data-bbox="815 1144 1412 1323">2. Omejitev iz točke 1 se do ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] ne uporablja za prenosne cink-zračne gumbaste baterije.

PRILOGA II

Ogljični odtis

1. Področje uporabe

Ta priloga določa bistvene elemente za izračun ogljičnega odtisa.

Metodologija za izračun in preverjanje ogljičnega odtisa, ki se določi z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi člena 7, temelji na bistvenih elementih, vključenih v tej prilogi, je skladna z zadnjo različico metode Komisije za okoljski odtis izdelka in ustreznimi pravili o okoljskem odtisu kategorij izdelkov ter upošteva mednarodne sporazume in tehnološki/znanstveni napredek na področju ocene življenjskega cikla.

Izračun ogljičnega odtisa življenjskega cikla temelji na kosovnici, energiji in pomožnih materialih, ki se uporabljajo v zadevnem obratu za proizvodnjo specifičnega modela baterije. Natančno se opredeli zlasti elektronske sestavne dele, na primer krmilne enote baterij in varnostne enote, ter katodne materiale, saj lahko ti največ prispevajo k ogljičnemu odtisu baterije.

2. Opredelitev pojmov

V tej prilogi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „podatki o dejavnosti“ pomeni informacije, povezane s postopki pri modeliranju popisov življenjskega cikla, pri čemer se združeni rezultati popisov življenjskega cikla v postopkovnih verigah, ki predstavljajo dejavnosti postopka, za vsak postopek pomnožijo s podatki o ustrezni dejavnosti in nato združijo za izpeljavo ogljičnega odtisa, povezanega z navedenim postopkom;
- (b) „kosovnica“ pomeni seznam surovin, podskelekov, vmesnih sklopov, elementov sestavnih delov in delov, potrebnih za proizvodnjo baterije, ter njihovih količin;
- (c) „podatki, specifični za določeno podjetje“ pomeni podatke, ki jih neposredno izmeri ali zbere eden ali več obratov (podatki, specifični za določen obrat), ki so reprezentativni za dejavnosti v podjetju; drug izraz za take podatke je „primarni podatki“;
- (d) „funkcionalna enota“ pomeni kvalitativne in kvantitativne vidike funkcij, storitev ali obojih, ki jih zagotavlja baterija;

- (e) „življenjski cikel“ pomeni zaporedne in medsebojno povezane faze sistema proizvoda, od nabave surovin ali pridobivanja iz naravnih virov do končne odstranitve (ISO 14040:2006 ali enakovreden standard);
- (f) „popis življenjskega cikla“ pomeni kombiniran niz izmenjav elementarnih tokov, tokov odpadkov in tokov proizvodov v naboru podatkov popisa življenjskega cikla;
- (g) „nabor podatkov popisa življenjskega cikla“ pomeni dokument ali datoteko z informacijami o življenjskem ciklu za določen proizvod ali drug referenčni element, kot je na primer obrat ali postopek, ki vključuje opisne metapodatke in količinsko opredeljene podatke o popisu življenjskega cikla, ki lahko vključujejo nabor podatkov o postopku enote, delno združen ali združen nabor podatkov;
- (h) „referenčni tok“ pomeni merilo izhodnih tokov, ki izhajajo iz postopkov v okviru določenega sistema proizvoda in so potrebni za opravljanje funkcije, izražene s funkcionalno enoto (na podlagi standarda ISO 14040:2006 ali enakovrednega standarda);
- (i) „sekundarni podatki“ pomeni podatke, ki se ne neposredno zbirajo ali merijo iz specifičnih postopkov znotraj dobavne verige podjetja, niti jih to podjetje ne ocenjuje, temveč izhajajo iz nabora podatkov popisa življenjskega cikla tretje strani ali drugih virov; taki podatki vključujejo podatke o povprečnih vrednostih v industriji, na primer iz objavljenih proizvodnih podatkov, vladnih statističnih podatkov in industrijskih združenj, ter študije iz znanstvene literature, tehnične študije in patente, ter lahko temeljijo tudi na finančnih podatkih in vsebujejo približke ter druge splošne podatke; in vključujejo tudi primarne podatke, ki gredo skozi fazo horizontalnega združevanja;

- (j) „meja sistema“ pomeni vidike, ki so vključeni v študijo faz življenjskega cikla ali iz nje izključeni.

Harmonizirana pravila za izračun ogljičnega odtisa baterij poleg tega vključujejo tudi vse druge opredelitve, pomembne za njihovo razlago.

3. Funkcionalna enota in referenčni tok

Funkcionalna enota je opredeljena kot ena kilovatna ura (kWh) skupne energije, ki jo baterijski sistem zagotovi v življenjski dobi baterije, merjene v kWh. Skupna energija se pridobi iz več ciklov, pomnoženih s količino dobavljene energije v vsakem ciklu.

Referenčni tok pomeni težo baterije, ki je potrebna za zagotavljanje specifične funkcije, in se meri v kg baterije na kWh skupne energije, ki jo odda baterija v svoji življenjski dobi. Vsi kvantitativni vhodni in izhodni podatki, ki jih zbere izdelovalec za količinsko opredelitev ogljičnega odtisa, se izračunajo v povezavi z referenčnim tokom.

Z odstopanjem od prvega odstavka je za rezervne baterije, katerih glavna funkcija je zagotavljanje neprekinjenosti vira energije, funkcionalna enota opredeljena kot zmožnost zagotavljanja ene kWmin (kilovatne minute) rezervnega napajanja v katerem koli trenutku v življenjski dobi baterije. V skladu s tem referenčni tok za rezervne baterije pomeni težo baterije, ki je potrebna za izpolnjevanje opredeljene funkcije, in se meri v kg baterije na kWmin zmožnosti rezervnega napajanja, deljene z življenjsko dobo baterije, izraženo v letih. Vsi kvantitativni vhodni in izhodni podatki, ki jih zberejo izdelovalci rezervnih baterij za količinsko opredelitev ogljičnega odtisa, se izračunajo v povezavi s tem referenčnim tokom.

V izjemnih primerih, na primer za baterije za nepriključna hibridna vozila, se lahko z metodologijo opredeli drugačna funkcionalna enota.

4. Meja sistema

V mejo sistema se vključijo naslednje faze življenjskega cikla in s tem povezani postopki:

Faza življenjskega cikla	Povezani postopki
Pridobivanje surovin in predobdelava	Vključuje rudarjenje in drugo ustrezno pridobivanje, predobdelavo in prevoz aktivnih materialov, vse do proizvodnje baterijskih celic in sestavnih delov baterije (aktivnih materialov, separatorja, elektrolita, ohišja, aktivnih in pasivnih sestavnih delov baterij) in električnih ali elektronskih sestavnih delov.
Proizvodnja glavnega proizvoda	Sestavljanje baterijskih celic in sestavljanje baterij z baterijskimi celicami ter električnimi ali elektronskimi sestavnimi deli
Distribucija	Prevoz do prodajnega mesta
Konec življenjske dobe in recikliranje	Zbiranje, razstavljanje in recikliranje

Iz meje sistema se izključijo naslednji postopki, povezani s fazami življenjskega cikla:

- proizvodnja opreme za sestavljanje in recikliranje baterij, saj je bilo izračunano, da so vplivi ogljičnega odtisa v okviru pravil o okoljskem odtisu kategorij izdelkov za polnilne baterije z visoko specifično energijo za mobilne naprave zanemarljivi;
- postopek sestavljanja baterij, ki uporablja sestavne dele sistema izdelovalca originalne opreme; ta postopek večinoma ustreza mehanskemu sestavljanju in je vključen v montažno linijo za proizvodnjo opreme izdelovalca originalne opreme ali vozil; poraba energije in materiala v tem posebnem postopku je zanemarljiva v primerjavi s postopkom proizvodnje sestavnih delov izdelovalca originalne opreme.

Faza uporabe se iz izračunov ogljičnega odtisa življenjskega cikla izključi, saj izdelovalci nanjo ne vplivajo neposredno, razen kadar se dokaže, da prispevek k temu vplivu, ki ga imajo odločitve izdelovalcev baterij v fazi zasnove, ni zanemarljiv.

5. Uporaba nabora podatkov, specifičnih za določeno podjetje, in sekundarnega nabora podatkov

Gospodarski subjekt zaradi velikega števila sestavnih delov baterij in kompleksnosti postopkov proizvodnje omeji, kadar je upravičeno, uporabo podatkov, specifičnih za določeno podjetje, pri analizi postopkov in sestavnih delov na dele, specifične za zadevne baterije.

Vsi podatki o dejavnosti v zvezi z anodo, katodo, elektrolitom, separatorjem in ohišjem celic baterije se nanašajo zlasti na specifični model baterije, ki se proizvaja v določenem proizvodnem obratu. V skladu s tem se ne uporabljajo privzeti podatki o dejavnosti. Podatki o dejavnosti v zvezi s specifičnimi baterijami se uporabljajo v kombinaciji z ustreznimi sekundarnimi nabori podatkov, skladnimi z okoljskim odtisom izdelka.

Ker se izjava o ogljičnem odtisu nanaša na specifični model baterije, ki se proizvaja v določenem proizvodnem obratu, vzorčenje podatkov, zbranih v različnih obratih, ki proizvajajo enak model baterije, ni dovoljeno.

V primeru sprememb kosovnice ali mešanice energetskih virov, ki se uporablja pri proizvodnji modela baterije, se opravi nov izračun ogljičnega odtisa za navedeni model baterije.

Harmonizirana pravila, ki jih je treba določiti z delegiranim aktom iz člena 7(1), vključujejo podrobno modeliranje naslednjih faz življenjskega cikla:

- pridobivanje surovin in predobdelava,
- proizvodnja,
- porazdelitev,
- proizvodnja lastne električne energije,
- konec življenjske dobe.

6. Presoja vpliva ogljičnega odtisa

Ogljični odtis baterije se izračuna z metodo presoje vpliva življenjskega cikla za kategorijo „podnebne spremembe“, ki jo je Skupno raziskovalno središče leta 2019 priporočilo v poročilu z naslovom „Predlogi za posodobitev metode okoljskega odtisa izdelkov“.

Rezultati se predložijo kot rezultati karakterizacije brez normalizacije in ponderiranja. Seznam dejavnikov karakterizacije, ki se pri tem uporablja, je na voljo na evropski platformi za oceno življenjskega cikla.

7. Nadomestila

Nadomestila so izračunana glede na izhodišče, ki predstavlja hipotetični scenarij za količino emisij v primeru odsotnosti projekta za zmanjšanje emisij, na podlagi katerega bi bila nadomestila izvedena.

Nadomestila se ne vključijo v izjavo o ogljičnem odtisu, lahko pa se sporočajo ločeno kot dodatna okoljska informacija in se uporabijo za namene sporočanja.

8. Razredi učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom

Na podlagi porazdelitve vrednosti iz izjav o ogljičnem odtisu baterij, ki se dajejo na trg, se za omogočanja diferenciacije trga kategorij baterij iz člena 7(1) opredeli smiselno število razredov učinkovitosti, pri čemer je kategorija A najboljši razred z najmanjšim vplivom ogljičnega odtisa življenjskega cikla.

Določitev mejne vrednosti za vsak razred učinkovitosti in opredelitev njihovega obsega temelji na porazdelitvi delovanja kategorij baterij iz člena 7(1), ki so bile dane na trg v preteklih treh letih, pričakovanih tehnoloških izboljšavah in drugih tehničnih dejavnikih, ki jih je treba opredeliti.

9. Zgornje mejne vrednosti ogljika

Na podlagi informacij, zbranih v okviru izjav o ogljičnem odtisu in ustrezne porazdelitve razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom baterij, ki se dajejo na trg, ter ob upoštevanju znanstvenega in tehnološkega napredka na tem področju, Komisija določi zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu za kategorije baterij iz člena 7(1) po izvedbi ocene učinka, ki je namenjena določitvi mejnih vrednosti.

Komisija pri določitvi zgornjih mejnih vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu iz prvega pododstavka upošteva relativno porazdelitev vrednosti ogljičnega odtisa za baterije na trgu, napredek pri zmanjševanju ogljičnega odtisa baterij, danih na trg Unije, ter dejanski in potencialni prispevek teh mejnih vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu k ciljem Unije za trajnostno mobilnost in podnebno nevtralnost do leta 2050.

PRILOGA III

Parametri elektrokemijskega delovanja in trajnosti za prenosne baterije za splošno rabo

Del A

Parametri za nepolnilne baterije

1. Minimalno povprečno trajanje: minimalen povprečen čas, ki ga vzorec baterij doseže ob praznjenju, kadar se uporablja v posebnih pogojih, kot sta temperatura in relativna vlažnost.
2. Učinkovitost odloženega praznjenja: relativno zmanjšanje minimalnega povprečnega trajanja, s prvotno izmerjenim povprečnim trajanjem kot referenčno točko, po določenem časovnem obdobju in pod določenimi pogoji, kot sta temperatura in relativna vlažnost.
3. Odpornost proti puščanju: odpornost proti nenačrtovanemu uhajanju elektrolita, plina ali drugega materiala.

Del B

Parametri za polnilne baterije

1. Nazivna zmogljivost: vrednost zmogljivosti baterije, pod določenimi pogoji, kot sta temperatura in relativna vlažnost, in ki jo navede izdelovalec.
2. Ohranjanje naboja (zmogljivosti)¹: zmogljivost baterije, pod določenimi pogoji, kot sta temperatura in relativna vlažnost, po tem, ko je bila skladiščena, za določen čas brez naknadnega polnjenja in izražena kot odstotek nazivne zmogljivosti.
3. Obnavljanje naboja (zmogljivosti): zmogljivost baterije, pod določenimi pogoji, kot sta temperatura in relativna vlažnost, po tem, ko je bila skladiščena, za določen čas z naknadnim polnjenjem in izražena kot odstotek nazivne zmogljivosti.
4. Vzdržljivost v ciklih, število ciklov polnjenja in praznjenja, ki se lahko izvedejo v bateriji pri določenih pogojih, kot sta relativna vlažnost in temperatura, preden zmogljivost pade pod določen delež nazivne zmogljivosti.
5. Odpornost proti puščanju: odpornost proti nenačrtovanemu uhajanju elektrolita, plina ali drugega materiala.

¹ IEC omenja naboj in zmogljivost. Oba predstavljata enako fizikalno količino (naboj); razlika je le ta, da se naboj izraža v $C = As$, zmogljivost pa v Ah. V praksi pa se v večini primerov uporablja zmogljivost.

PRILOGA IV

Zahteve glede elektrokemijskega delovanja in trajnosti za baterije za lahka vozila, industrijske baterije z zmogljivostjo nad 2 kWh in baterije za električna vozila

V tej prilogi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „Nazivna zmogljivost“ pomeni skupno število amperskih ur (Ah), ki se lahko odvzamejo iz popolnoma napolnjene baterije pod referenčnimi pogoji.
- (2) „Izguba zmogljivosti“ pomeni zmanjšanje naboja skozi čas in pri uporabi, ki ga baterija lahko zagotovi pri nazivni napetosti ob upoštevanju prvotne nazivne zmogljivosti.
- (3) „Moč“ pomeni količino energije, ki jo baterija lahko zagotovi v določenem obdobju pod referenčnimi pogoji.

- (4) „Izguba moči“ pomeni zmanjšanje moči skozi čas in pri uporabi, ki jo baterija lahko zagotovi pri nazivni napetosti.
- (5) „Notranji upor“ pomeni nasprotje toku znotraj celice ali baterije pod referenčnimi pogoji, to je vsota upora pri gibanju elektronov in upora pri gibanju ionov v prispevku k skupnemu učinkovitemu uporu, vključno z induktivnimi/kapacitivnimi lastnostmi.
- (6) „Energijski izkoristek cikla“ pomeni razmerje med neto energijo, ki jo oddaja baterija med preizkusom praznjenja, in skupno energijo, potrebno za ponovno vzpostavitev prvotnega stanja polnjenja s standardnim polnjenjem.

Del A

Parametri v zvezi z elektrokemijskim delovanjem in trajnostjo

1. Nazivna zmogljivost (v Ah) in izguba zmogljivosti (v %).
2. Moč (v W) in izguba moči (v %).
3. Notranji upor (v Ω) in povečanje notranjega upora (v %).
4. Kadar je ustrezno, energijski izkoristek cikla in njegova izguba (v %).
5. Pričakovana življenjska doba baterije v referenčnih pogojih, za katere je bila namenjena, izražena v ciklih, razen za neciklične načine uporabe, in v koledarskih letih.

Del B

Elementi za obrazložitev merjenj za parametre iz dela A

1. Uporabljen stopnja praznjenja in stopnja polnjenja.
 2. Razmerje med nazivno močjo baterije (W) in energijo baterije (Wh).
 3. Globina praznjenja baterije v preizkusu življenjske dobe.
 4. Moč pri 80-odstotni in 20-odstotni napolnjenosti.
 5. Vsi izračuni, opravljeni z izmerjenimi parametri, če je ustrezno.
-

PRILOGA V

Varnostni parametri

1. Toplotni šok in toplotni cikli

Namen tega preizkusa je oceniti spremembe celovitosti baterije, ki izhajajo iz širjenja in krčenja sestavnih delov celice pri izpostavljenosti skrajnim in nenadnim spremembam temperature, ter možne posledice takih sprememb. Baterija je pri toplotnem šoku za določeno obdobje izpostavljena obema temperaturnima omejitvama.

2. Zaščita pred zunanjim kratkim stikom

S tem preizkusom se oceni varnostna učinkovitost baterije pri uporabi zunanjega kratkega stika. Oцени se lahko aktivacija naprave za nadtokovno zaščito ali zmožnost celic, da prenesejo tok brez povzročitve nevarnosti (na primer toplotnega pobega, eksplozije, požara). Glavni dejavniki tveganja so proizvodnja toplote na celični ravni in električni oblok, ki lahko poškoduje vezje ali povzroči zmanjšano izolacijsko upornost.

3. Zaščita pred prekomerno napolnjenostjo

S tem preizkusom se oceni varnostna učinkovitost baterije pri prekomerni napolnjenosti. Glavna varnostna tveganja pri prekomerni napolnjenosti so razgradnja elektrolita, razpad katode in anode, eksotermna razgradnja sloja interfaze trdnega elektrolita (SEI), degradacija separatorja in nalaganje litija, kar lahko povzroči samosegrevanje baterije in toplotni pobeg. Dejavniki, ki vplivajo na rezultat preizkusa, vključujejo najmanj hitrost polnjenja in končno doseženo stanje napolnjenosti. Zaščita se lahko zagotovi z nadzorom napetosti (prekinitiv, ko se doseže mejna polnilna napetost) ali nadzorom toka (prekinitiv, ko se preseže najvišji polnilni tok).

4. Zaščita pred prekomerno izpraznjenostjo

S tem preizkusom se oceni varnostna učinkovitost baterije pri prekomerni izpraznjenosti. Varnostna tveganja pri prekomerni izpraznjenosti vključujejo zamenjavo polarnosti, kar povzroči oksidacijo kolektorja anodnega toka (baker) in nalaganje na katodni strani. Tudi manjša prekomerna izpraznjenost lahko povzroči nastajanje dendritov, kar privede do kratkega stika.

5. Zaščita pred previsoko temperaturo

S tem preizkusom se oceni vpliv odpovedi nadzora temperature ali drugih lastnosti za zaščito na notranje pregrevanje med delovanjem.

6. Zaščita pred širjenjem toplote

S tem preizkusom se oceni varnostna učinkovitost baterije pri širjenju toplote. Toplotni pobeg v eni celici lahko povzroči kaskadno reakcijo v celotni bateriji, ki je lahko sestavljena iz več celic. To ima lahko resne posledice, vključno s precejšnjim izpustom plina. Pri preizkusu se upoštevajo preizkusi ISO, ki so v pripravi za promet, in globalni tehnični predpis ZN.

7. Mehanska poškodba zaradi zunanjih sil

S temi preizkusi se simulira eden ali več primerov, v katerih je baterija po naključju izpostavljena mehanskim obremenitvam, vendar še vedno izpolnjuje namen, za katerega je bila zasnovana. Pri simulacijah teh primerov bi bilo treba upoštevati različne načine uporabe v resničnem življenju.

8. Notranji kratek stik

S tem preizkusom se oceni varnostna učinkovitost baterije v primerih notranjega kratkega stika. Notranji kratek stik, ki je ena glavnih skrbi izdelovalcev baterij, lahko povzroči izpuh, toplotni pobeg in iskrenje, zaradi česar se lahko vžgejo elektrolitni hlapi, ki uhajajo iz celice. Nastanek takih notranjih kratkih stikov lahko sprožijo nepopolnosti v proizvodnji, prisotnost nečistoč v celicah ali rast litijevih dendritov, kar povzroči večino varnostnih nezgod na terenu. Možnih je več primerov notranjih kratkih stikov (na primer električni stik katode/anode, tokovni kolektor iz aluminija/tokovni kolektor iz bakra, tokovni kolektor iz aluminija/anoda), pri čemer ima vsak drugačno kontaktno upornost.

9. Izpostavljanje čezmerni toploti

Pri tem preizkusu se baterija izpostavi zvišanim temperaturam (v IEC 62619 je temperatura 85 °C), kar lahko sproži eksotermne razgrajevalne reakcije in vodi v toplotni pobeg celice.

10. Preizkus požarne varnosti

Nevarnost eksplozije se oceni z izpostavitvijo baterije ognju.

11. Emisije plinov

Baterije lahko vsebujejo precejšnje količine potencialno nevarnih materialov, na primer zelo vnetljive elektrolite ali korozivne in strupene sestavine. Pod nekaterimi pogoji je lahko omajana celovitost baterije, kar bi povzročilo izpust nevarnih plinov. Zato je pomembno, da se opredelijo emisije plinov iz snovi, ki se sproščajo iz baterije med preizkusi: tveganje zaradi strupenih plinov iz nevodnih elektrolitov se ustrezno upošteva za vse varnostne parametre iz točk 1 do 10.

PRILOGA VI

Zahteve za označevanje in obveščanje

Del A: Splošne informacije o baterijah

Informacije na etiketi baterije vsebujejo naslednje informacije o bateriji:

1. podatki o identifikaciji izdelovalca v skladu s členom 38(7);
2. kategorija baterije in podatki o identifikaciji baterije v skladu s členom 38(6);
3. kraj proizvodnje (geografska lokacija obrata za proizvodnjo baterij);
4. datum proizvodnje (mesec in leto);
5. masa;
6. zmogljivost;
7. kemijska sestava;
8. nevarne snovi v bateriji, razen živega srebra, kadmija ali svınca;
9. uporabno sredstvo za gašenje;
10. kritične surovine v bateriji, in sicer v koncentraciji, ki presega 0,1 % masnega deleža.

Del B: Simbol za ločeno zbiranje baterij

Del C: Koda QR

Koda QR je v velikem kontrastu z barvo ozadja in take velikosti, da je preprosto berljiva s splošno razpoložljivim čitalnikom kod QR, kot so čitalniki, vgrajeni v ročne komunikacijske naprave.

PRILOGA VII

Parametri za določitev stanja staranja in pričakovane življenjske dobe baterij

Del A

Parametri za določitev stanja staranja baterij za električna vozila, stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije in baterij za lahka vozila:

Za baterije za električna vozila:

stanje certificirane energije.

Za stacionarne baterijske sisteme za shranjevanje energije in baterije za lahka vozila:

1. preostala zmogljivost;
2. kadar mogoče, preostala moč;
3. kadar mogoče, preostali energijski izkoristek cikla;
4. razvoj stopenj samopraznjenja;
5. kadar mogoče, upor izražen v ohmih.

Del B

Parametri za določitev pričakovane življenjske dobe stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije in baterij za lahka vozila:

1. datum proizvodnje baterije in, kadar je to ustrezno, datum dajanja v uporabo;
 2. pretok energije;
 3. pretok naboja;
 4. sledenje škodljivim dogodkom, kot so število globokih praznjenj, čas v ekstremnih temperaturah, čas polnjenja pri ekstremnih temperaturah;
 5. število ciklov popolnega in enakovrednega polnjenja in praznjenja.
-

PRILOGA VIII

Postopki ugotavljanja skladnosti

Del A

MODUL A – NOTRANJI NADZOR PROIZVODNJE

1. Opis modula

Notranji nadzor proizvodnje je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim izdelovalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3 in 4 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevne baterije izpolnjujejo zahteve iz členov 6, 9, 10, 12, 13 in 14, ki se zanje uporabljajo.

2. Tehnična dokumentacija

Izdelovalec pripravi tehnično dokumentacijo. Dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti baterije z zadevnimi zahtevami iz točke 1 ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganj.

Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, potrebnem za tako ugotavljanje, zajema načrtovanje, proizvodnjo in delovanje baterije. Kadar je to ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- (a) splošen opis baterije in njeno predvideno uporabo;
- (b) razvojno načrtovanje ter proizvodne skice in načrte sestavnih delov, podsklopov in tokokrogov;
- (c) opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje skic in načrtov iz točke (b) ter delovanja baterije;
- (d) vzorec etikete, ki se zahteva v skladu s členom 13;
- (e) seznam harmoniziranih standardov iz člena 15, ki se uporabljajo v celoti ali delno, vključno z navedbo, kateri deli so bili uporabljeni, seznam skupnih specifikacij iz člena 16, ki se uporabljajo v celoti ali delno, vključno z navedbo, kateri deli so bili uporabljeni, ter seznam drugih ustreznih tehničnih specifikacij, ki se uporabljajo za merjenje ali izračune;
- (f) kadar se harmonizirani standardi in skupne specifikacije iz točke (e) ne uporabljajo ali niso na voljo, opis sprejetih rešitev za izpolnjevanje veljavnih zahtev iz členov 6, 9, 10, 12, 13 in 14, ali za preverjanje skladnosti baterij s temi zahtevami;

(g) rezultate opravljenih projektnih izračunov in opravljene preglede ter uporabljena tehnična ali dokumentarna dokazila in

(h) poročila o preizkusih.

3. Proizvodnja

Izdelovalec sprejme vse potrebne ukrepe, da se s postopkom proizvodnje in njegovim spremljanjem zagotovi, da so baterije skladne s tehnično dokumentacijo iz točke 2 in veljavnimi zahtevami iz točke 1.

4. Oznaka CE in EU izjava o skladnosti

Izdelovalec namesti oznako CE na vsako posamezno baterijo, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz točke 1, ali, kadar to ni mogoče ali upravičeno zaradi narave baterije, na embalažo in v dokumente, ki so priloženi bateriji.

Izdelovalec za vsak model baterije sestavi EU izjavo o skladnosti v skladu s členom 18 in jo skupaj s tehnično dokumentacijo hrani, da je na voljo nacionalnim organom še deset let po tem, ko je bila dana na trg zadnja baterija zadevnega modela baterij. V EU izjavi o skladnosti je opredeljen model baterije, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se nacionalnim organom predloži izvod EU izjave o skladnosti.

5. Pooblaščen zastopnik izdelovalca

Obveznosti izdelovalca iz točke 4 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni njegov pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

Del B

MODUL D1 – ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI PROIZVODNEGA POSTOPKA

1. Opis modula

Zagotavljanje kakovosti proizvodnega postopka je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim izdelovalec izpolni obveznosti iz točk 2, 4 in 7 ter zagotovi in na lastno odgovornost, brez poseganja v obveznosti drugih gospodarskih subjektov v skladu s to uredbo, izjavi, da zadevne baterije izpolnjujejo veljavne zahteve iz členov 7 in 8 ali, če se tako odloči izdelovalec, vse veljavne zahteve iz členov 6 do 10 in členov 12, 13 in 14.

2. Tehnična dokumentacija

Izdelovalec pripravi tehnično dokumentacijo. Tehnična dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti baterije z zadevnimi zahtevami iz točke 1 ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganj.

Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, potrebnem za tako ugotavljanje, zajema načrtovanje, proizvodnjo in delovanje baterije. Tehnična dokumentacija, kadar je to ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- (a) splošen opis baterije in njeno predvideno uporabo;
- (b) razvojno načrtovanje ter proizvodne skice in načrte sestavnih delov, podsklopov in tokokrogov;
- (c) opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje skic in načrtov iz točke (b) ter delovanja baterije;
- (d) vzorec etikete, ki se zahteva v skladu s členom 13;
- (e) seznam harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16, ki se uporabljajo, ali obojih, in v primeru delne uporabe harmoniziranih standardov, skupnih specifikacij ali obojega navedbo, kateri deli so bili uporabljeni;

- (f) seznam drugih ustreznih tehničnih specifikacij, ki se uporabljajo za merjenje ali izračun, in opis rešitev, sprejetih za izpolnitev veljavnih zahtev iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14 ali za preverjanje skladnosti baterij z navedenimi zahtevami, kadar harmonizirani standardi, skupne specifikacije ali oboje niso bili uporabljeni ali niso na voljo;
- (g) rezultate opravljenih projektnih izračunov in pregledov ter uporabljena tehnična ali dokumentarna dokazila;
- (h) študijo, ki podpira vrednosti ogljičnega odtisa iz člena 7(1) in razred ogljičnega odtisa iz člena 7(2) ter vsebuje izračune, ki so narejeni v skladu z metodologijo iz delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 7(1), četrti pododstavek, točka (a), ter dokaze in informacije, ki določajo vhodne podatke za te izračune;
- (i) študijo, ki podpira delež recikliranih materialov iz člena 8 ter vsebuje izračune, ki so narejeni v skladu z metodologijo iz delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 8(1), drugi pododstavek, ter dokaze in informacije, ki določajo vhodne podatke za te izračune, ter
- (j) poročila o preizkusih.

3. Razpoložljivost tehnične dokumentacije

Izdelovalec hrani tehnično dokumentacijo, da je na voljo nacionalnim organom še 10 let po tem, ko je bila baterija dana na trg.

4. Proizvodnja

Izdelovalec upravlja odobren sistem kakovosti za proizvodnjo, pregled končnega proizvoda in preizkušanje zadevnih baterij iz točke 5 ter je nadzorovan v skladu s točko 6.

5. Sistem kakovosti

1. Izdelovalec predloži zahtevek za presojo svojega sistema kakovosti v zvezi z zadevnimi baterijami pri priglašnem organu, ki ga sam izbere.

Zahtevek vključuje:

- (a) ime in naslov izdelovalca in, če je zahtevek vložil pooblaščen zastopnik izdelovalca, tudi njegovo ime in naslov;
- (b) pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil vložen pri nobenem drugem priglašnem organu;
- (c) vse ustrezne informacije v zvezi s predvideno kategorijo baterije;

- (d) dokumentacijo v zvezi s sistemom kakovosti iz točke 5.2;
 - (e) tehnično dokumentacijo iz točke 2.
2. Sistem kakovosti zagotavlja, da baterije izpolnjujejo veljavne zahteve iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14.

Vsi elementi, zahteve in določbe, ki jih izdelovalec sprejme, so sistematično in organizirano dokumentirani v obliki pisnih usmeritev, postopkov in navodil.

Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov, načrtov, priročnikov in zapisov o kakovosti.

Dokumentacija sistema kakovosti mora zlasti vsebovati ustrezne opise:

- (a) ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil vodstva glede kakovosti proizvodov;
- (b) postopkov za dokumentiranje ter spremljanje parametrov in podatkov, potrebnih za izračun in posodabljanje deleža recikliranih materialov iz člena 8 ter, kadar je ustrezno, vrednosti in razreda ogljičnega odtisa iz člena 7;

- (c) ustreznih tehnik, postopkov in sistematičnih ukrepov proizvodnje, nadzora kakovosti in zagotavljanja kakovosti, ki se bodo uporabili;
 - (d) pregledov, izračunov, meritev in preizkusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter kako pogosto se bodo izvajali;
 - (e) zapisov o kakovosti, kot so poročila o pregledu ter podatki o izračunih, meritvah in preizkusih, podatki o umerjanju, poročila o strokovni usposobljenosti zadevnega osebja;
 - (f) sredstev za spremljanje doseganja zahtevane kakovosti proizvoda in učinkovitega delovanja sistema kakovosti.
3. Priglašeni organ oceni sistem kakovosti, da ugotovi, ali izpolnjuje zahteve iz točke 5.2.

Priglašeni organ domneva skladnost s temi zahtevami glede elementov sistema kakovosti, ki so v skladu z ustreznimi specifikacijami zadevnega harmoniziranega standarda.

Revizijska skupina ima izkušnje s sistemi upravljanja kakovosti in poleg tega vsaj enega člana z izkušnjami ocenjevalca na zadevnem področju proizvodov in tehnologije proizvoda, ki pozna tudi veljavne zahteve iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14.

Revizija vključuje ocenjevalni obisk v obratih izdelovalca.

Revizijska skupina pregleda tehnično dokumentacijo iz točke 2 za preverjanje sposobnosti izdelovalca, da ugotovi veljavne zahteve iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14 ter izvede potrebne preglede, izračune, meritve in preizkuse za zagotovitev skladnosti baterije s temi zahtevami. Revizijska skupina preveri zanesljivost podatkov, uporabljenih za izračun deleža recikliranih materialov iz člena 8 ter, kadar je ustrezno, vrednosti in razreda ogljičnega odtisa iz člena 7, ter pravilno izvajanje ustrezne metodologije izračuna.

Po oceni sistema kakovosti priglašeni organ o svoji odločitvi uradno obvesti izdelovalca. Uradno obvestilo vsebuje rezultate revizije in razloge za to odločitev.

4. Izdelovalec se zaveže, da bo izpolnil obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in ukrepal tako, da se ohranita njegova ustreznost in učinkovitost.

5. Izdelovalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ oceni morebitne predlagane spremembe in ugotovi, ali spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjuje zahteve iz točke 5.2 ali pa je potrebna ponovna ocena.

Priglašeni organ izdelovalca uradno obvesti o svoji odločitvi. Uradno obvestilo vsebuje ugotovitve iz pregleda in utemeljitev odločitve o oceni.

6. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ
 1. Namen nadzora je zagotoviti, da izdelovalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.
 2. Izdelovalec priglašenemu organu za namene ocene omogoči dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preizkušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:
 - (a) dokumentacijo o sistemu kakovosti iz točke 5.2;
 - (b) tehnično dokumentacijo iz točke 2;

- (c) zapise o kakovosti, kot so poročila o pregledu ter podatki o izračunih, meritvah in preizkusih, podatki o umerjanju in poročila o strokovni usposobljenosti zadevnega osebja.
3. Priglašeni organ opravlja redne revizije, s čimer zagotovi, da izdelovalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročilo o teh revizijah pa pošlje izdelovalcu. Priglašeni organ med takimi revizijami preveri vsaj zanesljivost podatkov, uporabljenih za izračun deleža recikliranih materialov iz člena 8 ter, kadar je ustrezno, vrednosti in razreda ogljičnega odtisa iz člena 7, ter pravilno izvajanje ustrezne metodologije izračuna.
4. Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče izdelovalca. Med takimi obiski lahko priglašeni organ, če je to potrebno, opravi ali naroči preglede, izračune, meritve in preizkuse, da preveri pravilno delovanje sistema kakovosti. Priglašeni organ izdelovalcu pošlje poročilo o obisku in, če so bili izvedeni preizkusi, poročilo o njih.

7. Oznaka CE in EU izjava o skladnosti

1. Izdelovalec namesti oznako CE in v okviru odgovornosti priglašene organa iz točke 5.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno baterijo, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz točke 1, ali, kadar to zaradi narave baterije ni mogoče ali ni upravičeno, na embalažo in v dokumente, ki so priloženi bateriji.
2. Izdelovalec za vsak model baterije sestavi EU izjavo o skladnosti v skladu s členom 18 in jo hrani, da je na voljo nacionalnim organom še 10 let po tem, ko je bila dana na trg zadnja baterija zadevnega modela baterij. V EU izjavi o skladnosti je opredeljen model baterije, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se nacionalnim organom predloži izvod EU izjave o skladnosti.

8. Razpoložljivost dokumentacije o sistemu kakovosti

Izdelovalec hrani, da so na voljo nacionalnim organom v obdobju deset let po tem, ko je bila baterija dana na trg:

- (a) dokumentacijo o sistemu kakovosti iz točke 5.2;
- (b) spremembo iz točke 5.5, kot je bila odobrena;
- (c) odločitve in poročila priglašenega organa iz točk 5.5, 6.3 in 6.4.

9. Obveznosti obveščanja za priglašeni organ

Vsak priglašeni organ svoj priglasitveni organ uradno obvesti o izdanih ali preklicanih odobritvah sistema kakovosti in svojemu priglasitvenemu organu redno ali na zahtevo omogoča dostop do seznama zavrnenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritev sistema kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistemov kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical, preklical ali kako drugače omejil, in, na zahtevo, o odobritvah sistemov kakovosti, ki jih je izdal.

10. Pooblaščen zastopnik izdelovalca

Obveznosti izdelovalca iz točk 3, 5.1, 5.5, 7 in 8 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni njegov pooblaščen zastopnik, pod pogojem, da so navedene v pooblastilu.

Del C

MODUL G – SKLADNOST NA PODLAGI PREVERJANJA ENOTE

1. Opis modula

Skladnost na podlagi preverjanja enote je postopek ugotavljanja skladnosti, pri katerem izdelovalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3 in 5 ter zagotovi in na lastno odgovornost, brez poseganja v obveznosti drugih gospodarskih subjektov v skladu s to uredbo, izjavi, da je zadevna baterija, za katero veljajo določbe iz točke 4, skladna z veljavnimi zahtevami iz členov 7 in 8 ali, če se tako odloči izdelovalec, z vsemi veljavnimi zahtevami iz členov 6 do 10 ter členov 12, 13 in 14.

2. Tehnična dokumentacija

1. Izdelovalec pripravi tehnično dokumentacijo ter priglašnemu organu iz točke 4 omogoči dostop do nje. Tehnična dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti baterije z zadevnimi zahtevami iz točke 1 ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganj.

Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, potrebnem za tako ugotavljanje, zajema načrtovanje, proizvodnjo in delovanje baterije.

Tehnična dokumentacija, kadar je to ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- (a) splošen opis baterije in njeno predvideno uporabo;
- (b) razvojno načrtovanje ter proizvodne skice in načrte sestavnih delov, podsklopov in tokokrogov;
- (c) opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje skic in načrtov iz točke (b) ter delovanja baterije;
- (d) vzorec etikete, ki se zahteva v skladu s členom 13;
- (e) seznam harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16, ki se uporabljajo, ali obojih, in v primeru delne uporabe harmoniziranih standardov, skupnih specifikacij ali obojih navedbo kateri deli so bili uporabljeni;
- (f) seznam drugih ustreznih tehničnih specifikacij, ki se uporabljajo za merjenje ali izračun, in opis rešitev, sprejetih za izpolnitev veljavnih zahtev iz točke 1 ali za preverjanje skladnosti baterij z navedenimi zahtevami, kadar harmonizirani standardi, skupne specifikacije ali oboji niso bili uporabljeni ali niso na voljo;

- (g) rezultate opravljenih projektnih izračunov in pregledov ter uporabljena tehnična ali dokumentarna dokazila;
 - (h) študijo, ki podpira vrednosti in razred ogljičnega odtisa iz člena 7 ter vsebuje izračune, ki so narejeni v skladu z metodologijo iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 7(1), četrti pododstavek, točka (a), ter dokaze in informacije, ki določajo vhodne podatke za te izračune;
 - (i) študijo, ki podpira delež recikliranih materialov iz člena 8 ter vsebuje izračune, ki so narejeni v skladu z metodologijo iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 8(1), drugi pododstavek, ter dokaze in informacije, ki določajo vhodne podatke za te izračune, ter
 - (j) poročila o preizkusih.
2. Izdelovalec hrani tehnično dokumentacijo, da je na voljo nacionalnim organom še 10 let po tem, ko je bila baterija dana na trg.

3. Proizvodnja

Izdelovalec sprejme vse potrebne ukrepe, da se s postopkom proizvodnje in njegovim spremljanjem zagotovi, da je proizvedena baterija skladna z veljavnimi zahtevami iz točke 1.

4. Preverjanje

1. Priglašeni organ, ki ga izbere izdelovalec, izvede ali naroči ustrezne preglede, izračune, meritve in preizkuse, kot so določeni v ustreznih harmoniziranih standardih iz člena 15, skupnih specifikacijah iz člena 16 ali obojih, ali enakovredne preizkuse, da preveri skladnost baterije z veljavnimi zahtevami iz točke 1. Če takega harmoniziranega standarda ali skupne specifikacije ni, zadevni priglašeni organ odloči o ustreznih pregledih, izračunih, meritvah in preizkusih, ki jih je treba izvesti.

Priglašeni organ izda certifikat o skladnosti ob upoštevanju izvedenih pregledov, izračunov, meritev in preizkusov ter namesti svojo identifikacijsko številko na odobreno baterijo ali jo da namestiti na svojo odgovornost.

2. Izdelovalec hrani certifikate o skladnosti, da so na voljo nacionalnim organom še 10 let po tem, ko je bila baterija dana na trg.

5. Oznaka CE in EU izjava o skladnosti

Izdelovalec namesti oznako CE in v okviru odgovornosti priglašenega organa iz točke 4 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno baterijo, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz točke 1, ali, kadar to zaradi narave baterije ni mogoče ali upravičeno, na embalažo in v dokumente, ki so priloženi bateriji.

Izdelovalec za vsako baterijo pripravi EU izjavo o skladnosti v skladu s členom 18 in jo hrani, da je na voljo nacionalnim organom še 10 let po tem, ko je bila baterija dana na trg. V EU izjavi o skladnosti je opredeljena baterija, za katero je bila pripravljena.

Na zahtevo se nacionalnim organom predloži izvod EU izjave o skladnosti.

6. Pooblaščen zastopnik izdelovalca

Obveznosti izdelovalca iz točk 2.2, 4.2 in 5 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni njegov pooblaščen zastopnik, pod pogojem, da so navedene v pooblastilu.

PRILOGA IX

EU izjava o skladnosti št. * ...

* (identifikacijska številka izjave)

1. Model baterije (proizvod, kategorija in serijska številka):
2. Ime in naslov izdelovalca ter, kadar je ustrezno, njegovega pooblaščenega zastopnika:
3. Za izdajo te izjave o skladnosti je odgovoren izključno izdelovalec.
4. Predmet izjave (opis baterije in identifikacija, ki omogoča sledljivost in lahko vključuje, kadar je ustrezno, sliko baterije).
5. Predmet izjave, opisan v točki 4, je v skladu z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije: ... (uporabljen je sklic na druge akte Unije).
6. Sklici na uporabljene ustrezne harmonizirane standarde ali skupne specifikacije ali sklici na druge tehnične specifikacije, na podlagi katerih je izdana izjava o skladnosti:
7. Priglašeni organ ... (ime, naslov, številka) ... je izvedel ... (opis posega) ... in izdal potrdilo(-a): ... (podrobnosti, vključno z datumom in, kadar je ustrezno, informacijami o trajanju in pogojih veljavnosti potrdila).

8. Dodatne informacije

Podpisano za in v imenu:

(kraj in datum izdaje):

(ime, funkcija) (podpis)

PRILOGA X

Seznam surovin in kategorij tveganja

1. Surovine:
 - (a) kobalt;
 - (b) naravni grafit;
 - (c) litij;
 - (d) nikelj;
 - (e) kemijske spojine na osnovi surovin iz točk (a) do (d), ki so potrebne za proizvodnjo aktivnih materialov baterij.

2. Kategorije socialnega in okoljskega tveganja:
 - (a) okolje, podnebje in zdravje ljudi, ob upoštevanju neposrednih, induciranih, posrednih in kumulativnih učinkov, med katere med drugim spadajo:
 - (i) zrak, vključno z onesnaževanjem zraka kot so emisije toplogrednih plinov;
 - (ii) vode, vključno z morskim dnem in morskim okoljem, vključno z onesnaževanjem vode, rabo vode, količinami vode (poplave ali suše) in dostopom do vode;

- (iii) tla, vključno z onesnaževanjem tal, erozijo tal, rabo zemljišč in degradacijo tal;
 - (iv) biotska raznovrstnost, vključno s škodo za habitate, prostoživeče živali, rastline in ekosisteme, vključno z ekosistemskimi storitvami;
 - (v) nevarne snovi;
 - (vi) hrup in vibracije;
 - (vii) varnost obratov;
 - (viii) raba energije;
 - (ix) odpadki in ostanki;
- (b) človekove pravice, pravice delavcev ter odnosi med delodajalci in delojemalci, med katere med drugim spadajo:
- (i) zdravje in varnost pri delu;
 - (ii) delo otrok;
 - (iii) prisilno delo;
 - (iv) diskriminacija;
 - (v) sindikalne svoboščine;

- (c) družbeno življenje, tudi pri domorodnih ljudstvih.
3. Mednarodni instrumenti, ki zajemajo tveganja iz točke 2, vključujejo:
- (a) deset načel globalnega dogovora Združenih narodov;
 - (b) smernice UNEP za ocenjevanje življenjskega cikla proizvodov ob upoštevanju družbenega vidika;
 - (c) Konvencijo o biološki raznovrstnosti, zlasti Sklep COP VIII/28 – prostovoljne smernice o biotski raznovrstnosti – vključujoča presoja vplivov;
 - (d) Pariški sporazum ZN;
 - (e) osem temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela, opredeljenih v njeni Deklaraciji o temeljnih načelih in pravicah pri delu;
 - (f) vse druge mednarodne okoljske konvencije, ki so zavezujoče za Unijo ali njene države članice;
 - (g) Deklaracijo Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu;
 - (h) Mednarodno listino o človekovih pravicah, vključno z Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah ter Mednarodnim paktom o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah.

4. Mednarodno priznani instrumenti potrebne skrbnosti, ki se uporabljajo za zahteve glede potrebne skrbnosti iz poglavja VII te uredbe:
- (a) Mednarodna listina o človekovih pravicah, vključno z Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah ter Mednarodnim paktom o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah;
 - (b) vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah;
 - (c) smernice OECD za večnacionalna podjetja;
 - (d) tristranska deklaracija MOD o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike;
 - (e) smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorno ravnanje podjetij;
 - (f) smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem.
-

PRILOGA XI

Izračun stopenj zbiranja za odpadne prenosne baterije in odpadne baterije za lahka vozila

1. Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), in države članice izračunajo stopnjo zbiranja, izraženo v odstotku, ki ga dobijo tako, da maso odpadnih baterij, zbranih v skladu s členi 59, 60 in 69 v določenem koledarskem letu v državi članici, delijo s povprečno težo teh baterij, katerih dostopnost proizvajalci omogočijo na trgu neposredno končnim uporabnikom ali dostavijo tretjim osebam za omogočanje njihove dostopnosti na trgu končnim uporabnikom v tej državi članici v preteklih treh koledarskih letih. Stopnja zbiranja se izračuna za prenosne baterije v skladu s členom 59 oziroma za baterije za lahka vozila v skladu s členom 60.

Leto	Zbiranje podatkov		Izračun	Zahteva glede poročanja
Leto 1	Prodaja v letu 1 (P1)			
Leto 2	Prodaja v letu 2 (P2)			
Leto 3	Prodaja v letu 3 (P3)			
Leto 4	Prodaja v letu 4 (P4)	Zbiranje v letu 4 (Z4)	Stopnja zbiranja (SZ4)= $3 * Z4 / (P1 + P2 + P3)$	SZ4
Leto 5	Prodaja v letu 5 (P5)	Zbiranje v letu 5 (Z5)	Stopnja zbiranja (SZ5)= $3 * Z5 / (P2 + P3 + P4)$	SZ5
itd.	itd.	itd.	itd.	

2. Proizvajalci ustreznih kategorij baterij ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 57(1), in države članice izračunajo letno prodajo baterij končnim uporabnikom v določenem letu, izraženo v teži takih baterij, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu na ozemlju države članice v zadevnem letu, razen tistih baterij, ki so zapustile ozemlje navedene države članice v navedenem letu pred prodajo končnim uporabnikom. Ta prodaja se izračuna ločeno za prenosne baterije in baterije za lahka vozila.
 3. Za vsako baterijo se upošteva samo čas, ko je bila njena dostopnost na trgu države članice omogočena prvič.
 4. Izračun iz točk 1 in 2 temelji na zbranih podatkih ali statistično pomembnih ocenah, pridobljenih iz zbranih podatkov.
-

PRILOGA XII

Zahteve glede skladiščenja in obdelave, vključno z recikliranjem

Del A: Zahteve glede skladiščenja in obdelave

1. Najmanj, kar obsega obdelava, je odstranitev vseh tekočin in kislin.
2. V napravah za obdelavo, vključno z napravami za recikliranje, se obdelava in vsakršno skladiščenje, vključno z začasnim skladiščenjem, izvajata na površini z neprepustnimi tlemi in primernim pokrovom za varovanje pred vremenskimi vplivi ali v ustreznih zabojnikih.
3. Odpadne baterije se v napravah za obdelavo, vključno z napravami za recikliranje, skladiščijo tako, da se ne mešajo z odpadki iz prevodnih ali gorljivih materialov.
4. Sprejmejo se posebni previdnostni in varnostni ukrepi za obdelavo odpadnih litijevih baterij med ravnanjem z njimi, njihovim sortiranjem in skladiščenjem. Takšni ukrepi vključujejo zaščito pred izpostavljenostjo:
 - (a) čezmerni vročini, kot so visoke temperature, požar ali neposredna sončna svetloba;
 - (b) vodi, kot so padavine in poplave;
 - (c) kakršni koli zdrobitvi ali fizični poškodbi.

Odpadne litijeve baterije se skladiščijo v svoji običajni legi, torej nikoli obrnjene, v dobro prezračevanih prostorih in so prekrte z gumijasto izolacijo, odporno na visoko napetost. Prostori za skladiščenje odpadnih litijevih baterij se označijo z opozorilnim znakom.

5. Živo srebro se med obdelavo loči v prepoznaven tok, ki se varno imobilizira in odstrani ter ne more škoditi zdravju ljudi ali okolju.
6. Kadmij se med obdelavo loči v prepoznaven tok, ki je varen in ne more škoditi zdravju ljudi ali okolju.

Del B: Cilji za učinkovitost recikliranja

1. Najpozneje 31. decembra 2025 recikliranje doseže vsaj naslednje cilje za učinkovitost recikliranja:
 - (a) recikliranje 75 % glede na povprečno maso svinčevo-kislinskih baterij;
 - (b) recikliranje 65 % glede na povprečno maso litijevih baterij;
 - (c) recikliranje 80 % glede na povprečno maso nikelj-kadmijevih baterij;
 - (d) recikliranje 50 % glede na povprečno maso drugih odpadnih baterij.

2. Najpozneje 31. decembra 2030 recikliranje doseže vsaj naslednje cilje za učinkovitost recikliranja:
 - (a) recikliranje 80 % glede na povprečno maso svinčevo-kislinskih baterij;
 - (b) recikliranje 70 % glede na povprečno maso litijevih baterij.

Del C: Cilji za snovno predelavo

1. Najpozneje do 31. decembra 2027 vse recikliranje doseže vsaj naslednje cilje za snovno predelavo:
 - (a) 90 % za kobalt;
 - (b) 90 % za baker;
 - (c) 90 % za svinec;
 - (d) 50 % za litij;
 - (e) 90 % za nikelj.

2. Najpozneje do 31. decembra 2031 vse recikliranje doseže vsaj naslednje cilje za snovno predelavo:

(a) 95 % za kobalt;

(b) 95 % za baker;

(c) 95 % za svinec;

(d) 80 % za litij;

(e) 95 % za nikelj.

PRILOGA XIII

Podatki, ki se vključijo v potni list baterije

1. JAVNO DOSTOPNE INFORMACIJE V ZVEZI Z MODELOM BATERIJE

Potni list baterije vsebuje naslednje informacije v zvezi z modelom baterije, ki je dostopen javnosti:

- (a) informacije, določene v delu A Priloge VI;
- (b) snovno sestavo baterije, vključno z njeno kemijsko sestavo, nevarnimi snovmi, ki so v njej prisotne, razen živega srebra, kadmija ali svınca, in kritičnimi surovinami, ki so v njej prisotne;
- (c) informacije o ogljičnem odtisu iz člena 7(1) in (2);
- (d) informacije o odgovornem pridobivanju, kot je navedeno v poročilu o politiki potrebne skrbnosti v zvezi z baterijami iz člena 52(3);
- (e) informacije o vsebnosti recikliranih materialov, kot so navedene v dokumentaciji iz člena 8(1);
- (f) delež obnovljivih materialov;
- (g) nazivno zmogljivost (v Ah);

- (h) minimalno, nazivno in maksimalno napetost, po potrebi z razponi temperatur;
- (i) začetno moč (v vatih) in omejitve, po potrebi z razponom temperatur;
- (j) pričakovano življenjsko dobo baterije, izraženo v ciklih, in uporabljen referenčni preizkus;
- (k) mejno vrednost zmogljivosti za izpraznjenost (samo za baterije za električna vozila);
- (l) razpon temperature, ki ga lahko vzdrži baterija, kadar se ne uporablja (referenčni preizkus);
- (m) obdobje, v katerem velja tržna garancija za koledarsko življenjsko dobo;
- (n) začetni energijski izkoristek cikla in pri 50 % življenjske dobe;
- (o) notranji upor baterijske celice in baterijskega paketa;
- (p) oznako C ustreznega preizkusa življenjske dobe;
- (q) zahteve glede označevanja iz člena 13(3) in (4);
- (r) EU izjavo o skladnosti iz člena 18;
- (s) informacije o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi iz člena 74(1), točke (a) do (f).

2. INFORMACIJE V ZVEZI Z MODELOM BATERIJE, KI SO DOSTOPNE SAMO OSEBAM Z ZAKONITIM INTERESOM IN KOMISIJI

Potni list baterije vsebuje naslednje informacije v zvezi z modelom baterije, ki so dostopne samo osebam z zakonitim interesom in Komisiji:

- (a) podrobno sestavo, vključno z materiali, ki se uporabljajo v katodi, anodi in elektrolitu;
- (b) številke sestavnih delov in kontaktne podatke virov nadomestnih delov;
- (c) informacije o razstavljanju, ki vključujejo najmanj:
 - povečane diagrame baterijskega sistema/paketa, ki prikazujejo lokacijo baterijskih celic,
 - zaporedje faz razstavljanja,
 - vrsto in število tehnik pritrdjevanja, ki jih je treba upoštevati pri razstavljanju,
 - potrebna orodja za razstavljanje,
 - opozorila v primeru tveganja poškodbe delov,
 - količino uporabljenih celic in postavitev;
- (d) varnostne ukrepe.

3. INFORMACIJE, KI SO DOSTOPNE SAMO PRIGLAŠENIM ORGANOM, ORGANOM ZA NADZOR TRGA IN KOMISIJI

Potni list baterije vsebuje naslednje informacije v zvezi z modelom baterije, ki so dostopne samo priglašnim organom, organom za nadzor trga in Komisiji:

- poročila o rezultatih preizkusa, ki dokazujejo skladnost z zahtevami iz te uredbe ali katerim koli delegiranim ali izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi te uredbe.

4. INFORMACIJE IN PODATKI V ZVEZI S POSAMEZNO BATERIJO, KI SO DOSTOPNI SAMO OSEBAM Z ZAKONITIM INTERESOM

Potni list baterije vsebuje naslednje posebne informacije in podatke v zvezi s posamezno baterijo, ki so dostopni samo osebam z zakonitim interesom:

- (a) vrednosti parametrov delovanja in trajnosti iz člena 10(1), ko se baterija da na trg in ko se spremeni njen status;
- (b) informacije o stanju staranja baterije na podlagi člena 14;

- (c) informacije o statusu baterije, opredeljenem kot ‚prvotna‘, ‚s spremenjenim namenom‘, ‚ponovno uporabljena‘, ‚ponovno izdelana‘ ali ‚odpadna‘;
 - (d) informacije in podatki, ki izhajajo iz njene uporabe, vključno s številom ciklov polnjenja in praznjenja ter negativnih dogodkov, kot so nesreče, ter redno zabeležene informacije o obratovalnih okoljskih razmerah, vključno s temperaturo, in o stanju polnjenja.
-

PRILOGA XIV

Minimalne zahteve za pošiljke rabljenih baterij

1. Kadar imetnik, to je fizična ali pravna oseba, ki poseduje rabljene ali odpadne baterije, trdi, da namerava pošiljati ali pošilja rabljene baterije in ne odpadnih baterij, se za razlikovanje med rabljenimi in odpadnimi baterijami od tega imetnika zahteva, da za utemeljitev te trditve predloži:
 - (a) kopijo računa in pogodbe v zvezi s prodajo ali prenosom lastništva baterij, na kateri je navedeno, da so baterije namenjene za neposredno ponovno uporabo in delujejo brezhibno;
 - (b) dokaz o ocenjevanju ali preizkušanju v obliki kopije zapisov, kot je potrdilo o preizkusu, dokazilo o uporabnosti, za vsako baterijo ali njen del v pošiljki ter protokol, ki vsebuje vse informacije o evidenci v skladu s točko 3;
 - (c) izjavo imetnika, da pri nobenem od materialov ali opreme v pošiljki ne gre za odpadek, kakor je opredeljen v členu 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES, ter
 - (d) ustrezno zaščito pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, predvsem z zadostnim embalažnim materialom in ustreznim nalaganjem tovora.

2. Točka 1(a) in (b) ter točka 3 se ne uporabljata, kadar se dokaže z dokumentarnimi dokazi, da je pošiljka poslana na podlagi dogovora med podjetji o prenosu in da:
- (a) je rabljena baterija vrnjena proizvajalcu ali tretji strani, ki deluje v njegovem imenu, zaradi popravila baterije pod garancijo in z namenom ponovne uporabe ali
 - (b) če je rabljena baterija namenjena profesionalni uporabi, se zaradi prenovitve ali popravila z namenom ponovne uporabe na podlagi veljavne pogodbe pošlje proizvajalcu ali tretji strani, ki deluje v njegovem imenu, ali obratu tretje strani v državah, v katerih se uporablja Sklep Sveta OECD C(2001)107/Final o nadzoru prehoda odpadkov za predelavo preko meja, ali
 - (c) če je rabljena baterija namenjena profesionalni uporabi in je pokvarjena, se pošlje proizvajalcu ali tretji strani, ki deluje v njegovem imenu, za analizo osnovnega vzroka okvare na podlagi veljavne pogodbe, v primerih, ko lahko tako analizo opravi samo proizvajalec ali tretja stran, ki deluje v njegovem imenu.

3. Da bi dokazal, da so baterije, ki se pošiljajo, rabljene baterije, in ne odpadne baterije, imetnik izvede naslednje korake za preizkušanje in vodenje evidence:

Korak 1: Preizkušanje

- (a) baterija se preizkusi glede na njeno stanje staranja in oceni se prisotnost nevarnih snovi;
- (b) rezultati ocenjevanja in preizkušanja iz točke (a) se evidentirajo.

Korak 2: Zapis

- (a) zapis se varno, vendar ne za stalno, pritrdi na samo rabljeno baterijo, če rabljena baterija ni bila pakirana, ali na embalažo, tako da se lahko prebere, ne da bi odstranili embalažo;
- (b) zapis vsebuje naslednje informacije:
 - ime baterije ali njenega dela,
 - identifikacijsko številko baterije ali njenega dela, kadar je ustrezno,
 - leto proizvodnje, če je na voljo,

- ime in naslov podjetja, odgovornega za preizkušanje stanja staranja,
- vrsto preizkusov, opravljenih za korak 1,
- rezultate preizkusov, opravljenih za korak 1, vključno z datumom preizkusov.

4. Poleg dokumentacije, zahtevane v točkah 1, 2 in 3, sta vsakemu tovoru, na primer transportnemu zabojniku ali tovornjaku, rabljenih baterij priloženi:

- (a) ustrezna prevozna listina in
- (b) izjava o odgovornosti zavezanca.

5. Če ni dokazano, da je predmet rabljena baterija in ne odpadna baterija, v obliki ustreznih dokumentov iz točk 1, 2, 3 in 4, ter ni ustrezne zaščite pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, predvsem z dovolj embalažnega materiala in ustreznim nalaganjem tovora, kar je obveznost imetnika, ki organizira prevoz, se šteje, da je predmet odpadek in da gre pri tovoru za nezakonito pošiljko. V takih primerih se tovor obravnava v skladu s členoma 24 in 25 Uredbe (ES) št. 1013/2006.

PRILOGA XV

Korelacijska tabela

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 1, prvi odstavek, točka 1	Člen 1(1)
Člen 1, prvi odstavek, točka 2	Člen 1(1)
Člen 1, drugi odstavek	–
Člen 2	Člen 1(3), (4) in (5)
Člen 2(1)	Člen 1(3) in (4)
Člen 2(2)	Člen 1(5)
Člen 2(2), točka (a)	Člen 1(5), točka (a)
Člen 2(2), točka (b)	Člen 1(5), točka (a)
Člen 3	Člen 3
Člen 3, točka 1	Člen 3(1), točka 1
Člen 3, točka 2	Člen 3(1), točka 2
Člen 3, točka 3	Člen 3(1), točka 9
Člen 3, točka 4	–
Člen 3, točka 5	Člen 3(1), točka 12
Člen 3, točka 6	Člen 3(1), točka 13
Člen 3, točka 7	Člen 3(1), točka 50
Člen 3, točka 8	Člen 3(2), točka (a)
Člen 3, točka 9	–
Člen 3, točka 10	Člen 3(1), točka 53
Člen 3, točka 11	Člen 3(1), točka 26

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 3, točka 12	Člen 3(1), točka 47
Člen 3, točka 13	Člen 3(1), točka 65
Člen 3, točka 14	Člen 3(1), točka 16
Člen 3, točka 15	Člen 3(1), točka 22
Člen 3, točka 16	–
Člen 3, točka 17	–
Člen 4	Člen 6
Člen 4(1)	Priloga I
Člen 4(1), točka (a)	Priloga I, vnos 1
Člen 4(1), točka (b)	Priloga I, vnos 2
Člen 4(2)	–
Člen 4(3)	–
Člen 4(3), točka (a)	–
Člen 4(3), točka (b)	–
Člen 4(3), točka (c)	–
Člen 4(4)	–
Člen 5	–
Člen 6	Člen 4
Člen 6(1)	Člen 4(1)
Člen 6(2)	–
Člen 7	Člen 2
Člen 8	Členi 59 do 62 in 64 do 67
Člen 8(1)	Člen 59
Člen 8(1), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 59(1), točka (a)
	Člen 59(1), točka (b)

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 8(1), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 62
Člen 8(1), prvi pododstavek, točka (c)	Člen 61(1) Člen 62(1)
Člen 8(1), prvi pododstavek, točka (d)	Člen 59(2), točka (a)(ii) Člen 61(1), točka (c)
Člen 8(1), drugi pododstavek	Člen 59(5)
Člen 8(2)	Člen 59(1) in člen 59(2)
Člen 8(2), točka (a)	Člen 59(1) in člen 59(2)
Člen 8(2), točka (b)	Člen 59(2)
Člen 8(2), točka (c)	–
Člen 8(3)	Člen 61
Člen 8(4)	Člen 61
Člen 9	–
Člen 10	Členi 59, 60 in 69
Člen 10(1)	–
Člen 10(1), drugi pododstavek	Člen 75(4)
Člen 10(2)	Člena 59 in 60
Člen 10(2), točka (a)	–
Člen 10(2), točka (b)	Člen 59(3) in člen 60(3)
Člen 10(3)	Člen 69(2) in člen 76(1), drugi pododstavek
Člen 10(4)	–
Člen 11	Člen 11
Člen 11, prvi odstavek	Člen 11(1)
Člen 11, drugi odstavek	Člen 11(3)
Člen 12	Člen 70

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 12(1)	Člen 70(2)
Člen 12(1), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 59(1), točka (f), člen 60(1), točka (f), in člen 61(3), točka (c)
Člen 12(1), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 71(1)
Člen 12(1), drugi pododstavek	–
Člen 12(1), tretji pododstavek	–
Člen 12(2)	Člen 71(4)
Člen 12(3)	Člen 70(3)
Člen 12(4)	Člen 71(2) in (3)
Člen 12(5)	Člen 75(5), točka (c), in člen 76(1), točka (d)
Člen 12(6)	Člen 71(4)
Člen 13	–
Člen 13(1)	–
Člen 13(2)	–
Člen 14	Člen 70(1)
Člen 15	Člen 72
Člen 15(1)	Člen 72(1)
Člen 15(2)	Člen 72(3)
Člen 15(3)	Člen 72(4)
Člen 16	Člen 56
Člen 16(1)	Člen 56(1) in (4)
Člen 16(1), točka (a)	Člen 56(4), točka (a)
Člen 16(1), točka (b)	Člen 56(4), točka (a)
Člen 16(2)	–

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 16(3)	Člen 56(1), točka (c)
Člen 16(4)	Člen 74(5)
Člen 16(5)	–
Člen 16(6)	–
Člen 17	Člen 55
Člen 18	Člen 57(2), točka (c)
Člen 18(1)	–
Člen 18(2)	–
Člen 18(3)	–
Člen 19	Člen 59(1), člen 60(1), člen 61(1), člen 62 in členi 64 do 67
Člen 19(1)	Člen 59(2), člen 60(2), člen 61(1) in členi 62, 65, 66 in 67
Člen 19(2)	Člen 57(2), točka (c)
Člen 20	Člen 74
Člen 20(1)	Člen 74(1)
Člen 20(1), točka (a)	Člen 74(1), točka (f)
Člen 20(1), točka (b)	Člen 74(1), točka (b)
Člen 20(1), točka (c)	Člen 74(1), točka (c)
Člen 20(1), točka (d)	Člen 74(1), točka (b)
Člen 20(1), točka (e)	Člen 74(1), točka (e)
Člen 20(2)	Člen 74
Člen 20(3)	Člen 74(4)
Člen 21	Člen 20 Člen 13, Priloga VI, deli A, B in C

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 21(1)	Člen 13(4)
Člen 21(2)	Člen 13(2)
Člen 21(3)	Člen 13(5)
Člen 21(4)	Člen 13(4)
Člen 21(5)	Člen 13(4)
Člen 21(6)	–
Člen 21(7)	–
Člen 22a	–
Člen 23	Člen 94
Člen 23(1)	Člen 94(1)
Člen 23(2)	Člen 94(2)
Člen 23(2), točka (a)	–
Člen 23(2), točka (b)	Člen 94(2), prvi pododstavek, točka (e)
Člen 23(2), točka (c)	Člen 71(5) in (6)
Člen 23(3)	Člen 94(2), drugi pododstavek
Člen 23a	Člen 89
Člen 23a(1)	Člen 89(1)
Člen 23a(2)	Člen 89(2)
Člen 23a(3)	Člen 89(3)
Člen 23a(4)	Člen 89(5)
Člen 23a(5)	Člen 89(6)
Člen 24	Člen 90
Člen 24(1)	Člen 90(1)
Člen 24(2)	Člen 90(3)

Direktiva 2006/66/ES	Ta uredba
Člen 24(2), drugi pododstavek	Člen 90(3), drugi pododstavek
Člen 25	Člen 93
Člen 26	–
Člen 27	–
Člen 28	Člen 95
Člen 29	Člen 96
Člen 30	–
Priloga I	Priloga XI
Priloga II	Priloga VI, del B
Priloga III	Priloga XII
Priloga III, del A	Priloga XII, del A
Priloga III, del B	Priloga XII, del B
Priloga IV	Člen 55